

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 lutego 2025 r.

DWZ.93.20.2023

Decyzja nr DWZ-2/2025

Po rozpoznaniu wniosku Grupa Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolesławcu, numer KRS: 0000311250, o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 sierpnia 2023 r., Nr DZP-45/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w punkcie I.2 nakładającą na Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 062 402,12 zł (słownie: jeden milion sześćdziesiąt dwa tysiące czterysta dwa złote i dwanaście groszy) płatną do budżetu państwa,

w punkcie II.1 obciążającą Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu kosztami postępowania w wysokości 1 270,70 zł (słownie: tysiąc dwieście siedemdziesiąt złotych i siedemdziesiąt groszy) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne:

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 893; t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790), dalej również: „Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa Zatorowa”.

- I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego² w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych³ i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych⁴,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DZP-45/2023 z dnia 24 sierpnia 2023 r. w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na Grupę Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolesławcu administracyjną karę pieniężną w wysokości **413 653,66 złotych zł (czterysta trzynaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt sześć groszy)** płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna;;
3. w pozostałej części zaskarżoną Decyzję Nr DZP-45/2023 z dnia 24 sierpnia 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy

² Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

³ Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649), dalej: „Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „Ustawa Wprowadzająca”.

⁴ Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2414), dalej: „Ustawa Zmieniająca”.

z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów⁵ w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-45/2023 z dnia 24 sierpnia 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 209,00 zł (słownie: dwieście dziewięć złotych zero groszy),
2. nakłada na Grupę Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolesławcu obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 209,00 złotych (słownie: dwieście dziewięć złotych zero groszy), w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

⁵ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 594), dalej: „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów” lub „Ustawa UOKiK”.

SPIS TREŚCI

Uzasadnienie - Wykaz aktów prawnych:.....	7
I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji.	8
II. Wniosek Strony z dnia 11 września 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy.	13
III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.	14
IV. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.	18
V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.	19
VI. Grupa Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolestawcu jako strona postępowania.	19
VII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.	20
VIII. Przebieg postępowania odwoławczego i materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.....	21
IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego .	29
X. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.	33
XI. Ustalanie statusu przedsiębiorstwa Strony postępowania.....	35
Konieczność ponownej weryfikacji statusu przedsiębiorstwa Strony postępowania.....	35
Kryteria, na podstawie których określa się status przedsiębiorstwa	37
Przedsiębiorstwa powiązane, poprzez osobę fizyczną lub grupę osób fizycznych działających wspólnie	44
Analiza powiązań między przedsiębiorstwami.....	49
Analiza kryteriów MŚP przedsiębiorstwa powiązanego.....	58
XII. Ustalenie statusu przedsiębiorcy kontrahentów Strony postępowania.....	65
XIII. Ustalenia faktyczne w zakresie umownych terminów zapłaty, wynikających z zawieranych porozumień w sprawie wydłużonych terminów zapłaty.....	66
1. Ograniczenia dotyczące stosowania wydłużonych terminów zapłaty	66
2. Ustalenia terminów zapłaty wobec porozumień o wydłużonych terminach zapłaty, naruszających przepisy o maksymalnych terminach zapłaty.	67

3. Ustalenia umownych terminów zapłaty wynikających z przywołanych porozumień o wydłużonych terminach zapłaty, których Strona postępowania nie przedstawiła lub które nie zostały uznane za skuteczne	70
4. Pozostałe ustalenia umownych terminów zapłaty, skutkujące niezaliczeniem zobowiązań Strony do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania	75
XIV. Ustalenia faktycznie	77
Nowe ustalenia faktyczne na podstawie weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu I i II instancyjnym.....	77
1. Ustalenia co do transakcji nienaruszających maksymalnych terminów zapłaty	77
2. Nowe ustalenia w zakresie terminów zapłaty	78
3. Nowe ustalenia w zakresie daty spełnienia świadczenia pieniężnego	80
4. Świadczenia pieniężne zapłacone gotówką lub kartą płatniczą.....	89
5. Nowe ustalenia wartości świadczeń pieniężnych z uwzględnieniem faktur korygujących	90
XV. Wyłączenia transakcji handlowych z kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania, na etapie postępowania odwoławczego.	93
1. Ustalenia dotyczące wyłączeń świadczeń pieniężnych z rozstrzygania o karze, na etapie postępowania odwoławczego	93
2. Powody niezakwalifikowania świadczeń pieniężnych do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.	94
XVI. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania	95
XVII. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.	99
XVIII. Przestanki odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.	102
XIX. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zat.	102
XX. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zat..	103
XXI. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Zat..	110
XXII. Przestanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej.	112
XXIII. Pozostałe zarzuty z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.....	113
1. Błędy w zgromadzonym materiale dowodowym (duplikaty faktur).	113
2. Zarzut braku naruszenia interesu publicznego przez Spółkę.	116
XXIV. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu jako organu drugiej instancji.....	120
XXV. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.....	121

XXVI. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy...	122
XXVII. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania.....	124
XXVIII. Pouczenie.....	125
Wykaz załączników do decyzji	127

UZASADNIENIE

Wykaz aktów prawnych:

- 1) ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572), dalej także: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”;
- 2) ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790), dalej również: „Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”, „Ustawa Zatorowa”;
- 3) ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649), dalej także: „Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „Ustawa Wprowadzająca”;
- 4) ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2414), dalej także jako: „Ustawa Zmieniająca”;
- 5) ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 594), dalej również jako: „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów” lub „Ustawa UOKiK”;
- 6) ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.), dalej także jako: „Kodeks Cywilny” lub „k.c.”;
- 7) obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2023 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2023 r. poz. 1465), dalej także jako: „Obwieszczenie o wysokości odsetek”;
- 8) ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 ze zm.), dalej także jako: „ustawa o rachunkowości”;
- 9) ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 979) (dalej: „Ustawa o KRS”)
- 10) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.), dalej także jako: „Ordynacja Podatkowa”;
- 11) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.Urz.UE.L Nr 48, poz. 1),dalej także jako: „Dyrektywa”;
- 12) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U z 2023 r., poz. 1570 ze zm.), dalej jako „ustawa o VAT”;

- 13) ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935) - dalej również jako „p.p.s.a”;
- 14) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), dalej jako: „Rozporządzenie w sprawie wpisu”.

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy Zatorowej oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolestawcu (dalej także: „Spółka” lub „Strona” lub „Strona postępowania”).

W oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych⁶ przez Stronę postępowania, obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, k. 5-8, Tom I).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego oraz podjęciu szeregu czynności nakierowanych na ustalenie stanu faktycznego sprawy, pismem z dnia 18 lipca 2023 r. - Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu - Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż zawiadomienia (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3364-3400, Tom XVI).

⁶ Postępowanie administracyjne w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13c ust. 1 Ustawy Zatorowej (dalej jako: Postępowanie Zatorowe);

Strona postępowania odniosła się do stanowiska Prezesa Urzędu pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r. (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3404-3407, Tom XVI).

Następnie, na podstawie m.in. art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu w dniu 24 sierpnia 2023 r. wydał Decyzję nr DZP-45/2023 (dalej również: „Decyzja”); (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3492-3561, Tom XVII), w której w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- I.2 nałożył na Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 062 402,12 zł płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Zatorowej oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu:

- II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 1 270,70 zł,
- II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji z dnia 24 sierpnia 2023 r. na stronach od 5 do 19 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3494-3501 verte, Tom XVII) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg Postępowania Zatorowego, przeprowadzonych czynności, w tym wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy Zatorowej i tym samym może być adresatem Decyzji stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów

oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji, wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym bądź podmiotowym Ustawy Zatorowej oraz świadczenia pieniężne wykraczające poza zakres czasowy objęty postępowaniem z uwagi na termin ich wymagalności. W ten sposób jako świadczenia, w stosunku do których Prezes Urzędu nie nałożył sankcji o charakterze pieniężnym, wymienił w Decyzji świadczenia pieniężne:

- 1) niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt. 1a Ustawy Zatorowej (np. opłaty urzędowe oraz świadczenia pieniężne wynikające z faktur sprzedaży), które nie dokumentują rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, wyszczególnione zostały w Tabeli W.1, stanowiącym załącznik nr 6 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3552, Tom XVII);
- 2) spełnione przez Stronę postępowania w terminie, wyszczególnione zostały w Tabeli W.2, stanowiącym załącznik nr 7 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3504 verte, Tom XVII);
- 3) wynikające z transakcji handlowych, co do których - w ujęciu generalnym - przywołana ustawa ma zastosowanie - lecz które, pomimo tego, że zostały przekazane do postępowania przez Stronę, nie kwalifikowały się do ich objęcia ramami wyznaczonymi przez okres objęty postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W ten sposób, odnosząc się do okresu objętego niniejszym postępowaniem, jako niepodlegające weryfikacji w toku niniejszego postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia, Prezes Urzędu wyłączył świadczenia pieniężne:
 - a) spełnione przez Stronę postępowania przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed dniem 1 lipca 2020 r., wyszczególnione zostały w Tabeli W.3, stanowiącym załącznik nr 8 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3504, Tom XVII);
 - b) wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po dniu 30 września 2020 r., wyszczególnione zostały w Tabeli W.4, stanowiącym załącznik nr 9 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3504, Tom XVII);

Następnie, Prezes Urzędu w uzasadnieniu Decyzji wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niepełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”), według wzoru określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej.

Wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie postępowania lub spełnionych po terminie umówionym przez strony transakcji handlowych, które były wyrażone w walucie euro, Prezes Urzędu ustalił dokonując przeliczenia na złote na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy Zatorowej. W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały wyszczególnione w uzasadnieniu Decyzji w tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5, przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), wyszczególnione zostały w Tabeli Z.1, stanowiącym załącznik nr 1 do Decyzji, a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3536-3545, Tom XVII);
- 2) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji ustaliły w złotych (PLN), wyszczególnione zostały w Tabeli Z.2, stanowiącym załącznik nr 2 do Decyzji, a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3546 verte, Tom XVII);
- 3) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR), wyszczególnione zostały w Tabeli Z.3, stanowiącym załącznik nr 3 do Decyzji, a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], co po przewalutowaniu stanowi [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3547, Tom XVII);
- 4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony ustaliły w walucie euro (EUR) oraz korony czeskiej (CZK) wyszczególnione zostały w Tabeli Z.4, a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], co po przewalutowaniu stanowi [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3548, Tom XVII);
- 5) spełnione po terminie ustalonym w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej, co do których wartość świadczenia pieniężnego Strony ustaliły w złotych (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli Z.5, stanowiącym załącznik nr 5 do Decyzji, a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], z kolei suma JKP

[informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3549- 3551 verte, Tom XVII).

Po dokonanych wyliczeniach, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł ([informacja prawnie chroniona]), a zatem przekroczyła próg ustawowy 5 000 000 zł (pięć milionów złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej.

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu odniósł się również do przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej. W toku postępowania Strona na wezwanie Prezesa Urzędu, w piśmie z dnia 21 października 2021r. oświadczyła, że w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. nie wystąpiły przeterminowane należności z tytułu dostaw towarów i usług (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 101, Tom I). W związku z tym, Prezes Urzędu stwierdził, że nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes Urzędu uznał, że nie zaistniała przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w przepisie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej. Zdaniem Prezesa Urzędu - wbrew twierdzeniom Strony postępowania - do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w niniejszej sprawie nie doszło na skutek działania siły wyższej, tj. pandemii COVID-19.

Po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes Urzędu wydając Decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej.

W związku z powyższym Prezes Urzędu w Decyzji, w oparciu o przepisy Ustawy Zatorowej oraz na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego, obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne (Tabele Z.1-Z.5). Suma tych kar wyniosła 1 062 402,12 zł (jeden milion sześćdziesiąt dwa tysiące czterysta dwa złote i dwanaście groszy) i w takiej właśnie wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strona z dnia 11 września 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie, tj. w dniu 11 września 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3571-3607, Tom XVIII) wystąpiła do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej Decyzją Prezesa UOKiK z dnia 24 sierpnia 2023 r., nr DZP-45/2023 (dalej jako: „Wniosek”). Do Wniosku Spółka załączyła następujące dokumenty (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3577-3508, Tom XVIII): oświadczenie o statusie Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o., wydruk bilansu, rachunków zysków i strat za lata 2019 oraz 2020 wraz z kalkulatorem walutowym, listę osób zatrudnionych w spółce, porozumienia wydłużające terminy zapłaty zawarte z wybranymi kontrahentami (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3599-3606, Tom XVIII) oraz oświadczenia o współpracy z wybranymi kontrahentami (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3599-3606, Tom XVIII).

W treści Wniosku Strona wobec Decyzji podniosła następujące zarzuty:

1. niewłaściwe przyjęcie statusu Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. jako dużego przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 roku, przyjmując wyłącznie za podstawę ustalenia statusu spółki, złożone przez spółkę oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy z dnia 26 marca 2020 roku, które zdaniem spółki nie zawierało uzasadnienia oraz nie zostało weryfikowane m.in. poprzez podanie danych finansowych oraz poziomu zatrudnienia w firmie, a które to zdaniem Spółki zostało złożone błędnie wobec spełniania kryteriów kwalifikujących do kategorii MŚP (mikro, małych lub średnich przedsiębiorstw) m.in. poprzez możliwość wyboru kryterium finansowego względniejszego dla Strony;
2. nieuwzględnienie umownych ustaleń stron transakcji o wydłużonych terminach płatności - biorąc pod uwagę fakt, że zdaniem Spółki posiadała ona status średniego przedsiębiorcy, Prezes Urzędu nieprawidłowo zastosował art. 13 ust 2 pkt 2 w związku z art. 7 ust 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (ograniczenie terminów zapłaty do 60 dni), pomimo zawartych z kontrahentami porozumień i umów o wydłużonych terminach płatności;
3. naruszenie art. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez m.in. lakoniczne oraz szablonowe stwierdzenie niekorzystnego wpływu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów na

gospodarkę i ich negatywnych skutkach na rynku bez wskazania konkretnych skutków jakich spółka mogła się dopuścić;

4. naruszenie przepisów postępowania, w tym w szczególności błędną ocenę materiału dowodowego;

W związku z powyższymi zarzutami, **Strona postępowania wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją Prezesa Urzędu i uchylenie Decyzji oraz nieobciążanie spółki karą z uwagi na okoliczności opisane w uzasadnieniu Wniosku.**

**BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ,
PREZES URZĘDU ROZPATRUJĄC PONOWNIE SPRAWĘ,
ZWAŻYŁ I USTALIŁ CO NASTĘPUJE**

III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

Postępowanie Zatorowe w niniejszej sprawie zostało wszczęte postanowieniem Prezesa Urzędu z dnia 16 grudnia 2020 r., doręczonym Spółce w dniu 22 grudnia 2020 r. W dacie wszczęcia Postępowania Zatorowego obowiązywała Ustawa Zatorowa z brzmieniu nadanym przez ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. (art. 10 w zw. z art. 22 Ustawy Wprowadzającej).

W trakcie trwania niniejszego Postępowania Zatorowego, Ustawa Zatorowa została zmieniona na mocy Ustawy Zmieniającej z dnia 4 listopada 2022 r. W zakresie istotnym z punktu widzenia niniejszego postępowania Ustawa Zmieniająca weszła w życie w dniu 8 grudnia 2022 r. (art. 1 w zw. z art. 5 Ustawy Zmieniającej).

Zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP oraz art. 6 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany działać na podstawie i w granicach przepisów prawa. Oznacza to, Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej zobowiązany jest stosować przepisy prawa materialnego i procesowego obowiązujące w dacie jej wydawania⁷. Zasada ta ma zastosowanie także wtedy, gdy dochodzi do zmiany stanu prawnego, która następuje między wydaniem decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu działającego jako organ pierwszej instancji, a rozpatrzeniem przez niego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, chyba że co innego wynika z odpowiednich regulacji intertemporalnych⁸.

⁷ Por. Wyrok NSA z dnia 8 lipca 2011 r., I OSK 389/11, Wyrok NSA z dnia 18 września 2008 r., II OSK 138/07, LEX nr 508498

⁸ Zob. Wyrok NSA z dnia 15 kwietnia 2014 r. II OSK 2762/12

Prezes Urzędu wyjaśnia, że zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy Zmieniającej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy znajdują zastosowanie przepisy dotychczasowe, przeto w brzmieniu Ustawy Zatorowej obowiązującej do dnia 7 grudnia 2022 r.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wyjaśnia, że rozpoznając sprawę ponownie do Postępowania Zatorowego stosował przepisy Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 07 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wyjaśnia, że podstawą prawną stwierdzenia, że w niniejszej sprawie doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej jest przepis art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy Zmieniającej w przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu wyjaśnia, że wydając decyzję o nałożeniu na Stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej jest zobowiązany do obliczenia wysokości tej kary na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r. Konsekwencją nakazu obliczana wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej jako sumy jednostkowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. jest obowiązek wydania decyzji o nałożeniu na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej również w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że zgodnie z art. 3 ust. 7 Ustawy Zmieniającej do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, ust. 6-8 i ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wyjaśnia, że wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku niniejszego Postępowania Zatorowego wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia został określony w załącznikach do niniejszej decyzji (Tabele DZ.1-DZ.5 oraz WZ.1 - WZ.3) oraz do Decyzji z dnia 24 sierpnia 2023 r. (Tabele Z.1-Z.5 oraz W.1-W.4) (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3536-3561, Tom XVII).

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q tej ustawy w sprawach w niej nieuregulowanych do postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

Zgodnie z art. 127 § 1 k.p.a. od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ

drugiej instancji - właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 2 k.p.a.). W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra (centralny organ administracji rządowej) jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie administracyjnej⁹. W związku z powyższym strona niezadowolona z decyzji o nałożeniu na nią administracyjnej kary pieniężnej może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy - na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy Zatorowej - do Prezesa Urzędu. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy odpowiednio stosować przepisy k.p.a. dotyczące odwołań od decyzji (art. 127 § 3 k.p.a. *in fine*).

Zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.) organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpatrzyć i rozstrzygnąć sprawę rozstrzygniętą decyzją organu pierwszej instancji. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś tylko zbadanie zasadności argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu pierwszej instancji i kontrola prawidłowości tego orzeczenia. Organ administracji rozpatrując ponownie sprawę w drugiej instancji jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu (tu: wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Granice postępowania dowodowego wyznaczają zaś zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.), dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego

⁹ Zgodnie z art. 5 § 2 pkt. 4 k.p.a. ilekroć w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego jest mowa o ministrach - rozumie się przez to kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu.

w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 k.p.a.). Postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem o ponowne rozpatrzenia sprawy kończy się jednym z rozstrzygnięć - sposobów załatwienia sprawy - przewidzianych w art. 138 § 1 pkt 1-3 k.p.a.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu rozpatrując ponownie niniejszą sprawę, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy oraz ustalił na jego podstawie stan faktyczny sprawy miarodajny dla jej prawidłowego załatwienia, mając na względzie zasadę prawdy obiektywnej. Do tak ustalonego stanu faktycznego - z uwagi na treść wyżej wskazanych regulacji intertemporalnych zawartych w Ustawie Zmieniającej - znalazły zastosowanie przepisy Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. z wyjątkiem przepisu art. 13va, który znalazł zastosowanie w sprawie na podstawie Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w Ustawie Zatorowej do postępowania Prezes Urzędu stosował przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

IV. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł* (art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy

Zatorowej zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą *stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.*

V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Zgodnie z postanowieniem Prezesa Urzędu z dnia 16 grudnia 2020 r. o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 5-7 verte, Tom I) postępowanie prowadzone w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmuje okres trzech kolejnych miesięcy, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. (dalej jako: Okres postępowania), przypadających w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania, zgodnie z dyspozycją art. 13b ust. 2 w zw. z art. 13e ust. 3 Ustawy Zatorowej. W związku z powyższym Prezes Urzędu ustalając świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, dokonując ustaleń faktycznych zgodnie z dyspozycją art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, a także art. 20 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej dokonał analizy opóźnień w transakcjach handlowych zawieranych przez Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. po dniu 16 grudnia 2018 roku, które jednocześnie stały się wymagalne po dniu 1 stycznia 2020 roku i były wciąż wymagalne w okresie postępowania.

VI. Grupa Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolesławcu jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS”) z dnia 14 grudnia 2020 r. (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 1-4 verte, Tom I). Grupa Producentów Drobiu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolesławcu jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 0000311250 (REGON: 300919596, NIP: 7773073163). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. , zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest sprzedaż hurtowa żywych zwierząt. Kapitał Strony należy w całości do podmiotów prywatnych, co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy Zatorowej. Powyższe dane nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4311-4314, Tom XXI). W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

VII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania prowadzonego w pierwszej instancji, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała: Informacje i wyjaśnienia dot. transakcji handlowych przedstawione w „Tabeli nr 1” zapisanej na płycie CD w pliku pod nazwą „Zalacznik_nr_2_do_wezw_DZP_93_96_2020_KA_GRUPA_PRODUCENT_W_DROBIU_SP_Z_O_O.xlsx” (dalej także: „Tabela nr 1”), w szczególności informacje o uzgadnianych przez Stronę i jej kontrahentów terminach zapłaty świadczeń pieniężnych z transakcji handlowych, wymagalnych w Okresie postępowania, a także o faktycznych datach i sposobach ich zapłaty (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I); pliki JPK_VAT z uwzględnieniem korekt (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I); pliki JPK_WB dotyczące rachunków bankowych Strony stosowanych do rozliczeń z kontrahentami (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I); informacje o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I); dokumentację opisującą politykę rachunkowości (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I); oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I).

Dodatkowo Prezes Urzędu uzyskał wyjaśnienia i informacje wraz z załącznikami w postaci dowodów księgowych, umów, potwierdzeń przelewów przekazanych przez Stronę postępowania (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 72-75, 84-85, 101, 126-134, 185-201, Tom I) oraz przez kontrahentów (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 896-933, (Tom IV), Tom V-XVI).

Prezes Urzędu z urzędu w poczet dowodów załączył również: wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego kontrahentów Strony (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 202-317, Tom II; 865-895 Tom IV), wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej kontrahentów Strony (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 202-317, Tom II, 865-895, Tom IV) wydruk z Głównego Urzędu Statystycznego kontrahenta Strony (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 889, Tom IV).

Przebieg postępowania I instancyjnego wraz ze szczegółowym opisem pozyskanego materiału dowodowego znajdują się na stronach od 5 do 20 Decyzji (kart akt postępowania DZP.93.96.2020, 3494-3501 verte, Tom XVII).

VIII. Przebieg postępowania odwoławczego i materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie.

Pismem z dnia 10 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3611-3628, Tom XVIII) Prezes Urzędu, wobec zasygnalizowanej przez Stronę postępowania potrzeby wnikliwego przeanalizowania statusu przedsiębiorstwa Spółki, wezwał Stronę postępowania - Grupę Producentów Drobiu sp. z o. o. oraz następujących kontrahentów: [informacja prawnie chroniona]: do złożenia oświadczenia o wysokości rocznego obrotu oraz rocznej sumy bilansowej za lata 2018 oraz 2019, złożenia oświadczenia o liczbie zatrudnionych pracowników osobno w latach 2018 - 2020 roku wyrażoną w RJP, przekazania zaświadczenia o liczbie osób zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych ZUS osobno w latach 2018- 2020 roku, udzielenia informacji dotyczących korzystania z usług agencji pracy tymczasowej lub outsourcingu w latach 2018-2020, udzielenia informacji, które podmioty prawne zostały ujęte w sprawozdaniach finansowych jako „jednostki powiązane”, zakwalifikowane zgodnie z ustawą o rachunkowości, w sprawozdaniach bilans oraz rachunek zysków i strat sporządzonych za lata 2018 - 2020, udzielenia informacji dotyczących całkowitej wartości sprzedaży i zakupu towarów i usług od lub na rzecz wskazanych podmiotów oraz wszystkich kontrahentów Spółki w 2020 r. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji o podmiotach i kwotach zobowiązań lub należności składających się na wybrane pozycje zawarte w Rocznym Sprawozdaniu finansowym za 2019 r. Pismami z dnia 29 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3655-3663, Tom XVIII) spółki: [informacja prawnie chroniona] wystąpiły do Prezesa Urzędu z prośbą o przedłużenie terminu do udzielenia odpowiedzi na informacje wskazane w wezwaniu. Pismem z dnia 2 lutego 2024 r. Prezes Urzędu (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3664-3672, Tom XVIII) po rozważeniu argumentacji przedstawionej przez ww. przedsiębiorstwa, przedłużył powyższy termin do dnia 8 lutego 2024 r.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 10 stycznia 2024 r. pismem z dnia 8 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3673-3682, Tom XVIII) Strona postępowania udzieliła odpowiedzi w zakresie: oświadczenia o wysokości rocznego obrotu oraz rocznej sumy bilansowej za lata 2018 oraz 2019, złożenia oświadczenia o liczbie zatrudnionych pracowników osobno w latach 2018 - 2020 roku, udzielenia informacji dotyczących korzystania z usług agencji pracy tymczasowej lub outsourcingu w latach 2018-2020.

Ponadto Spółka wystąpiła z prośbą o doprecyzowanie interpretacji „jednostek powiązanych” oraz informacji z nim związanych. Następnie pismem z dnia 9 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3683-3699, Tom XVIII) spółki [informacja prawnie chroniona] odpowiadając na ww. wezwanie nadesłali kompletne informacje i dokumenty dotyczące danych poziomu zatrudnienia, danych finansowych dotyczących wysokości rocznego obrotu oraz rocznej sumy bilansowej za lata 2018 oraz 2019, danych dotyczących wymiany handlowej pomiędzy kontrahentami oraz udzielili informacji dotyczących korzystania z usług agencji pracy tymczasowej lub outsourcingu w latach 2018-2020. Natomiast spółka [informacja prawnie chroniona] pomimo przedłużenia terminu na udzielenie odpowiedzi na ww. wezwanie nie przedstawiła Prezesowi Urzędu żądanych informacji i dokumentów. Wobec powyższego Prezes Urzędu pismami z dnia 15 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3843-3754, Tom XIX) wezwał ponownie [informacja prawnie chroniona] wezwaniem o tej samej treści jak pierwotnie do przedłożenia wymaganych informacji i dokumentów oraz Grupę Producentów Drobiu sp. z o. o. do uzupełnienia brakujących informacji, dokumentów oraz do złożenia wyjaśnień w postaci : zaświadczenia o liczbie osób zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych ZUS osobno w latach 2018- 2020 roku, udzielenia informacji, które podmioty prawne zostały ujęte w sprawozdaniach finansowych jako „jednostki powiązane”, zakwalifikowane zgodnie z ustawą o rachunkowości w sprawozdaniach bilans oraz rachunek zysków sporządzonych za lata 2018 - 2020, udzielenia informacji dotyczących całkowitej wartości sprzedaży i zakupu towarów i usług od lub na rzecz wskazanych podmiotów oraz wszystkich kontrahentów spółki w 2020 r. oraz przekazania informacji o podmiotach i kwotach zobowiązań lub należności składających się na wybrane pozycje zawarte w Rocznym Sprawozdaniu Finansowym za 2019 r. Pismem z dnia 22 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3786-3790, Tom XVIII) Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. przedłożyła dodatkowe informacje i dokumenty oraz złożyła konieczne wyjaśnienia. Następnie [informacja prawnie chroniona] pismem z dnia 28 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3805-3807, Tom XIX) udzieliła informacji i wyjaśnień wskazanych w doręczonym wezwaniu.

Pismem z dnia 10 stycznia 2024 r. Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Strony postępowania: [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3629-3633, Tom XVIII), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3651-3654, Tom XVIII) do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa w latach 2019 -2020 oraz spółkę [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3645-3650, Tom XVIII) do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa w 2020 r. Dodatkowo następujący kontrahenci: [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania

DWZ.93.20.2023, 3639-3644, Tom XVIII) [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3635-3642, Tom XVIII), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3645-3650, Tom XVIII) oraz [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3629-3638, Tom XVIII) zostali wezwani do udzielenia informacji o fakturach wyszczególnionych w załącznikach nr 1 do wezwań w zakresie: dat doręczenia faktur, dat dostawy towaru lub wykonania usługi, wskazania terminów zapłaty wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, wskazania czy umowy zawarte ze Stroną postępowania przewidywały badanie towaru lub usługi oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających datę dostawy towaru lub wykonania usługi i datę ewentualnego badania towaru lub usługi oraz kopii umowy zawartej ze Stroną. Ponadto Prezes Urzędu wezwał kontrahentów do wskazania sposobu doręczania faktur Stronie postępowania oraz przestania poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii umowy na podstawie, której wystawiono faktury w załączniku nr 1. Prezes Urzędu po przeanalizowaniu różnic w terminach zapłaty wskazanych w odpowiedziach na wezwania Prezesa Urzędu w postępowaniu I instancyjnym z dnia 16 lutego 2023 r. [(karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 1222-1244 (Tom VI); 3716-2754 (Tom XIII); 1846-1849, (Tom IX)], z 21 lutego 2023 r. (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 2243-2370, Tom XI) oraz w przekazanym do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy porozumieniu o wydłużonych [informacja prawnie chroniona] terminach płatności (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3629-3650, Tom XVIII) wezwał kontrahentów: [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] do udzielenia informacji i wyjaśnień w zakresie:

- czy faktycznie doszło do zawarcia porozumienia o wydłużonych terminach płatności, wskazania daty zawarcia i podpisania ww. porozumienia?,
- wskazania okoliczności i celu jego zawarcia. Ponadto udzielenia informacji Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do wskazania transakcji handlowych objętym niniejszym porozumieniem oraz umów, które zostały zmienione wskazanym porozumieniem wraz z przedstawieniem umów i innych dokumentów potwierdzających pierwotne oraz zmienione terminy zapłaty. Ponadto w ww. wezwaniu Prezes Urzędu zwrócił się do ww. kontrahentów o wyjaśnienia : dlaczego ww. kontrahenci w odpowiedzi na wezwania z dnia 16.02.2023 r. oraz 21.02.2023 r. wskazali terminy płatności od 7 do 30 dni oraz wyjaśnienie jak należy rozumieć sformułowanie „w związku z obecnie panującą sytuacją” zawarte w porozumieniu.

Dodatkowo Prezes Urzędu pismem z dnia 10 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3651-3655, Tom XVIII) wezwał [informacja prawnie chroniona] do

przekazania porozumienia potwierdzającego wydłużone terminy zapłaty wraz z aneksami i innymi dokumentami potwierdzającymi ww. porozumienie.

W odpowiedzi na ww. wezwanie pismem z dnia 9 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3755-3759, Tom XIX) [informacja prawnie chroniona] złożył oświadczenie o statusie przedsiębiorstwa bez odniesienia się do lat 2019-2020 oraz przekazał wyłącznie porozumienie o wydłużonych terminach zapłaty.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 10 stycznia 2024 r. pismem z dnia 12 lutego 2024 r. oraz pismem z dnia 16 lutego 2024 r. kontrahenci: : [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3792, Tom XIX) oraz [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3767, Tom XIX) złożyły oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy. Ponadto pismami z dnia 12 lutego 2024 r. [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3795, Tom XIX), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3762-3763, Tom XIX) oraz [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3768, Tom XIX) oraz pismem z dnia 13 lutego 2024 r. [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3703, Tom XIX) przekazały informacje o wybranych transakcjach handlowych wskazanych w załączniku nr 1 do wezwania oraz złożyły wyjaśnienia dotyczące porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty. Ponadto dodatkowo wybrani kontrahenci przekazali: umowy do zawartych ze Stroną transakcji handlowych (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3707-3722, 3770-3784, verte, Tom XVIII - XIX), korespondencję e-mail dotyczącą porozumienia o wydłużonych terminach płatności (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3724-3727, Tom XVIII), porozumienia wydłużające terminy płatności (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3769, Tom XIX), faktury objęte wezwaniem oraz potwierdzenie zamówienia (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3793-3794, 3796-3797, Tom XIX).

Następnie z uwagi na rozbieżności pomiędzy informacjami przekazanymi w dokumentach przedłożonych przez [informacja prawnie chroniona] w postępowaniu I instancyjnym (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 896-906, Tom IV) oraz w odpowiedzi na wezwanie z dnia 10 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3755-3759, Tom XIX) oraz wobec faktu udzielenia niekompletnych informacji pismem z dnia 23 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3799-3804, Tom XIX) Prezes Urzędu zwrócił się do ww. kontrahenta o dodatkowe dokumenty, wyjaśnienia i doprecyzowania w zakresie:

- prawidłowego złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorstwa w latach 2019 i 2020 r., przekazania umowy wraz z aneksami i innymi dokumentami zawartymi do przekazanego porozumienia,
- udzielenia dodatkowych informacji i wyjaśnień w zakresie m.in.:
- ostatecznego wskazania jakie były uzgodnione terminy płatności, obowiązujące na podstawie umowy oraz porozumienia (30, 60 czy 90 dniowe) ?,
- wskazania okoliczności, daty zawarcia i podpisania porozumienia wraz określeniem z czyjej inicjatywy zostało ono zawarte,
- wskazania czy Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. również podpisała ww. porozumienie,
- wyjaśnienia sformułowania „w związku z obecnie panującą sytuacją” zawarte w ww. porozumieniu,
- wyjaśnienia czy niniejsze porozumienie dotyczy faktur wystawionych w okresie od 1 stycznia do 30 września 2020 r.,
- przekazania faktury oraz udzielenia informacji o fakturze wskazanej w niniejszym wezwaniu wraz z aneksami oraz innymi dokumentami.

Pismem z dnia 7 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3812-3815, Tom XVIII), [informacja prawnie chroniona] udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie w zakresie dodatkowych informacji i wyjaśnień dotyczących porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty. Jednakże ponownie złożył oświadczenie o posiadanym aktualnie statusie przedsiębiorcy zamiast w określonym w wezwaniu okresie, w związku z czym koniecznym stało się ponowne wezwanie [informacja prawnie chroniona] do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorcy w latach 2019 -2020. Po kontakcie telefonicznym w dniu 12 marca 2024 r (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3816, Tom XIX), ww. kontrahent, [informacja prawnie chroniona] w dniu 13 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3817-3818, Tom XIX), przekazał poprawnie złożone oświadczenie o posiadanym statusie przedsiębiorcy w latach 2019-2020.

Pismami z dnia 9 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3848-3910, Tom XIX) Prezes Urzędu wezwał następujące przedsiębiorstwa: [informacja prawnie chroniona] do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa posiadanym w latach obrotowych, przypadających na lata 2019 oraz 2020 oraz do udzielenia określonych informacji dla transakcji handlowych ujętych w załączniku nr 1 do wezwania w zakresie: daty dostawy towaru lub wykonania usługi, daty zakończenia badania towar lub usługi oraz do przekazania kopii umowy na podstawie, której wystawiono faktury wskazane w załączniku nr 1. Dodatkowo

przedsiębiorcy: [informacja prawnie chroniona] zostali wezwani do udzielenia określonych informacji dla transakcji handlowych ujętych w załączniku nr 1 w zakresie : daty doręczenia faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi oraz uzgodnionego terminu zapłaty pomiędzy stronami transakcji handlowej. W odpowiedzi na wezwania z dnia 9 kwietnia 2024 r. pismami z dnia 29 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3933-4000, Tom XX), 30 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4001-4017, Tom XX) oraz 7 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4018-4028, Tom XX) przedsiębiorcy: [informacja prawnie chroniona] wskazali daty dostawy towaru (w tabelach stanowiących załącznik nr 1), przekazali faktury dot. określonych w wezwaniu transakcji handlowych oraz złożyli oświadczenia o statusie przedsiębiorcy w latach 2019-2020. Dodatkowo [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] w załączniku nr 1 do odpowiedzi zgodnie z ww. wezwaniem przekazali informacje o uzgodnionych umownych terminach zapłaty.

Z uwagi na fakt, iż [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] nie udzielili odpowiedzi na doręczone im wezwania w wyznaczonym terminie, Prezes Urzędu wezwaniami z dnia 15 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4029-4042, Tom XX) o tej samej treści jak pierwotnie wezwał ww. kontrahentów ponownie do udzielenia żądanych informacji i dokumentów.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 maja 2024 r. pismem z dnia 24 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4053-4060, Tom XX) [informacja prawnie chroniona] udzielił informacji oraz przekazał dokumenty na żądanie zawarte w wezwaniu.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 maja 2024 r. pismem z dnia 23 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4061-4061, Tom XX) Pan [informacja prawnie chroniona] udzielił wyjaśnień w sprawie braku odpowiedzi dotyczących kontrahenta [informacja prawnie chroniona].

Pismem z dnia 15 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ. 93.20.2023, 3819-3828, Tom XIX) Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do udzielenia wyjaśnień w zakresie:

- powodów dla których Strona postępowania w odpowiedzi na wezwanie z dnia 26 marca 2021 r. przekazała dwa pliki JPK_WB, które różnią się między sobą jedynie: nazwą, godziną wytworzenia oraz numerem rachunku, a w pozostałym zakresie są tożsame pod względem treści,
- zweryfikowania czy Strona postępowania przekazała wszystkie i kompletne pliki JPK_WB dla rachunku bankowego [informacja prawnie chroniona] oraz przekazania

wszystkich i kompletnych plików JPK_WB dla w wezwaniu rachunków bankowych [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona],

- przekazania uwierzytelnionych dowodów zapłaty w postaci potwierdzeń przelewów lub innych dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych dla [informacja prawnie chroniona] kontrahentów wymienionych w niniejszym wezwaniu,
- wskazania pliku JPK_WB przekazanego Prezesowi Urzędu w postępowaniu I instancyjnym, w którym znajduje się potwierdzenie realizacji poszczególnych operacji bankowych w odniesieniu do świadczeń pieniężnych, spełnionych przelewem bankowym, ujętych w niniejszym wezwaniu,
- udzielenia informacji do transakcji handlowych ujętych w załączniku nr 1 w zakresie: daty wystawienia faktury, daty doręczenia faktury, daty dostawy towaru lub wykonania usługi, wskazania uzgodnionych (umownych) terminów zapłaty wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem ujętych w załączniku nr 1,
- przekazania aneksów do umów wyszczególnionych w niniejszym wezwaniu, zawartych z firmą [informacja prawnie chroniona] dla transakcji handlowych zawartych w załączniku nr 2,
- przekazania oświadczenia spółki [informacja prawnie chroniona] z dnia 9 lutego 2021 r., na które Strona powołała się we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 11 września 2023 r., a nie dołączyła do ww. wniosku,
- przekazania wyszczególnionych w niniejszym wezwaniu faktur korygujących dla wskazanych w wezwaniu kontrahentów.

W odpowiedzi na ww. wezwanie pismem z dnia 2 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3829-3847, Tom XIX) Strona postępowania przekazała informacje i wyjaśnienia dotyczące kompensat i rozliczeń objętych zakresem żądania oraz zestawienie transakcji handlowych w formie tabeli z wyszczególnieniem daty wystawienia faktury, terminu płatności, numeru faktury oraz daty dokonania płatności przelewem, kartą lub gotówką.

Następnie pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912a-3912b, Tom XIX) Strona postępowania udzieliła informacji i wyjaśnień dotyczących m.in.: powodów dla których Strona postępowania na wezwanie z dnia 26 marca 2021 r. przekazała dwa tożsame pliki JPK_WB, różniące się między sobą jedynie nazwą, godziną wytworzenia oraz numerem rachunku bankowego, wyjaśnień dotyczących wszystkich plików JPK_WB (w tym przekazała brakujący plik JPK_WB dla jednego ze wskazanych rachunków

bankowych, z którego dokonywała płatności za zobowiązania z tytułu zawieranych transakcji), wyjaśnień dotyczących żądania uwierzytelnionych dowodów zapłaty w postaci potwierdzenia przelewów lub innych dokumentów rozliczeniowych. Ponadto udzieliła informacji odnoszących się do oświadczenia spółki [informacja prawnie chroniona] oraz aneksów do umów zawartych z [informacja prawnie chroniona] dla transakcji handlowych wskazanych w załączniku nr 2 do wezwania. Strona przekazała również w odpowiedzi: nieprzekazany uprzednio plik JPK_WB, uzupełniony załącznik nr 1 dołączony do ww. wezwania oraz faktury korygujące wskazane w niniejszym wezwaniu dla określonych kontrahentów (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912c-3932, 3912c -zapis na płycie CD, Tom XIX).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu pozyskał i załączył w poczet dowodów: wydruki odpisów KRS dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4067-4073 ,Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4192-4198, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4128-4132, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4234-4241, Tom XXI), wydruki zgłoszenia z Repozytorium Dokumentów Finansowych za lata 2018-2020 dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4074; 4091; 4105, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4199; 4211; 4222, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4133; 4152; 4170, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4242; 4258; 4272, Tom XXI), wydruki Sprawozdań Finansowych za latach 2018-2020 dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4075; 4092; 4106, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4134; 4153; 4171, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4243; 4259; 4273; Tom XXI), wizualizację Sprawozdań Finansowych za lata 2018-2020 dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4076-4086; 4093-4103; 4107-4120, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4203-4208; 4215-4220; 4226-42324, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4135-4148; 4154-4167; 4172-4185, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4244-4251; 4260-4269; 4274-4287, Tom XXI), wydruki Uchwał Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników za lata 2018-2020 dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4087-4088; 4103-4104; 4121-4122, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023,

4209-4210; 4221; 4232-4233, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4149-4150; 4168-4169; 4186-4187, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4252-4253; 4270-4271; 4288-4289, Tom XXI), wydruki Sprawozdania z działalności w roku 2018 i 2020 dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4089-4090; 4126-4127, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4151; 4191, Tom XXI), [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4255-4257; 4290-4292, Tom XXI), wydruki Informacji o realizowanej strategii podatkowej dla Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4123-4125, Tom XXI [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4188-4190, Tom XXI), wydruk Informacji dodatkowej do bilansu oraz rachunku zysków i strat za lata 2018- 2020 dla [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4200-4201; 4212-4214; 4223-4224, Tom XXI) wydruki strony internetowej [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4293-4304, Tom XXI) oryginały wizualizacji Sprawozdań finansowych zamieszczone na płycie CD (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4305, Tom XXI).

Prezes Urzędu pismem z 21 października 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4306-4309, Tom XXI) zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie zapoznała się z aktami sprawy oraz nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, po raz kolejny zweryfikował cały dotychczas zgromadzony materiał dowodowy, jak również przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w zakresie, w którym uznał za konieczne wyjaśnienie lub ustalenie okoliczności pozwalających na prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy, i na tej podstawie poczynił ustalenia faktyczne w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych niezbędnych do stwierdzenia nadmiernego opóźniania się przez Stronę postępowania ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem tj. wykazujących ewentualne

naruszenie zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej.

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że co do zasady uznał za wiarygodne dowody zebrane w postępowaniu pierwszej instancji i to one stanowiły punkt wyjścia do dalszej analizy materiału dowodowego w postępowaniu odwoławczym. Prezes Urzędu aprobuje sposób weryfikacji materiału dowodowego oraz sposób ustalania terminów zapłaty, wyartykułowany w Decyzji - z zastrzeżeniem odmienności opisanych w niniejszej decyzji.

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte w pliku excel tabelaryczne informacje o nazwie „Zalacznik_nr_2_do_wezw_ DZP_93_96_2020_KA_GRUPA_PRODUCENT _W_DROBIU_SP_Z_O_O.xlsx”, uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w Okresie postępowania, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1” (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 65a, Tom I; DWZ.93.20.2023, 3912c - zapis na płycie CD, Tom XX).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z informacjami zawartymi w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w „Tabeli nr 1” dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych i informacje przekazane przez kontrahentów Strony z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT) i w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach przelewów, umowach itp..

Prezes UOKiK dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (pliki JPK_VAT, pliki JPK_WB) oraz oświadczeń co do informacji o transakcjach handlowych przedstawionych w formie usystematyzowanego zbioru danych, przedłożonego przez Stronę w „Tabeli nr 1”. Prezes UOKiK stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej, postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub

odpłatne świadczenie usług. Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił także wartość zobowiązania, NIP kontrahenta, a także informacje o dokumencie rozliczeniowym VAT oraz innych danych, zawartych w zestawieniach dotyczących tych transakcji - które łącznie potwierdzały szereg informacji niezbędnych do poczynienia dalszych ustaleń faktycznych.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z danymi zawartymi w wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji.

Zaznaczyć należy, że dokonana w trakcie postępowania odwoławczego analiza dat (dokonania) zapłaty, wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w dowodach przekazanych przez kontrahentów, a także w tabelach dołączonych do zaskarżonej decyzji wykazała, iż w poszczególnych przypadkach zachodzą rozbieżności, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Wobec powyższego Prezes Urzędu działając jako organ II instancji wezwaniem z dnia 15 marca 2024 r. wezwał Stronę m.in. do przekazania brakującego pliku JPK_WB dla rachunku bankowego, potwierdzeń przelewów dla wyszczególnionych w wezwaniu transakcji handlowych oraz uzupełnienia załącznika nr 1 do wezwania z dnia 15 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3819-3827, Tom XIX).

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji wobec faktu, iż Strona przekazała w postępowaniu odwoławczym brakujący (na wcześniejszych etapach postępowania) plik JPK-WB dla rachunku bankowego [informacja prawnie chroniona] oraz udzieliła wyjaśnień w postaci zestawienia transakcji handlowych, ustalał daty spełnienia wskazanych w wezwaniu świadczeń pieniężnych w oparciu o przekazane w postępowaniu ww. zestawienia informacji i dokumenty (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3823- 3841, Tom XIX).

Ponadto z przedstawionych przez kontrahentów informacji wynika, że część świadczeń pieniężnych wchodzących w zakres niniejszego postępowania rozliczana była poprzez potrącenie części świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury. W tych przypadkach, Prezes Urzędu ustalał daty spełnienia świadczeń pieniężnych w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę postępowania, tj.: dokumenty potrąceń, z uwzględnieniem wyjaśnień kontrahentów, oświadczenia kontrahentów dotyczących zapłaty gotówkowej lub kartą płatniczą oraz zestawienia transakcji handlowych w tabeli kompensat przekazanych przez kontrahentów oraz Stronę postępowania (karta akt

postępowania DZP.93.96.2020, 896-933 (Tom IV), Tom V-XVI, DWZ.93.20.2023, 3823-3841, Tom XIX).

Podsumowując, w toku weryfikacji zgromadzonego w całej sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu uznał za wiarygodne oświadczenia Strony postępowania zawarte w Tabeli nr 1, w zakresie w jakim znalazły potwierdzenie w przekazanych księgach podatkowych - plikach JPK_VAT oraz JPK_WB. W przypadku, gdy porównanie danych wykazało różnice w poszczególnych danych, Prezes Urzędu oparł się na informacjach zawartych w plikach księgowych JPK_VAT oraz JPK_WB, które ocenił jako bardziej wiarygodne wobec nadanej im mocy dowodowej aniżeli samych oświadczeń Strony złożonych w Tabeli nr 1.

W tym miejscu wskazać należy, że w przypadku braku poszczególnych danych, pozwalających na dokonanie ustaleń faktycznych lub potrzeby dodatkowych wyjaśnień w przypadku wątpliwości co do treści lub okoliczności dotyczących transakcji handlowych - Prezes Urzędu zwracał się do Strony postępowania lub jej kontrahentów o przedłożenie informacji i wyjaśnień wraz z przesłaniem stosownych dokumentów źródłowych, zarówno w postępowaniu pierwszoinstancyjnym jak również w postępowaniu odwoławczym. Strona w odpowiedzi na wezwania przekazała niektóre dokumenty źródłowe, które pozwoliły dokonać ustaleń w zakresie transakcji, co do których to występowały wątpliwości.

Gdy brakowało części informacji w złożonych oświadczeniach lub Strona lub jej kontrahenci byli w posiadaniu informacji lub dokumentów źródłowych, które udowodniłyby okoliczności faktyczne inne niż zawarte w dostarczonych uprzednio przez Spółkę dokumentach księgowych czy złożonych oświadczeniach w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu wzywał dodatkowo Stronę lub jej kontrahentów o wyjaśnienia i przedłożenie dowodów na te okoliczności. W przypadku zidentyfikowania niezgodności w materiale dowodowym, Prezes Urzędu przy dokonywaniu ustaleń faktycznych opierał się na zgromadzonych dokumentach źródłowych - w przypadku gdy uznał je za wiarygodne i wystarczające do dokonania ustaleń, a w przypadku przekazania wyjaśnień i informacji co do których nie załączono dokumentów źródłowych, Prezes Urzędu oparł się na ich treści, gdy nie były one sprzeczne z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

X. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego i dokonaniu stosownych ustaleń faktycznych w sposób opisany w rozdziale poprzedzającym, Prezes Urzędu zweryfikował umowne terminy zapłaty, pod kątem ich zgodności z Ustawą Zatorową, a także innymi okolicznościami wpływającymi na ustalenie tych dat, a w konsekwencji również na przyjętą liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego lub niespełnieniu zobowiązania do ostatniego dnia Okresu postępowania - w przypadkach, gdy takowe opóźnienie w spełnieniu lub niespełnieniu świadczeń pieniężnych wystąpiło.

Prezes Urzędu w szczególności brał pod uwagę przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy Zatorowej określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej określający skutki prawne jej przekroczenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 20 ust. 1 Ustawy Wprowadzającej, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

- a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
- b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,
- c) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca (dalej także: „MŚP”), a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. umowy, faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej w zw. z art. 20 ust. 1 Ustawy Wprowadzającej, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku).

potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy Zatorowej (dalej także: „maksymalny termin zapłaty”).

Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno świadczenia pieniężne:

- a) niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy Zatorowej);
- b) spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej - a więc z przekroczeniem ustawowego maksymalnego terminu zapłaty.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy Zatorowej w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty:

- 1) był zgodny z przepisami Ustawy Zatorowej, w przypadku świadczeń pieniężnych:
 - a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.;
 - b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.;
- 2) naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej, w przypadku świadczeń pieniężnych:
 - a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.;
 - b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.

We wszystkich wymienionych wyżej przypadkach, gdy umowny termin zapłaty (w tym także maksymalny termin zapłaty, ustalony z uwzględnieniem art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej) przypadłby na dzień ustawowo wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu zgodnie z dyspozycją art. 115 k.c. ustalał, taki termin zapłaty na najbliższy dzień niebędący dniem ustawowo wolnym od pracy ani sobotą, przypadający bezpośrednio po tym dniu.

XI. Ustalanie statusu przedsiębiorstwa Strony postępowania

Konieczność ponownej weryfikacji statusu przedsiębiorstwa Strony postępowania

We Wniosku Strona podniosła, że Prezes Urzędu niewłaściwie przyjął, iż Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. posiada status dużego przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów Załącznika I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 roku¹⁰, opierając się przy ustalaniu statusu spółki, wyłącznie na złożonym przez spółkę oświadczeniu o statusie dużego przedsiębiorcy z dnia 26 marca 2020 roku (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 37, Tom I). W dalszej części zarzutu spółka argumentowała, iż jako podstawę swych ustaleń Prezes Urzędu przyjął jedynie oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy, nie nakładając na Stronę obowiązku jego uzasadnienia oraz nie weryfikując danych finansowych i poziomu zatrudnienia w firmie. Spółka wskazała, iż przy ustalaniu statusu MŚP w latach 2019 -2020 dokonała błędnej interpretacji przepisów Załącznika I do Rozporządzenia. Zgodnie z ww. Załącznikiem I, do sektora MŚP zalicza się przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 250 pracowników i których roczna suma bilansowa nie przekracza 43 mln euro lub roczny obrót nie przekracza 50 mln euro. Natomiast, jak twierdzi Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o., spółka niewłaściwie przyjęła, że samo przekroczenie jednego z kryteriów finansowych tj. w przypadku Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. rocznego obrotu przedsiębiorstwa powyżej 50 mln euro, spowodowało, iż spółka w latach 2019 - 2020 nie posiadała statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy, a status dużego przedsiębiorcy. We Wniosku, dokonując ponownej oceny danych dotyczących poziomu zatrudnienia i danych finansowych Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. argumentowała, iż w latach 2019-2020 posiadała status średniego przedsiębiorstwa, argumentując to zatrudnieniem - poniżej 250 pracowników oraz stosując jedno z dwóch kryteriów finansowych do wyboru tj. sumę bilansową - nieprzekraczającą 43 mln euro. Na potwierdzenie powyższego, Strona postępowania przedłożyła na tą okoliczność

¹⁰ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L Nr 187, str. 1) (dalej jako: Rozporządzenie);

poprawione oświadczenie o statusie przedsiębiorstwa (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3577, Tom XVIII).

Wskazać należy, że w postępowaniu przed Prezesem UOKiK obowiązuje zasada szybkości i prostoty postępowania. Zgodnie z art. 12 § 1. k.p.a. organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia, a sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie. Sposób pozyskania dowodów przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie podyktowany był również przedmiotem postępowania. Generalnie w postępowaniach przed Prezesem UOKiK **„organ w trakcie wykonywanych przez siebie zadań w głównej mierze opiera się na informacjach uzyskanych od przedsiębiorców”**¹¹. Niewątpliwie bowiem to Spółka jest najlepiej zorientowana i posiada najlepszą wiedzę w kwestii posiadanego statusu przedsiębiorcy oraz dysponuje danymi finansowymi oraz danymi dotyczącymi zatrudnienia, które do ustalenia tegoż statusu należy uwzględnić. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż Prezes Urzędu w wezwaniu skierowanym do Strony postępowania z dnia 18 grudnia 2020 r. i z dnia 16 marca 2021 r. wskazał, iż składając oświadczenie o statusie przedsiębiorcy należy odnieść się do Załącznika I do Rozporządzenia. Załącznik ten bowiem określa kryteria i ich wielkości, które należy zbadać, by dokonać poprawnego ustalenia statusu przedsiębiorstwa - który to obowiązek prawidłowego ustalenia statusu własnego przedsiębiorstwa, ciążył na Stronie zobowiązanej na podstawie wezwania Prezesa Urzędu, do przekazania takiej informacji. Za prawdziwość przekazanego oświadczenia odpowiedzialność (w tym prawną) ponosi sam podmiot składający oświadczenie - i to jego obowiązkiem wynikającym z przepisów prawa jest poprawne określenie własnego rozmiaru przedsiębiorstwa (tj. statusu w myśl przepisów Załącznika I do Rozporządzenia).

Prezes Urzędu był zatem uprawniony do oparcia się w toku dokonywania ustaleń faktycznych na oświadczeniu Strony, skoro uznał je za wiarygodne i nie musiał go dodatkowo weryfikować czy czynić ustaleń potwierdzających fakty, już na jego podstawie ustalone.

W związku z tym, że Strona postępowania nie zgadza się z ustaleniami dokonanyymi przez Prezesa Urzędu jako organu I instancji w zakresie jakim przyjął, iż Strona posiada status dużego przedsiębiorcy oraz z przedłożeniem przez nią nowych dokumentów i wyjaśnień wraz

¹¹ wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10.5.2007 r., sygn. akt XVII Ama 79/06, Legalis nr 2396389;

z Wnioskiem Prezes Urzędu dokonał ponownej weryfikacji statusu spółki w oparciu o Załącznik I do Rozporządzenia.

Kryteria, na podstawie których określa się status przedsiębiorstwa

Na wstępie wskazać należy, że aby prawidłowo ustalić status przedsiębiorcy (należenie do kategorii mikro, małych lub średnich przedsiębiorców albo bycie dużym przedsiębiorcą), należy mieć na względzie kryteria wskazane w Załączniku I do Rozporządzenia, (dalej także jako: Załącznik I). Zgodne z art. 4 pkt 5 Ustawy Zatorowej pojęcia mikro, małego i średniego przedsiębiorcy zostały zdefiniowane poprzez odwołanie do definicji mikro, małego i średniego przedsiębiorstwa (w znaczeniu podmiotowym) zawartego w Załączniku I.

Natomiast artykuł 4 pkt 6 Ustawy Zatorowej definiuje dużego przedsiębiorcę jako przedsiębiorcę, który nie jest ani mikro, ani małym, ani średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu art. 4 pkt. 5 Ustawy Zatorowej. Powyższa regulacja koresponduje z treścią definicji dużego przedsiębiorcy (w znaczeniu podmiotowym) z art. 2 pkt 24 Rozporządzenia 651/2014, którymi są przedsiębiorstwa niespełniające kryteriów określonych w Załączniku I do Rozporządzenia 651/2014, pozwalającymi zakwalifikować je do kategorii mikro, małych lub średnich przedsiębiorców.

Należy wyjaśnić, że przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa brane są pod uwagę następujące przesłanki: wielkość zatrudnienia, roczny obrót, roczna suma bilansowa.

Zgodnie z artykułem 2 Załącznika I do Rozporządzenia wyróżnia się następujące kategorie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP):

- 1) mikroprzedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln EUR;
- 2) małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 mln EUR;
- 3) średnie przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 250 pracowników i którego roczny obrót nie przekracza 50 mln EUR lub którego całkowity bilans roczny nie przekracza 43 mln EUR.

Status MŚP ulega zmianie, jeżeli dane progi uległy przekroczeniu (w dół lub w górę) przez 2 kolejne okresy obrotowe (art. 4 ust. 2 Załącznika I do Rozporządzenia).

4) Dużym przedsiębiorcą będzie zatem przedsiębiorca, który nie należy do kategorii MŚP, a więc *a contrario* zatrudnia co najmniej 250 pracowników lub jego roczna suma bilansowa przekracza 43 000 000 euro oraz roczny obrót przekracza 50 000 000 euro (przekroczenie w/w kryterium wielkości zatrudnienia lub łączne przekroczenie obydwu kryteriów finansowych determinuje zmianę statusu na dużego przedsiębiorcę, o ile przekroczenie określonych wskaźników utrzymało się w 2 latach obrotowych następujących po sobie).

Podkreślić należy, że do określenia wielkości kryteriów niezbędnych do poprawnego ustalenia statusu przedsiębiorstwa stosować trzeba wytyczne określone w dalszych artykułach Załącznika I (art. 4-6 Załącznika I do Rozporządzenia)

Wielkość zatrudnienia jest liczona poprzez ustalenie Rocznych Jednostek Pracy (RJP), które należy obliczać zgodnie z zapisami artykułu 5 „Liczba personelu” Załącznika I. *Liczba personelu odpowiada liczbie rocznych jednostek pracy (RJP), to jest liczbie pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy w obrębie danego przedsiębiorstwa lub w jego imieniu w ciągu całego uwzględnianego roku referencyjnego.*

Praca osób, które nie przepracowały pełnego roku, osób, które pracowały w niepełnym wymiarze godzin, bez względu na długość okresu zatrudnienia, lub pracowników sezonowych jest obliczana jako część ułamkowa RJP.

Nadto należy zauważyć, iż w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorstwo przekracza górne limity zatrudnienia (250 i więcej zatrudnionych), to niezależnie od wyników finansowych należy uznać je za dużego przedsiębiorcę.

Podobnie, w celu ustalenia czy przedsiębiorstwo przekracza oba kryteria finansowe niezbędne do uzyskania statusu dużego przedsiębiorcy, ustalić należy czy jego roczna suma bilansowa przekracza 43 000 000 euro oraz roczny obrót przekracza 50 000 000 euro. Na podstawie art. 4 ust. 1 Załącznika I *kwota wybrana jako obrót jest obliczana z pominięciem podatku VAT i innych podatków pośrednich.* Jako sumę bilansową należy rozumieć wyszczególnioną sumę aktywów (lub pasywów) ogółem. Natomiast jako roczny obrót przyjąć powinno się wielkość wskazaną w rachunku zysków i strat jako Przychody ze sprzedaży netto i zrównane z nimi (a więc łączne przychody netto ze sprzedaży produktów lub usług oraz ze sprzedaży towarów i materiałów). W przypadku, gdy przedsiębiorstwo wyraża wspomniane wyżej kwoty jedynie w polskiej walucie, należy dokonać przewalutowania na kurs euro według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego, ogłoszonego w ostatnim dniu danego roku obrotowego, którego dotyczą dane finansowe.

Z kolei, by ustalić czy przedsiębiorstwo przekracza wspomniane progi finansowe należy kierować się dyrektywami zawartymi w art. 4 Załącznika I. Tak więc, *do określania liczby personelu i kwot finansowych wykorzystuje się dane odnoszące się do ostatniego zatwierdzonego okresu obrachunkowego i obliczane w skali rocznej. Uwzględnia się je począwszy od dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych.* Zważyć jednak należy, że uzyskanie lub utrata statusu MŚP (tj. również nabycie statusu dużego przedsiębiorstwa) jest możliwe wtedy, gdy zjawisko przekroczenia kryteriów, określonych w art. 2 Załącznika I powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych okresów obrachunkowych.

Podsumowując powyższe, do prawidłowego ustalenia statusu przedsiębiorstwa dla podmiotów, które rok obrachunkowy mają równy z rokiem kalendarzowym (dzień bilansowy przypadający na dzień 31 grudnia danego roku), co do zasady księgi rachunkowe za ten rok obrachunkowy zamyka się na dzień kończący ten rok obrotowy (art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości), a zatwierdzenie okresu obrachunkowego powinno nastąpić nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego (art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości) - a więc w przypadku roku obrotowego równego z rokiem kalendarzowym do 30 czerwca roku następującego po tym roku obrotowym.

Zważyć przy tym należy na dyspozycję art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którą sprawozdanie finansowe za zakończony rok obrotowy, składa się do rejestru sądowego w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. Wyjątek od tej zasady przewiduje art. 69 ust. 2 ustawy o rachunkowości, wedle którego w przypadku niezatwierdzenia sprawozdania finansowego w ustawowym terminie, należy złożyć je pomimo jego niezatwierdzenia w terminie 15 dni od upływu ustawowego terminu na jego zatwierdzenie, a następnie ponownie złożyć już po jego zatwierdzeniu.

Ustalenie statusu Strony postępowania, posiadanego od dnia 01 stycznia 2020 r. - ma istotne znaczenie prawne w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy, gdyż jest decydujące co do obowiązywania wobec Strony ograniczenia dot. ustalania maksymalnych terminów zapłaty w transakcjach handlowych, o którym mowa w art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej w zw. z art. 13 ust. 2 pkt. 2 Ustawy Zatorowej, zawieranych w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem była Spółka, a wierzycielem przedsiębiorca z kategorii MŚP.

Biorąc powyższe pod uwagę, ustalając status Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. (której rok obrotowy jest równy rokowi kalendarzowemu), należy mieć na względzie dane finansowe oraz dot. zatrudnienia z ostatniego roku obrachunkowego, który został zakończony przed okresem objętym niniejszym Postępowaniem Zatorowym (2019 rok), a także roku

poprzedzającego ten rok (2018 rok). Tak, więc skoro Okres postępowania przypada na lipiec-sierpień-wrzesień 2020 roku, to przy ustalaniu statusu przedsiębiorstwa należy posłużyć się danymi z okresów objętymi sprawozdaniami finansowymi za rok obrotowy 2019 (zakończony 31.12.2019 r., termin na zatwierdzenie sprawozdania finansowego do: 30.06.2020 r.; zatwierdzonego uchwałą [informacja prawnie chroniona] Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Strony [informacja prawnie chroniona]) oraz za rok obrotowy 2018 (zakończony 31.12.2018, termin na zatwierdzenie sprawozdania finansowego do: 30.06.2019 r.; zatwierdzonego uchwałą [informacja prawnie chroniona] Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Strony [informacja prawnie chroniona]) (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4076-4104; 4305, Tom XXI).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Załącznika I, *do określania liczby personelu i kwot finansowych wykorzystuje się dane odnoszące się do ostatniego zatwierdzonego okresu obrachunkowego i obliczane w skali rocznej*. Z kolei zdanie drugie przesądza iż, powyższe dane uwzględnia się na potrzeby ustalania statusu przedsiębiorstwa *począwszy od dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych*. Z kolei art. 4 ust. 2 Załącznika I, wprowadzający zasadę polegającą na utracie lub uzyskaniu statusu MŚP tylko w przypadku przekroczenia lub spadku poniżej pułapów zatrudnienia lub finansowych w kolejnych, następujących po sobie dwóch okresach obrachunkowych - wprost przesądza, że *to w dniu zamknięcia ksiąg rachunkowych (za dany rok) dane przedsiębiorstwo stwierdza, czy (że) w skali rocznej przekroczyło pułapy zatrudnienia lub pułapy finansowe*. Tak więc, dzień bilansowy kończący rok obrotowy jest dniem, w którym przedsiębiorstwo nabywa informację o przekroczeniu lub nieprzekroczeniu pułapów zatrudnienia lub finansowych, określonych w art. 2 ust. 1 Załącznika I, w tym konkretnym roku obrotowym.

Zatem, przyjąć należy że Strona postępowania za rok obrotowy trwający od dnia 01.01.2018 r. do dnia 31.12.2018 r. posiadała informacje niezbędne do stwierdzenia przekroczenia kryterium finansowego czy kryterium zatrudnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 Załącznika I, już w dniu 31.12.2018 r., a także za rok obrotowy trwający od dnia 01.01.2019 r. do dnia 31.12.2019 r. posiadała wskazane wyżej informacje już w dn. 31.12.2019 r.

Informacje, objęte dwoma okresami obrachunkowymi poprzedzającymi rok, w którym przypadał Okres postępowania niniejszego Postępowania Zatorowego, stanowiły podstawę weryfikacji statusu Strony postępowania.

Wskazać, w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt. 1 ustawy o rachunkowości księgi rachunkowe co do zasady zamyka się na dzień kończący rok obrotowy. Prezes Urzędu dokonując wykładni systemowej i celowościowej (art. 45 ust. 1 ustawy o rachunkowości) stwierdza, że art. 4 ust. 2 Załącznika I należy interpretować w taki sposób, że jako dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych przyjąć trzeba dzień kończący rok obrotowy (dzień bilansowy) - dzień, na który sporządzane jest sprawozdanie finansowe za dany okres obrachunkowy.

Prezes Urzędu ustalił, na podstawie publicznie dostępnych danych, zmieszczonych przez Stronę Postępowania w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego, udostępnionych poprzez Portal Rejestrów Sądowych - że zarówno sprawozdanie finansowe za rok 2019 oraz 2018 zostały zatwierdzone przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników Strony postępowania, na podstawie uchwał przywołanych wyżej - posiadają zatem przymiot istotności (zostały prawnie zaaprobowane przez organy Spółki) i przydatności w zakresie ich wykorzystania co do ustalenia wielkości zatrudnienia czy pułapów finansowych, na podstawie art. 4 ust. 1 zd. pierwsze Załącznika I (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4075-4102; 4305, Tom XXI).

Uwzględnienie danych z zatwierdzonego ostatniego roku obrachunkowego (jak również roku obrachunkowego poprzedzającego ten rok) następuje począwszy od dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych za ten rok obrachunkowy. Sprawozdanie finansowe sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych (dzień bilansowy) tj. na dzień kończący dany rok obrotowy zgodnie z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 12 ust. 2 pkt. 1 ustawy o rachunkowości, a zatem dane ze sprawozdania finansowego za rok obrotowy trwający od dnia 01.01.2019 do dnia 31.12.2019 r. wykorzystuje się do ustalenia statusu przedsiębiorstwa od dnia 31.12.2019 r., natomiast za rok obrotowy trwający od 01.01.2018 do dnia 31.12.2018 odpowiednio od dnia 31.12.2018 r.

W tym względzie irrelevantna prawnie jest data zatwierdzenia ww. sprawozdań finansowych przez odpowiedni organ przedsiębiorstwa. Samo zatwierdzenie ma znaczenie prawne co do możliwości wykorzystania zawartych w tych sprawozdaniach danych jako zaakceptowanych i wiążących Spółkę. Natomiast data zatwierdzenia sprawozdań finansowych przez odpowiedni organ przedsiębiorcy, tym bardziej dokonana po terminie ustawowym przewidzianym na jego zatwierdzenie nie modyfikuje terminu, od którego uwzględnia się dane zawarte w tych sprawozdaniach do ustalania statusu MŚP, w szczególności w sytuacji, gdy Spółka (Zarząd) była w dyspozycji informacji, pozwalających na stwierdzenie przekroczenia pułapów zatrudnienia lub finansowych już od dnia zamknięcia ksiąg

rachunkowych (zamknięcie roku obrotowego), zgodnie z dyspozycją art. 4 ust. 2 zd. pierwsze Załącznika I.

W tym miejscu podkreślić należy obowiązek ustalenia rodzaju przedsiębiorstwa, dla którego określany jest status przedsiębiorstwa. Załącznik I wyszczególnia przedsiębiorstwa samodzielne, partnerskie oraz powiązane.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 i nast. Załącznika I za przedsiębiorstwo samodzielne można uznać tylko takie przedsiębiorstwo, które nie jest ani przedsiębiorstwem partnerskim ani powiązanym. Z kolei za przedsiębiorstwo partnerskie uważa się takie, które nie zostało zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo powiązane, a także gdy posiada (samodzielnie lub z przedsiębiorstwem powiązanym) co najmniej 25% udziałów kapitałowych lub praw głosu w takim przedsiębiorstwie. Z powyższych definicji ustawowych rodzajów przedsiębiorstw wynika, że jako w pierwszej kolejności zbadać należy czy przedsiębiorstwo jest powiązane, następnie czy nie zachodzą związki pozwalające je uznać za przedsiębiorstwo partnerskie, a wykluczenie dwóch powyższych skutkować powinno uznaniem za przedsiębiorstwo samodzielne.

Prezes Urzędu w pierwszej kolejności jednak zweryfikował powiązania kapitałowe pozwalające na zweryfikowania statusu przedsiębiorstw partnerskich pomiędzy Stroną postępowania a innymi przedsiębiorstwami. Na podstawie publicznie dostępnych danych, ujawnionych poprzez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego, opierając się na art. 8 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o KRS w zw. z art. 77 § 4 k.p.a. ustalił, że Spółka nie posiadała w 2020 roku udziałów lub akcji w innych przedsiębiorstwach, jak również inne przedsiębiorstwa nie posiadały udziałów lub akcji w przedsiębiorstwie Strony postępowania. W związku z powyższym wykluczyć należy, że Spółka w roku 2020 mogła stanowić przedsiębiorstwo partnerskie.

Przechodząc do analizy istnienia okoliczności, pozwalających na uznanie podmiotu za przedsiębiorstwo powiązane, wskazać należy, że dokonywana jest ona na podstawie powiązań osobowo-kapitałowych pomiędzy podmiotami (np. posiadanie udziałów w innym podmiocie, bycie członkiem zarządu w dwóch spółkach, powiązania rodzinne pomiędzy podmiotami), a także powiązań organizacyjnych. Główną kategorią, która powinna podlegać badaniu, jest ustalenie czy istnieje kontrola sprawowana nad przedsiębiorstwem (przedsiębiorstwami) rozumiana jako decydujący wpływ (bezpośrednio lub pośrednio sprawowana), przez kogo jest sprawowana oraz w jaki sposób.

Zgodnie z definicją z art. 3 ust. 3 Załącznika I przedsiębiorstwa powiązane, to te które pozostają w jednym z poniższych związków:

- a) przedsiębiorstwo posiada większość praw głosu w innym przedsiębiorstwie w roli udziałowca/ akcjonariusza lub członka;
- b) przedsiębiorstwo ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego przedsiębiorstwa;
- c) przedsiębiorstwo ma prawo wywierać dominujący wpływ na inne przedsiębiorstwo, zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorstwem lub postanowieniami zamieszczonymi w jego statucie lub umowie spółki;
- d) przedsiębiorstwo będące udziałowcem/akcjonariuszem lub członkiem innego przedsiębiorstwa kontroluje samodzielnie, zgodnie z umową z innymi udziałowcami/akcjonariuszami lub członkami tego przedsiębiorstwa, większość praw głosu udziałowców/akcjonariuszy lub członków w tym przedsiębiorstwie.

Wskazać należy, że przedsiębiorca może być powiązany z nieograniczoną liczbą innych przedsiębiorstw.

Przedsiębiorstwa pozostające w jednym z takich związków za pośrednictwem osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych działających wspólnie również uznaje się za przedsiębiorstwa powiązane, jeżeli prowadzą one swoją działalność lub część działalności na tym samym rynku właściwym lub rynkach pokrewnych.

Za „rynek pokrewny” uważa się rynek dla danego produktu lub usługi znajdujący się bezpośrednio na wyższym lub niższym szczeblu rynku w stosunku do właściwego rynku.

Prezes Urzędu stwierdził, analizując dane pozyskane z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, że Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. **bezpośrednio** jako przedsiębiorstwo nie pozostaje w relacji powiązań, określonych w art. 3 ust. 3 lit. a)-d).

Prezes Urzędu poddał zatem analizie czy Strona postępowania nie pozostaje w jednym z wyszczególnionych w tym przepisie związków za pośrednictwem osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych, działających wspólnie. Zaznaczyć należy, że warunkiem uznania za przedsiębiorstwa powiązane kontrolowane za pośrednictwem osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych jest prowadzenie działalności lub jej części na tym samym rynku właściwym lub rynkach pokrewnych.

Przedsiębiorstwa powiązane, poprzez osobę fizyczną lub grupę osób fizycznych działających wspólnie

Orzecznictwo unijne oraz krajowe jednolicie charakteryzuje istotę powiązań między przedsiębiorstwami zaistniałymi za pośrednictwem osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych działających wspólnie. Szczególnie ta druga kategoria stanowiła przyczynek do rozwoju orzecznictwa dot. wpływu powiązań międzyosobowych na status przedsiębiorstwa, w modelowych sprawach objętych tą materią sądy unijne lub Komisja (UE) wypowiadały się o powiązaniach rodzinnych i innych więziach łączących pozornie i formalnie niezależne od siebie podmioty w tzw. „jeden organizm gospodarczy” (patrz: Pollmeier Malchow przeciwko Komisji sygn. akt: T-137/02 z dn. 14 października 2004 r.; HaTeFo GmbH przeciwko Finanzamt Haldensleben sygn. akt: C-110/13 z dn. 27 lutego 2014 r.; Decyzja Komisji z dn. 7.06.2006 r. nr C 8/2005 w sprawie pomocy państwa Niemcy - Nordbrandenburger UmesterungsWerke (rodzina Sauter)).

W wyroku wydanym w sprawie HaTeFo, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) dokonał wykładni powiązań między przedsiębiorstwami, mającymi wpływ na status MŚP. Wskazał tam, że „Artykuł 3 ust. 3 akapit czwarty załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji przedsiębiorstw mikro, małych i średnich należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwa można uważać za „powiązane” w rozumieniu tego artykułu, jeżeli z analizy nawiązanych między nimi stosunków prawnych i gospodarczych wynika, iż za pośrednictwem jednej osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych działających łącznie stanowią one jeden podmiot gospodarczy, nawet jeśli formalnie nie pozostają w jednej z relacji, o których mowa w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy tego załącznika.(...)”

Za działające łącznie w rozumieniu art. 3 ust. 3 akapit czwarty tego załącznika uważa się osoby fizyczne, które porozumiewają się w celu wywierania wpływu na decyzje handlowe danych przedsiębiorstw, co wyklucza, aby te przedsiębiorstwa mogły być uważane za niezależne gospodarczo od siebie. Realizacja tego warunku zależy od okoliczności sprawy i nie musi być koniecznie podporządkowana istnieniu więzów umownych między tymi osobami ani stwierdzeniu ich zamiaru obejścia definicji przedsiębiorstw mikro, małych lub średnich w rozumieniu powyższego zalecenia.” (Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 lutego 2014 r. sygn. akt: C-110/13 w sprawie HaTeFo GmbH przeciwko Finanzamt Haldensleben, Legalis nr 787155)

Z kolei Sąd Pierwszej Instancji (UE) podkreślał jaki ma wpływ ustalenie powiązań między pozornie niezależnymi podmiotami - „zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w przypadkach,

gdy niezależne pod względem prawnym osoby fizyczne lub prawne stanowią jedną jednostkę gospodarczą, z punktu widzenia stosowania wspólnotowych reguł konkurencji należy je traktować jako jedno przedsiębiorstwo.” (Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 14 października 2004 r. o sygn. akt: T-137/02 w sprawie Pollmeier Malchow przeciwko Komisji, Legalis nr 125129).

Komisja Europejska, w decyzji wydanej wobec przedsiębiorstw należących do rodziny Sauter, wskazała modelowy sposób rozpatrywania powiązań i kryteria, którymi państwa członkowskie powinny się kierować przy ustalaniu czy określona grupa podmiotów jest w istocie przedsiębiorstwem powiązanym.

Niżej przywołano główne wytyczne, na które powołała się Komisja w rozpatrywanej sprawie:

„Struktura własności jest głównym kryterium analizy uprawnień do kontroli nad przedsiębiorstwem. Umożliwia ona wykazanie związków pomiędzy pojedynczymi przedsiębiorstwami i pozwala na wyciągnięcie wniosków co do jednostek gospodarczych. (...)

Jeśli chodzi o związki pomiędzy osobami fizycznymi, które kontrolują pojedyncze przedsiębiorstwa, stosunki rodzinne wydają się szczególnie bliskie, ponieważ udziały są w posiadaniu jedynie sześciu osób. (...)

Powiązania gospodarcze, jak na przykład związki na płaszczyźnie prowadzenia interesów, punkty stykowe w stosunku do dostawców i klientów, wspólne użytkowanie bazy logistycznej (np. środków transportu, budynków i pomieszczeń biurowych) są w tym przypadku również traktowane jako kryteria oceny relacji między przedsiębiorstwami. Na podstawie tych wskaźników można udowodnić, czy powiązania osób fizycznych są nie tylko nieformalne, ale też formalnie prowadzą do powstania związków w pojedynczych dziedzinach i działaniach gospodarczych. (...)

Oprócz tych powiązań gospodarczych dają się zauważyć ściśle związki pomiędzy członkami rodziny Sauterów w różnych spółkach działających w branży gruntów i energii wiatrowej. (...)

Dlatego też Komisja jest zdania, że grupa tych przedsiębiorstw także z gospodarczego punktu widzenia powinna być traktowana jako całość. Przede wszystkim ze względu na powiązania poprzez osoby fizyczne - rodzinę Sauterów - jak również kontakty gospodarcze i powiązania organizacyjne, rodzina Sauterów może bez problemu koordynować nie tylko swoją działalność gospodarczą, ale również strategię rozwoju. Związki pomiędzy przedsiębiorstwami nie są nowe, a wydają się być oparte na wspólnej przeszłości

i na zaplanowanym wspólnym programie rozwoju.” (Decyzja Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie pomocy państwa nr C 8/2005 (ex N 451/2004), którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz Nordbrandenburger UmesterungsWerke, (Dz.Urz.U.E.L Nr 353, str. 60).

Wyżej przywołane fragmenty modelowej Decyzji Komisji, która stała się wyznacznikiem rozpatrywania spraw obejmujących powiązania między przedsiębiorstwami, wskazują na szeroki zakres kognicji organów państw członkowskich, które do ustalenia czy przedsiębiorstwo jest powiązanym powinny przebadać 1) powiązania kapitałowe i strukturę własności przedsiębiorstw, jako główne kryterium pełnienia kontroli nad grupą przedsiębiorstw, 2) związki osobiste oraz gospodarcze, wykazujące punkty stykowe w prowadzonej działalności między formalnie niezależnymi firmami, 3) kontakty gospodarcze i organizacyjne, które wskazują na prowadzenie skoordynowanej działalności na wspólnym rynku, sąsiadującym lub pokrewnym.

Ustalając istnienie powiązań pomiędzy przedsiębiorstwami należy mieć więc na uwadze ogół okoliczności nieformalnych i uwarunkowań prowadzenia działalności gospodarczej, które mogą prowadzić do formalnego powstania związków i uznania grupy przedsiębiorstw za jeden organizm gospodarczy.

Dorobek orzecniczy instytucji unijnych został zaaprobowany przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wydając wyroki w kolejnych sprawach krajowych uznawał wpływ powiązań między przedsiębiorstwami za kluczową kwestię wpływającą na ustalanie statusu MŚP.

Naczelny Sąd Administracyjny wielokrotnie powoływał się interpretację art. 3 ust. 3 Załącznika I, wyartykułowaną przez TSUE w sprawie HaTeFo, wskazując iż porozumiewanie się pomiędzy grupą osób fizycznych w celu wywierania wpływu na działalność przedsiębiorstw wyklucza, by można było uznać je za przedsiębiorstwa samodzielne. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt: II GSK 1794/13, LEX nr 1637105; Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 sierpnia 2023 r., sygn. akt: I GSK 747/23, LEX nr 3606326).

Z kolei w wyroku o sygn. akt: I GSK 1122/19, NSA nie zakwestionował prawidłowych ustaleń Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który bliskie powiązania rodzinne uznał za przypadek, który wpływa na wspólne prowadzenie działalności gospodarczej przez grupę osób fizycznych – Sąd I instancji podkreślił, że „Skarżąca oraz (...) znajdują się w faktycznym posiadaniu grupy osób fizycznych, które poprzez bliskie powiązania rodzinne, mają dominujący wpływ na działalność tych podmiotów, a podjęte przez nich, opisane wyżej

czynności dowodzą, iż spółki działają we wspólnym interesie gospodarczym oraz mogą wspólnie ustalać cele biznesowe poprzez wzajemny wpływ na swoją działalność. Stosując reguły wykładni funkcjonalnej można zatem przyjąć, że relacje łączące skarżącą i (...). wypełniają definicję przedsiębiorstwa powiązanego z art. 3 ust. 3 lit. c) oraz akapit 4 załącznika I rozporządzenia 651/2014.” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt: I GSK 1122/19, LEX nr 2706185).

W innym orzeczeniu Naczelny Sąd Administracyjny sformułował wytyczne, którymi należy się kierować przy ustalaniu ewentualnych powiązań między przedsiębiorcami. Wyraził je następująco: „Przy badaniu statusu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 3 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008 należy badać takie czynniki, jak struktura udziałów, osoby dyrektorów, stopień powiązań gospodarczych i wszystkie związki pomiędzy przedsiębiorstwami. Wśród powiązań gospodarczych należy także badać związki na płaszczyźnie prowadzenia interesów, punkty styczne w stosunku do dostawców i klientów, wspólne użytkowanie bazy logistycznej (np. środków transportu, budynków i pomieszczeń biurowych). Chodzi o wykazanie czy powiązania osób fizycznych są nie tylko nieformalne, ale też formalnie prowadzą do powstania związków w pojedynczych dziedzinach i działaniach gospodarczych, czy za pośrednictwem jednej osoby lub grupy osób fizycznych działających łącznie przedsiębiorstwa stanowią jeden podmiot gospodarczy, nawet jeżeli nie pozostają formalnie w jednej z relacji, o których mowa w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy tego załącznika (por. pkt 48, 53 decyzji Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie pomocy państwa nr C 8/2005 (ex N 451/2004), którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz Nordbrandenburger Umesterungs Werke, opubl. Dz.U. UE L 353/60 z dnia 13 grudnia 2006 r.; pkt 39 wyroku TSUE w sprawie C - 110/13). Za działające łącznie w rozumieniu art. 3 ust. 3 akapit czwarty omawianego załącznika uważa się osoby fizyczne, które porozumiewają się w celu wywierania wpływu na decyzje handlowe danych przedsiębiorstw, co wyklucza, aby te przedsiębiorstwa mogły być uważane za niezależne gospodarczo od siebie, co wcale nie musi być potwierdzone więzami umownymi między tymi osobami (tamże).” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt: II GSK 896/13, LEX nr 1582018).

W przypadku stwierdzenia powiązań między przedsiębiorstwami, skutkującymi uznaniem ich za przedsiębiorstwa powiązane - zgodnie z art. 6 akapit trzeci Załącznika I, przy ustalaniu statusu przedsiębiorcy należy zsumować pełne dane wszystkich (pośrednio lub bezpośrednio) powiązanych przedsiębiorstw na potrzeby ustalenia spełniania kryteriów, określonych w art. 2 Załącznika I.

W jednym z najnowszych orzeczeń w tej materii, również doszedł do takiej konkluzji Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku o sygn. akt: I GSK 747/23 podkreślał sposób wyliczania danych przedsiębiorstw powiązanych: „Należy zwrócić uwagę, że art. 2 pkt 18 Rozporządzenia 51/2014 stanowi o przedsiębiorstwie, którego status kształtują pułapy finansowe wskazane w art. 2 załącznika I do Rozporządzenia 651/2014. Stąd wynika zaś, że dla określenia statusu wnioskodawcy i jego sytuacji ekonomicznej należy wziąć pod uwagę relacje, występujące pomiędzy wnioskodawcą, a innymi podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 załącznika I do Rozporządzenia 651/2014. To z kolei oznacza, że konsekwentnie sytuacja całej grupy (podmiotu składającego wniosek i podmiotów z nim powiązanych) powinna podlegać ocenie w zakresie spełnienia skarżonego kryterium. (...)Jeżeli w sprawie ustalono, że wnioskodawca jest przedsiębiorstwem powiązanym z innymi podmiotami (pobierającymi lub nie pobierającymi dofinansowanie) istnieje obowiązek oceny sytuacji ekonomicznej na podstawie danych wszystkich powiązanych przedsiębiorstw, a nie samego wnioskodawcy.” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 sierpnia 2023 r., sygn. akt: I GSK 747/23, LEX nr 3606326).

Oprócz ustalenia powiązań między przedsiębiorcami (bezpośrednich czy pośrednich), wyliczenia danych dotyczących spełniania określonych kryteriów MŚP, jednym z niezbędnych warunków do uznania grupy przedsiębiorstw za przedsiębiorstwo powiązane jest ustalenie prowadzenia przez te podmioty działalności gospodarczej lub jej części na tym samym rynku właściwym lub rynkach pokrewnych.

Wykładni tych pojęć również dokonał NSA, akcentując sposób ustalania uczestnictwa firm na tych rynkach - rynek właściwy zdefiniował jako: ”właściwy rynek asortymentowy (składa się z wszystkich tych produktów i/lub usług, które uważane są za zamienne lub za substytuty przez konsumenta, ze względu na właściwości produktów, ich ceny i ich zamierzone stosowanie) oraz właściwy rynek geograficzny (to obszar, na którym dane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży i popycie na produkty lub usługi, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne oraz który może zostać odróżniony od sąsiadujących obszarów ze względu na to, że warunki konkurencji na tym obszarze znacznie się różnią). (...) Natomiast pojęcie "rynku pokrewnego" według art. 3 ust. 3 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008 obejmuje rynek dla danego produktu lub usługi znajdujący się bezpośrednio na wyższym lub niższym szczeblu rynku w stosunku do właściwego rynku. Takie też pojęcia rynku właściwego lub pokrewnego przyjął Sąd I instancji. Wskazał, że P. i F. działają na tym samym rynku geograficznym, gdyż prowadzą działalność na terenie województwa (...), jak i na tym samym rynku asortymentowym, skoro pewne profile działalności gospodarczej obu firm (PKD) pokrywają się według ich dokumentów

rejestrowych. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt: II GSK 896/13, LEX nr 1582018).

Powyższy sposób analizy przedmiotu działalności na rynku właściwym lub rynkach pokrewnych zaaprobował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie - „Zdaniem Sądu I instancji, pokrywające się kody PKD oraz zbliżona działalność stanowią istotną przesłankę do stwierdzenia, że spółki działają na rynkach pokrewnych. Kody PKD w swoim założeniu mają odzwierciedlać zakres działalności przedsiębiorcy. Słusznie zatem organ przyjął, że wskazane kody PKD zostały wpisane do KRS, mając na uwadze potencjalny zakres działalności firmy, gdyż jest on zbliżony do przeważającej działalności przedsiębiorstwa.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 maja 2019 r. o sygn. akt: I GSK 427/19).

Za punkt wyjścia do ustalania profilu działalności przedsiębiorstw zostały uznane kody PKD, ujawnione w ich dokumentach rejestrowych - na ich podstawie można wywnioskować prowadzenie działalności na rynku właściwym lub rynkach pokrewnych, przez przedsiębiorstwa między którymi występują powiązania za pośrednictwem osoby fizycznej lub grupy osób fizycznych, działających wspólnie.

Analiza powiązań między przedsiębiorstwami

Powiązania kapitałowo-osobowe, wynikające ze struktury własności

Dokonując ustaleń powiązań, na podstawie art. 3 ust. 3 Załącznika I, Prezes Urzędu w pierwszej kolejności przeanalizował istniejące (pośrednie lub bezpośrednie) powiązania kapitałowo-osobowe Strony postępowania z innymi przedsiębiorstwami. Na podstawie publicznie dostępnych danych, ujawnionych przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego (w szczególności na podstawie wydruków odpisów pełnych Strony postępowania i innych przedsiębiorców, w których wspólnicy Strony postępowania posiadali udziały lub akcje w roku obrotowym trwającym od 1 stycznia 2020 do 31 grudnia 2020 - tj. w którym zawarty jest Okres postępowania), Prezes Urzędu ustalił:

że w Grupa Producentów Drobiu Sp. z o.o. (KRS: 0000311250) udziały posiadały następujące osoby [informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;
[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce

(karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4067-4073, Tom XXI)

Przy zastosowaniu wyżej opisanej analizy, zidentyfikowano jeszcze dwa inne przedsiębiorstwa, w których wspólnicy Strony postępowania posiadają **bezpośrednio** udziały, akcje lub inne prawa majątkowe, dzięki którym wspólnie wywierać mogą decydujący wpływ (sprawować kontrolę) nad innymi przedsiębiorstwami.

- 1) W [informacja prawnie chroniona] KRS: [informacja prawnie chroniona] wspólnicy Strony postępowania posiadali udziały w tej samej wysokości oraz w tym samym stosunku co w spółce Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. tj.:

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce;

[informacja prawnie chroniona]- ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów w spółce.

(karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4234-4241, Tom XXI)

- 2) W [informacja prawnie chroniona] KRS: [informacja prawnie chroniona] współnikami, mającymi prawo samodzielnie reprezentować ww. spółkę byli:

[informacja prawnie chroniona];

[informacja prawnie chroniona];

[informacja prawnie chroniona];

oraz [informacja prawnie chroniona] (aut.: nieujawnieni w rejestrze spadkobiercy) (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4192-4198, Tom XXI).

- 3) Ponadto Prezes Urzędu ustalił, że spółka [informacja prawnie chroniona] jest niemal wyłącznym właścicielem całości udziałów w spółce [informacja prawnie chroniona]. Układ właścicielski w [informacja prawnie chroniona] przedstawia się następująco: [informacja prawnie chroniona] posiada ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów (o wartości [informacja prawnie chroniona]) w kapitale zakładowym spółki (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4128-4132, Tom XXI); właściciele pozostałych udziałów o łącznej wartości [informacja prawnie chroniona] są nieujawnieni w KRS (z powodu ich małej wartości w stosunku do całości kapitału zakładowego), natomiast z historycznych zapisów w rejestrze domniemywać można, że pozostali nadal nimi dotychczasowi właściciele tych udziałów: tj. [informacja prawnie chroniona] (którzy posiadali równe udziały o łącznej wartości po [informacja prawnie chroniona]).

Reasumując powyższą analizę powiązań kapitałowo-osobowych, Prezes Urzędu stwierdził, że bezpośrednimi lub pośrednimi właścicielami [informacja prawnie chroniona] spółek: Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o., [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] - w Okresie postępowania były wyłącznie osoby fizyczne, posiadające nazwisko [informacja prawnie chroniona], tj. grupa osób fizycznych między którymi występują powiązania rodzinne (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4299-4303, Tom XXI).

Z wyżej przedstawionej analizy powiązań wyprowadzić należy następujący wniosek: [informacja prawnie chroniona] wspólników Strony postępowania tj. [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] posiadali uprawnienia do kontrolowania wskazanej grupy [informacja prawnie chroniona] spółek.

W Grupie Producentów Drobiu sp. z o.o. posiadali łącznie ok. [informacja prawnie chroniona] udziałów uprawniających do sprawowania kontroli nad tym przedsiębiorstwem. Taki sam udział [informacja prawnie chroniona] posiadali oni łącznie w [informacja prawnie chroniona]. Natomiast w podmiocie [informacja prawnie chroniona] stanowili [informacja prawnie chroniona], którzy byli uprawnieni do reprezentacji oraz prowadzenia spraw spółki. Podkreślenia wymaga, że konstrukcja spółki jawnej określona przepisami Kodeksu Spółek

Handlowych¹² statuuje zasadę, że każdy wspólnik jednoosobowo reprezentować może spółkę oraz dokonywać czynności nieprzekraczających zwykłego zarządu. W sprawach wymagających uchwały wspólników lub przekraczających zwykły zarząd, kodeks wprowadza zasadę jednomyślności wspólników, zważywszy na reżim nieograniczonej solidarnej odpowiedzialności wspólników za zobowiązania spółki jawnej (art. 29 § 1-3 KSH, art. 39 § 1 i 2 KSH; art. 42 i art. 43 KSH; art. 22 § 1 i 2 KSH).

Czwartym wspólnikiem wskazanej wyżej spółki jawnej był (wskazany w KRS) [informacja prawnie chroniona], który zmarł w skutek czego w zakresie sukcesji praw majątkowych w imieniu wspólnika w okresie objętym postępowaniem występowali jego spadkobiercy (zgodnie z aktem poświadczenia dziedziczenia [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]). Wykonywanie praw osobistych w spółce, przysługujące zgodnie z rejestrem przedsiębiorców [informacja prawnie chroniona] w istocie przestało być możliwe - wobec powyższego stwierdzić należy, że w okresie objętym postępowaniem to [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] sprawowali rzeczywistą kontrolę nad spółką [informacja prawnie chroniona].

Wyżej wyszczególniona spółka jawna jest właścicielem niemal [informacja prawnie chroniona] udziałów w [informacja prawnie chroniona]. Należy więc uznać, że jest ona wprost zależna od [informacja prawnie chroniona], a pośrednio od wspólników sprawujących kontrolę nad tą spółką jawną.

Oprócz dokonanej analizy powiązań kapitałowych i osobowych, Prezes Urzędu zbadał także występowanie innych zależności pomiędzy grupą [informacja prawnie chroniona] podmiotów, które wskazywałyby na rzeczywiste i realne prowadzenie przez te przedsiębiorstwa wspólnej działalności gospodarczej (podobnie jak jeden organizm gospodarczy).

Zidentyfikowano, że w okresie objętym postępowaniem w niniejszej sprawie:

- a) w Zarządzie Strony postępowania, w skład którego wchodziło 3 członków, zasiadali: [informacja prawnie chroniona], oraz [informacja prawnie chroniona] - którzy posiadali uprawnienie do samodzielnego reprezentowania podmiotu;
- b) w Zarządzie 3-osobowym [informacja prawnie chroniona] funkcję członków zarządu pełnili: [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], a

¹² ustawa z dnia 15 września 2020 r. Kodeks Spółek Handlowych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 18), dalej jako: „KSH”, „Kodeks Spółek Handlowych”;

każdy członek zarządu uprawniony był do samodzielnej reprezentacji przedsiębiorcy;

- c) jak wyżej zostało opisane - w spółce osobowej [informacja prawnie chroniona], współnikami którzy uprawnieni byli do samodzielnej reprezentacji oraz prowadzenia spraw spółki byli: [informacja prawnie chroniona], oraz [informacja prawnie chroniona]. W zakresie udziału, należącego do [informacja prawnie chroniona] uprawnieni byli sukcesorzy [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona];
- d) w spółce [informacja prawnie chroniona] w skład 3-osobowego Zarządu wchodził [informacja prawnie chroniona] (jako Prezes Zarządu), [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], w którym to każdy członek zarządu uprawniony był do samodzielnej reprezentacji przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że w każdej z [informacja prawnie chroniona] spółek handlowych występowała niemal pełna **tożsamość osób pełniących funkcje zarządczo-kierownicze** - w osobach [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], którzy również byli **uprawnieni do jednoosobowej reprezentacji** każdej z wymienionych wyżej podmiotów (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4067-4073; 4128-4133; 4192-4198; 4234-4241, Tom XXI).

Analizując powiązania występujące między spółkami, wynikające z rejestru przedsiębiorców, podkreślenia wymaga że każda z wymienionych wyżej posiadała siedzibę pod adresem: **[informacja prawnie chroniona]** - co stanowi kolejną okoliczność, że wszystkie te spółki działały jak jeden organizm gospodarczy.

Aby jednak móc uznać podmioty pomiędzy, którymi występują liczne powiązania za przedsiębiorstwa powiązane w myśl art. 3 ust. 3 Załącznika I, konieczne jest ustalenie, że prowadzą one działalność lub jej część na tym samym rynku właściwym lub rynkach pokrewnych - w tym celu Prezes Urzędu dokonał analizy kodów PKD spółek, ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Przedmiot przeważającej działalności Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. wg Polskiej Klasyfikacji Działalności to 46.23.Z - sprzedaż hurtowa żywych zwierząt. Spółka prowadzi również działalność w obszarach: 46.11.Z - działalność agentów zajmujących się sprzedażą produktów rolnych, żywych zwierząt, surowców do przemysłu tekstylnego i półproduktów; 49.41.Z - transport drogowy towarów; 52.10.B - magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów; 71.20.A - badanie i analizy związane z jakością żywności;

73.20.Z - badanie rynku i opinii publicznej; 10.12.Z - przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu; 10.13.Z - produkcja wyrobów z mięsa, włączając wyroby z mięsa drobiowego; 10.91.Z - produkcja gotowej paszy dla zwierząt gospodarskich; 46.32.Z - sprzedaż hurtowa mięsa i wyrobów z mięsa.

W przypadku [informacja prawnie chroniona] głównym przedmiotem działalności jest: 46.21.Z - sprzedaż hurtowa zboża, nieprzetworzonego tytoniu, nasion i pasz. Z kolei pozostała działalność prowadzona jest jeszcze ujawniona KRS w 9 innych obszarach: 01.11.Z - uprawa zbóż, roślin strączkowych i roślin oleistych na nasiona, z wyłączeniem ryżu; 01.61.Z - działalności usługowa wspomagająca produkcję roślinną; 01.63.Z - działalność usługowa następująca po zbiorach; 46.11.Z - działalność agentów zajmujących się sprzedażą produktów rolnych, żywych zwierząt, surowców dla przemysłu tekstylnego i półproduktów; 46.19.Z - działalność agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju; 46.76.Z - sprzedaż hurtowa pozostałych półproduktów; 46.75.Z - sprzedaż hurtowa wyrobów chemicznych; 52.10.B - magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów; 82.99.Z - pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana.

Spośród wymienionych, tożsame z PKD Strony postępowania są następujące: 46.11.Z oraz 52.10.B.

Natomiast obie spółki - [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] - zgodnie z danymi ujawnionymi w rejestrze przedsiębiorców prowadzą działalność w takich samych rodzajach działalności, określonych za pomocą kodów PKD. Przedmiotem przeważającej działalności gospodarczej obu podmiotów jest: 10.12.Z - przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu.

Ujawniona w KRS została również pozostała działalność tych spółek w 9 innych obszarach: 10.13.Z - produkcja wyrobów z mięsa, włączając wyroby z mięsa drobiowego; 01.47.Z - chów i hodowla drobiu; 46.32.Z - sprzedaż hurtowa mięsa i wyrobów z mięsa; 47.22.Z - sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; 68.10.Z - kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek; 68.20.Z - wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi; 70.22.Z - pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania; 77.31.Z - wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń rolniczych; 77.39.Z - wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych, gdzie indziej niesklasyfikowane.

Zakresem prowadzenia działalności tych przedsiębiorstw stycznym z przedmiotem działalności Strony postępowania są: 10.12.Z; 10.13.Z; 46.32.Z (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4067-4074, Tom XXI).

Zważywszy na wskazaną wyżej zbieżność profili działalności [informacja prawnie chroniona] podmiotów między którymi występują powiązania osobowo-kapitałowe, określonych za pomocą kodów PKD ujawnionych w rejestrze przedsiębiorców, Prezes Urzędu stwierdził, że każde z tych przedsiębiorstw prowadzi przynajmniej część swojej działalności na tym samym rynku właściwym lub na rynkach pokrewnych.

Podkreślić należy iż przedsiębiorstwa te uczestniczą wspólnie w działalności składającej się na **łańcuch wartości produktu**: - [informacja prawnie chroniona] prowadzi produkcję rolniczą i sprzedaż pasz dla zwierząt hodowlanych, Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. prowadzi działalność w zakresie chowu i sprzedaży żywego drobiu, natomiast spółki [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] dokonują przetwórstwa i sprzedaży produktów z mięsa indyczego. Prowadzenie wspólnej działalności, potwierdzają również dane, zebrane podczas postępowania dowodowego, opisane poniżej.

Prezes Urzędu dokonał analizy wartości i wolumenu wymiany handlowej pomiędzy Stroną postępowania, a pozostałymi podmiotami, z którymi ustalono powiązania osobowo-kapitałowe ze Stroną postępowania.

Wartość zakupionych towarów lub usług w 2020 r. przez Grupę Producentów Drobiu sp. [informacja prawnie chroniona] wyniosła [informacja prawnie chroniona] (co stanowiło [informacja prawnie chroniona] całkowitej wartości zakupów w tym okresie), natomiast od [informacja prawnie chroniona] wartość wyniosła: [informacja prawnie chroniona] (co stanowiło [informacja prawnie chroniona] całkowitej wartości zakupów Strony w tym okresie). Całkowita wartość zakupów towarów i usług od wszystkich kontrahentów w 2020 roku wynosiła: [informacja prawnie chroniona].

Z kolei wartość sprzedaży towarów i usług Strony postępowania na rzecz [informacja prawnie chroniona] wyniosła [informacja prawnie chroniona] - co stanowiło ponad [informacja prawnie chroniona] **całkowitej wartości zakupów** towarów lub usług dokonanej przez [informacja prawnie chroniona] w roku obrotowym obejmującym 2020 rok (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 3787, Tom XIX).

Zwrócić należy też uwagę na zamieszczone w dokumencie „*Informacja [informacja prawnie chroniona] realizowanej strategii podatkowej za rok podatkowy 2020*” wskazania

podmiotów powiązanych osobowo wg przepisów prawa podatkowego. W zakresie sprzedaży [informacja prawnie chroniona] wyszczególnił Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. z obrotami netto w wysokości [informacja prawnie chroniona]. W zakresie zakupów również wskazał Stronę postępowania wraz z wartością obrotu netto na poziomie [informacja prawnie chroniona].

Z kolei Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. we własnej strategii podatkowej pod nazwą: „Informacja GRUPA PRODUCENTÓW DROBIU Sp. z o.o. o realizowanej strategii podatkowej za rok podatkowy 2020” Strona wyszczególniła w zakresie sprzedaży 7 podmiotów powiązanych osobowo w rozumieniu przepisów prawa podatkowego. Są nimi: [informacja prawnie chroniona] z obrotem netto wynoszącym [informacja prawnie chroniona], a 6 z nich stanowią [informacja prawnie chroniona] (należące do osób fizycznych o nazwisku [informacja prawnie chroniona]). W zakresie zakupów Strona postępowania wskazała 8 podmiotów, wśród nich: [informacja prawnie chroniona] z obrotem netto z transakcji na poziomie [informacja prawnie chroniona] dla której wartość obrotu wyniosła [informacja prawnie chroniona], a także 6 [informacja prawnie chroniona] (należących do osób fizycznych o nazwisku [informacja prawnie chroniona]).

We wprowadzeniu do tego samego dokumentu Strona postępowania opisując swój model działalności wskazała iż: *”Produkowane przez Jednostkę mięsa i wędliny są sprzedawane pod marką [informacja prawnie chroniona], w związku z czym głównym odbiorcą jest [informacja prawnie chroniona], która dalej dystrybuuje je do swoich głównych odbiorców”* (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 4123-4125, Tom XXI).

Tak opisany sposób działalności Strony postępowania i kooperacji z innymi podmiotami, z którymi występują powiązania kapitałowo-osobowe, jak również stopień wymiany handlowej i uczestniczenia w jednym łańcuchu wartości (łańcuchu produkcyjnym) jasno pokazuje, że podmioty te prowadzą niejako wspólną skoordynowaną działalność gospodarczą, nakierowaną na zaspokojenie potrzeb odbiorców końcowych produktów.

Podkreślić też należy inne rzeczywiste powiązania istniejące między podmiotami: wspólną siedzibę wszystkich [informacja prawnie chroniona] spółek [informacja prawnie chroniona], w stosunku do klientów korzystanie z [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] (tam też zamieszczona również Strategia Podatkowa Strony), obsługę księgową wszystkich przedsiębiorstw prowadzoną przez [informacja prawnie chroniona] (składającą do KRS zgłoszenia sprawozdań finansowych, pełniącą funkcję Sekretarza /Protokolanta na zgromadzeniach wspólników, na których zatwierdzano sprawozdania finansowe

lub podejmowano uchwały o podziale zysku/pokryciu straty, przekazującą dane księgowe Strony i wzywanych kontrahentów w imieniu wszystkich podmiotów także w tym postępowaniu) (karta akt postępowania, DZP.93.96.2020,154-171, Tom I).

Zdaniem Prezesa Urzędu nie ulega wątpliwości, że osoby fizyczne sprawujące kontrolę nad prawnie odrębnymi podmiotami ([informacja prawnie chroniona] spółkami: Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o., [informacja prawnie chroniona] - w osobach [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], których wiążą (oprócz relacji gospodarczych) także więzy rodzinne - porozumiewają się w celu wywierania wpływu na decyzje handlowe tych przedsiębiorstw, skoro z analizy ich uprawnień właścicielskich, pełnienia funkcji w organach zarządzających, a także występujących relacji handlowych wynika, że działają oni łącznie, w celu prowadzenia skoordynowanej działalności gospodarczej.

Podkreślenia wymaga, że w strukturach właścicielskich tych podmiotów gospodarczych [informacja prawnie chroniona]% kapitału należy do [informacja prawnie chroniona].

Jak wskazywał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy: *„Powiązania przez osoby fizyczne, zwłaszcza w relacjach rodzinnych pozwalają na wzajemną współpracę przedsiębiorstw, ustalanie wspólnej strategii, wspólnych rynków zbytu, wzajemne udzielanie sobie pożyczek, zawieranie korzystnych dla danego przedsiębiorstwa umów, czy też wspólne korzystanie z nieruchomości lub pomieszczeń niezbędnych do prowadzenia działalności. W przypadku, gdy ta sama osoba jest właścicielem innego przedsiębiorstwa lub wspólnikiem w innych przedsiębiorstwach albo członkiem organów innego przedsiębiorstwa, działających na tym samym lub pokrewnym rynku może niewątpliwie wywierać wpływ na działalność przedsiębiorstwa. Możliwość samodzielnego działania i reprezentowania innego podmiotu czyni te działania możliwymi bez względu na oświadczenie beneficjenta o powstrzymaniu się od tego typu działań.”* (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 19 marca 2014 r. o sygn. akt: II SA/Bd 1576/13). W niniejszej sprawie każdy z kontrolujących wspólników ([informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona]) uprawnieni byli do samodzielnej reprezentacji każdego podmiotu, z czego wynika, że wszystkie wyszczególnione w orzeczeniu relacje między przedsiębiorstwami niewątpliwie zachodziły.

Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu stwierdził, z powołaniem się na uzasadnienie Decyzji Komisji nr C 8/2025: *„(...) oprócz powiązań danego przedsiębiorstwa z innymi przedsiębiorstwami poprzez udział jednego przedsiębiorstwa w kapitale drugiego,*

występują również powiązania przedsiębiorstw przez osoby fizyczne. Powiązania te należy także uwzględnić, oceniając wielkość przedsiębiorstwa. Powszechnie wiadomo, że członkowie rodziny tworzą wspólnie działającą grupę osób w rozumieniu art. 3 ust. 3 Załącznika do Zalecenia Komisji z dnia 6 maja 2003 r.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lipca 2013 r. o sygn. akt: III SA/Po 538/13; Decyzja Komisja z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie pomocy państwa nr C 8/2005 (ex N 451/2004), którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz Nordbrandenburger UmesterungsWerke, publ. Dz.U.UE.L.2006.353.60).

Wszystkie powyżej opisane powiązania kapitałowo-osobowe, umowne i prawne, organizacyjne, handlowe i rzeczywiste występujące między podmiotami dają podstawę do uznania Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o., [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] - za jeden organizm gospodarczy, i tym samym za przedsiębiorstwo powiązane w rozumieniu art. 3 ust. 3 Załącznika I do Rozporządzenia.

W związku z powyższym do ustalenia wielkości pułapów, od których zależy status przedsiębiorstwa, w przypadku wskazanych [informacja prawnie chroniona] podmiotów uznanych łącznie za przedsiębiorstwo powiązane - z powodu sprawowanej nad nimi kontroli przez grupę osób fizycznych działających wspólnie - należy stosować zsumowanie pełnych danych finansowych i dotyczących zatrudnienia każdego z tych podmiotów, zgodnie z dyspozycją art. 6 ust. 2, 3 i 4 Załącznika I.

(patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 marca 2023 r. o sygn. akt: I GSK 80/19; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2023 r. o sygn. akt: I GSK 602/23; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 sierpnia 2023 r. o sygn. akt: I GSK 747/23; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 maja 2019 r. o sygn. akt: I GSK 427/19)

Analiza kryteriów MŚP przedsiębiorstwa powiązanego

W celu dokonania analizy przekroczenia pułapów finansowych lub kryterium zatrudnienia, o których mowa w art. 2 Załącznika I, przez przedsiębiorstwo powiązane w skład którego wchodziła Strona postępowania oraz [informacja prawnie chroniona] podmioty wyszczególnione wyżej, pismami z dnia 10 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3611-3628, Tom XVIII) Prezes Urzędu wezwał Grupę Producentów Drobiu sp. z o. o. oraz następujących kontrahentów: spółkę [informacja prawnie chroniona] do :

złożenia oświadczenia o wysokości rocznego obrotu oraz rocznej sumy bilansowej za lata 2018 oraz 2019, złożenia oświadczenia o liczbie zatrudnionych pracowników osobno w latach 2018 - 2020 roku, przekazania zaświadczenia o liczbie osób zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych ZUS osobno w latach 2018- 2020 roku, udzielenia informacji dotyczących korzystania z usług agencji pracy tymczasowej lub outsourcingu pracowniczego w latach 2018-2020, udzielenia informacji, które podmioty prawne zostały ujęte w sprawozdaniach finansowych sporządzonych za lata 2018 - 2020 jako „jednostki powiązane”, udzielenia informacji dotyczących całkowitej wartości sprzedaży/zakupu towarów i usług od lub na rzecz wskazanych podmiotów oraz wszystkich kontrahentów spółek w 2020 r. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji o podmiotach i kwotach zobowiązań lub należności składających się na wybrane pozycje zawarte w Rocznym Sprawozdaniu Finansowym za 2019 r.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pismem z dnia 8 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3673-3682, Tom XVIII) oraz na skutek ponownego wezwania z dnia 15 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3749-3754, Tom XVIII), uzupełniając materiał dowodowy pismem z dnia 22 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3673-3682; 3786-3790, Tom XVIII) Strona postępowania podała następujące dane przedstawione poniżej w tabelach:

1. liczba osób zatrudnionych wyrażona w RJP :

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

2. średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia ZUS

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

3. wysokość rocznych obrotów (kurs euro na dzień 31.12.2018 r. oraz 31.12.2019 r.):

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

4. roczna suma bilansowa (kurs euro na dzień 31.12.2018 r. oraz 31.12.2019 r.): :

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

5. całkowita wartość sprzedaży towarów i usług w 2020 r. Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. na rzecz spółek:

[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]

6. całkowita wartość zakupu towarów i usług w 2020 r. Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. od spółek:

[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]

Strona w dalszej części odpowiedzi poinformowała, iż w latach 2018-2020 r. w sprawozdaniach finansowych wskazała błędne wartości w bilansie - w pozycjach „należności od jednostek powiązanych”, „zobowiązania wobec jednostek powiązanych” oraz w rachunkach zysków i strat - „przychody netto ze sprzedaży od jednostek powiązanych”. Spółka dodała, iż prawidłowe wartości wynoszą [informacja prawnie chroniona], a błędy wynikały z nieprawidłowego ujęcia kont księgowych w bilansie i rachunku zysku i strat w latach 2018 -2020. Ponadto Strona postępowania wyjaśniła, iż w latach 2018-2020 r. nie korzystała z usług agencji pracy tymczasowej i outsourcingu pracowniczego.

Następnie w pismach z dnia 9 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3683-3699, Tom XVIII) spółki: [informacja prawnie chroniona] podały w oświadczeniach następujące dane przedstawione poniżej w tabelach:

1. liczba osób zatrudnionych wyrażona w RJP

[informacja prawnie chroniona]	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

[informacja prawnie chroniona]	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

2. średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia ZUS

[informacja prawnie chroniona]	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

[informacja prawnie chroniona]	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

3. wysokość rocznych obrotów (kurs euro na dzień 31.12.2018 r. oraz 31.12.2019 r.):

[informacja prawnie chroniona]		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

[informacja prawnie chroniona]		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

4. wysokość rocznej sumy bilansowej (kurs euro na dzień 31.12.2018 r. oraz 31.12.2019 r.):

[informacja prawnie chroniona]		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

[informacja prawnie chroniona]		
2018	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2019		

5. całkowita wartość sprzedaży towarów i usług w 2020 r. na rzecz Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. dla spółek :

[informacja prawnie chroniona]
[informacja prawnie chroniona]

6. całkowita wartość zakupu towarów i usług w 2020 r. dla spółek :

a) [informacja prawnie chroniona] od Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. i wszystkich kontrahentów :

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.
[informacja prawnie chroniona]
Wszystkich kontrahentów
[informacja prawnie chroniona]

b) [informacja prawnie chroniona] od Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. i wszystkich kontrahentów:

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o.
[informacja prawnie chroniona]
Wszystkich kontrahentów
[informacja prawnie chroniona]

Ponadto spółki [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] poinformowały Prezesa Urzędu, iż nie są powiązane z innymi jednostkami.

Na skutek ponownego wezwania z dnia 15 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3743-3748, Tom XVIII) skierowanego do [informacja prawnie chroniona] pismem z dnia 28 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3809-3811, Tom XVIII) ww. spółka poinformowała Prezesa Urzędu, iż nie osiągnęła obrotów w latach 2018 i 2019, nie zatrudniała osób w latach 2018-2020 oraz nie korzystała z outsourcingu pracowniczego.

Ponadto oświadczyła, iż żaden z podmiotów nie został zakwalifikowany do jednostek powiązanych zgodnie z ustawą o rachunkowości oraz, iż nie dokonywała żadnej sprzedaży i zakupu towarów i usług w 2020 r. Przedsiębiorstwo [informacja prawnie chroniona]

wskazało jedynie wartości sumy bilansowej w latach 2018-2019, które zostało przedstawione w poniższej tabeli.

[informacja prawnie chroniona]	
2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

Dodatkowo Prezes Urzędu zbadał rozmiary wymiany handlowej gospodarczej na płaszczyźnie prowadzenia wspólnych interesów pomiędzy Stroną postępowania a ww. przedsiębiorstwami powiązanymi. Tym samym Prezes Urzędu w oparciu o zgromadzony powyżej materiał dowodowy zauważył, iż całkowita wartość zakupu towarów i usług Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. od [informacja prawnie chroniona] i [informacja prawnie chroniona] wyniosła w 2020 roku [informacja prawnie chroniona] w stosunku do całkowitej wartości zakupów towarów i usług od wszystkich kontrahentów. Natomiast całkowita wartość zakupu towarów i usług [informacja prawnie chroniona] od Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. wyniosła [informacja prawnie chroniona] w stosunku do całkowitej wartości zakupów towarów i usług od wszystkich kontrahentów.

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o., [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] zostały uznane za przedsiębiorstwo powiązane. Zatem zgodnie z Załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 należy zsumować kryteria dotyczące struktury zatrudnienia wyrażone w RJP (w latach 2018 -2019), wysokość rocznej sumy bilansowej oraz (w latach 2018-2019), wysokość rocznych obrotów (w latach 2018-2019) Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. z tożsamymi danymi w tym samym zakresie spółek powiązanych: [informacja prawnie chroniona], które te spółki wykazały w dwóch okresach obrachunkowych poprzedzających rok obrachunkowy, w którym jest ustalany status przedsiębiorstwa przypadający w okresie od 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. (kiedy to Strona zawierała świadczenia pieniężne poddane analizie w niniejszym postępowaniu, pod kątem zastosowania art. 7 ust. 2a w zw. z art. 13 ust. 2 pkt. 2 Ustawy Zatorowej - tak więc zsumowaniu podlegają dane za okresy obrachunkowe obejmujące 1 stycznia 2018 - 31 grudnia 2018 oraz 1 stycznia 2019 - 31 grudnia 2019 r. - które są tożsame pod kątem trwania dla wszystkich osób prawnych, uznanych za przedsiębiorstwo powiązane [karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3673-3702 (Tom XVIII) oraz karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4076-4086; 4093-4102;4135-4148;4154-4167; 4203-4208; 4215-4220; 4244-4251; 4260—4269; 4305 (Tom XX)]).

Zsumowane dane, przedstawiające wielkość zatrudnienia oraz wielkość danych finansowych Strony postępowania, przedsiębiorstw [informacja prawnie chroniona] przedstawiają poniższe tabele:

1. Liczba osób zatrudnionych wyrażona w RJP

2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

2. Wysokość rocznych obrotów

2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

3. Suma bilansowa

2018	[informacja prawnie chroniona]
2019	

Na tej podstawie organ stwierdził, iż po zsumowaniu przedstawionych danych wg kryteriów ustalania statusu MŚP: łączna liczba osób zatrudnionych przez przedsiębiorstwo powiązane w roku obrachunkowym 2018 oraz 2019 wyrażona w RJP wynosiła powyżej 250 osób, łączna roczna suma bilansowa w latach 2018 oraz 2019 wyrażona w walucie euro wyniosła w każdym z tych lat obrachunkowych powyżej 43 000 000 euro, jak również łączna wysokość rocznych obrotów w latach 2018 oraz 2019 wyrażona w walucie euro przedstawiała wartość wynoszącą powyżej 50 000 000 euro.

Zgodnie z art. 4 pkt. 2 Załącznika I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 jeżeli w dniu zamknięcia ksiąg rachunkowych dane przedsiębiorstwo stwierdza, że w skali rocznej przekroczyło pułapy zatrudnienia lub pułapy finansowe określone w art. 2 Załącznika I, lub spadło poniżej tych pułapów, uzyskanie lub utrata statusu średniego, małego lub mikroprzedsiębiorstwa następuje tylko wówczas, gdy zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych okresów obrachunkowych.

Zatem wobec faktu, iż podmioty gospodarcze (Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. wraz ze spółkami: [informacja prawnie chroniona] uznane łącznie za przedsiębiorstwo powiązane, w ciągu dwóch kolejnych okresów obrachunkowych tj. w latach 2018 -2019 r. wspólnie przekroczyły pułapy zatrudnienia lub pułapy finansowe określone w art. 2 ust. 1 Załącznika I, należy przyjąć, że zgodnie art. 4 pkt. 6 Ustawy Zatorowej to przedsiębiorstwo stanowiło dużego przedsiębiorcę w 2020 roku.

XII. Ustalenie statusu przedsiębiorcy kontrahentów Strony postępowania

W związku ustaleniami, iż Grupa Producentów Drobiu Sp. z o.o. posiada status dużego przedsiębiorcy oraz zidentyfikowania w materiale dowodowym terminów zapłaty naruszających przepisy o maksymalnych terminach zapłaty koniecznym stało się wezwanie do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorcy oraz udzielenia informacji o transakcjach handlowych następujących kontrahentów: [informacja prawnie chroniona].

W odpowiedzi na wezwania z dnia 9 kwietnia 2024 r. pismami: z dnia 29 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3933-4000, Tom XX), 30 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4001-4017, Tom XX), 7 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4018-4028, Tom XX) oraz 24 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4053-4060, Tom XX) [informacja prawnie chroniona] złożyli oświadczenia o posiadanym statusie małego przedsiębiorcy w latach 2019-2020, natomiast [informacja prawnie chroniona] w oświadczeniu wskazali, iż w latach 2019-2020 posiadali status mikroprzedsiębiorcy.

W odpowiedzi na wezwania z dnia 24 stycznia 2024 r. pismem z dnia 12 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3767, Tom XVIII) spółka [informacja prawnie chroniona] poinformowała, iż posiadała status dużego przedsiębiorcy.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 23 lutego 2024 r. pismem z dnia 13 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3818, Tom XIX) [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] wskazał, iż posiadała status mikroprzedsiębiorcy.

Na podstawie przedłożonych przez kontrahentów Strony postępowania oświadczeń o posiadanym statusie przedsiębiorcy Prezes Urzędu ustalił, że do sektora MŚP w latach 2019-

2020 (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca) należą przedsiębiorcy:

[informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona] zgodnie z oświadczeniem o statusie przedsiębiorstwa posiadała w 2020 r. status dużego przedsiębiorcy.

Natomiast w toku postępowania Prezes Urzędu ustalił iż, jako przedsiębiorstwo powiązane z Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. status dużego przedsiębiorcy posiadali:

- [informacja prawnie chroniona]

XIII. Ustalenia faktyczne w zakresie umownych terminów zapłaty, wynikających z zawieranych porozumień w sprawie wydłużonych terminów zapłaty

1. Ograniczenia dotyczące stosowania wydłużonych terminów zapłaty

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu nieuwzględnienie ustaleń umownych stron transakcji o wydłużonych terminach płatności. Zdaniem Strony z uwagi na fakt, że Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. nie posiadała statusu dużego przedsiębiorcy lecz status średniego przedsiębiorcy nie miały zastosowania wobec niej przepisy art. 7 ust 2a Ustawy Zatorowej w związku art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej.

W toku postępowania obu instancji Prezes Urzędu ustalił, iż Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. roku posiadała status dużego przedsiębiorcy.

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes UOKiK miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej określającego zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej, określający skutki prawne jej przekroczenia (maksymalne terminy zapłaty). Prezes Urzędu badając transakcje handlowe, objęte zakresem postępowania ustalił, że wystąpiły przypadki transakcji w relacjach asymetrycznych tj. w których wierzycielem jest przedsiębiorca należący do kategorii mikro, małych lub średnich przedsiębiorców „MŚP”, a dłużnikiem Strona postępowania będąca dużym przedsiębiorcą, w których to zastrzeżony byłby umowny

termin zapłaty dłuższy niż określony w art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej - wystąpiły zatem przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 13 ust. 2 pkt. 2 Ustawy Zatorowej.

Wobec kontrahentów dla których Prezes Urzędu ustalił status przedsiębiorstwa jako MŚP w latach 2019-2020, na podstawie przedłożonych oświadczeń - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej Prezes Urzędu zastosował przepisy o maksymalnych terminach zapłaty.

W przypadku, gdy Prezes Urzędu ustalił status kontrahenta jako dużego przedsiębiorcy uznał wówczas, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczony od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

2. Ustalenia terminów zapłaty wobec porozumień o wydłużonych terminach zapłaty, naruszających przepisy o maksymalnych terminach zapłaty.

1) [informacja prawnie chroniona]

Zważywszy, iż Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. w okresie objętym postępowaniem posiadała status dużego przedsiębiorcy, natomiast ww. kontrahenci w latach 2019-2020 posiadali status MŚP, koniecznym stało się przeanalizowanie czy zawarte porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty były zgodne z Ustawą Zatorową. Strona do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołączyła porozumienia o wydłużonych o 120 dni, 240 dni lub 360 dni terminach zapłaty z ww. kontrahentami. Zgodnie z Ustawą Zatorową w relacjach asymetrycznych gdzie dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, natomiast wierzycielem jest przedsiębiorca z sektora MŚP uzgodniony przez strony termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy Zatorowej. **Oznacza to, iż w takich przypadkach Strona postępowania stosowała terminy zapłaty niezgodne z Ustawą Zatorową.**

Zatem Prezes Urzędu działając jako organ I instancji prawidłowo uznał, że należy zastosować maksymalne terminy zapłaty, tj. 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy

Zatorowej. Wobec powyższego Prezes Urzędu działając jako organ II instancji podtrzymał ustalenia w tym zakresie.

Wobec czego dla transakcji handlowych zawartych z ww. kontrahentami Prezes Urzędu zastosował art. 13 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej. W przypadku gdy ustalony termin zapłaty przypadał na sobotę, niedzielę lub święto termin zapłaty, zgodnie z dyspozycją art. 115 k.c. został ustalony na pierwszy dzień roboczy, niebędący dniem ustawowo wolnym od pracy ani sobotą.

2) [informacja prawnie chroniona]

Strona postępowania dołączyła do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy porozumienia z kontrahentem [informacja prawnie chroniona], w których to powołała się na wydłużone terminy zapłaty. W związku z czym Prezes Urzędu wezwał ww. kontrahenta do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa oraz do udzielenia informacji dotyczących terminów zapłaty oraz określonych faktur.

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 24 stycznia 2024 r. [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] pismem z dnia 16 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3791-3798, Tom XIX) wskazała w załączniku nr 1 do wezwania 30 dniowe terminy zapłaty z adnotacją w uwagach „termin z faktury”. Przedsiębiorstwo nie wskazało daty doręczenia faktury lub rachunku potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi. Terminy zapłaty wskazane przez [informacja prawnie chroniona] odzwierciedlały terminy wskazane w piśmie, będącej odpowiedzią na wezwanie Prezesa Urzędu w postępowaniu I instancyjnym (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 1846-1849, Tom IX).

Udzielając odpowiedzi na pytanie dotyczące porozumienia o wydłużonych o 120 dni terminach zapłaty [informacja prawnie chroniona] poinformowała iż sformułowanie „w związku z obecnie panującą sytuacją” oznacza [informacja prawnie chroniona].

Zatem biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z twierdzeniem Strony i jej kontrahenta, ww. porozumienie zostało zawarte w styczniu 2020 r. obejmując tym samym okres, w którym zawarte zostały wskazane transakcje handlowe oraz wynikające z nich terminy zapłaty, Prezes Urzędu działając jako organ II instancji przychylił się do argumentacji Strony zgodnie z którym na podstawie tegoż porozumienia dokonano przedłużenia umownych terminów zapłaty, jednakże jednocześnie przeanalizował czy zawarte porozumienie

naruszyło bezwzględnie obowiązujące przepisy o maksymalnych terminach zapłaty (art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej).

Jak wynika z oświadczenia złożonego przez [informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 9 listopada 2023 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3792, Tom XIX) w latach 2019-2020 posiadała ona status małego przedsiębiorcy, natomiast Strona postępowania, jak to wykazał Prezes Urzędu posiadała status dużego przedsiębiorcy.

Zgodnie z Ustawą Zatorową w relacjach asymetrycznych gdzie dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, natomiast wierzycielem jest przedsiębiorca z sektora MŚP uzgodniony przez Strony termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy Zatorowej. **Oznacza to, iż w takich przypadkach Strona postępowania stosowała terminy zapłaty niezgodne z Ustawą Zatorową.**

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji dokonał ponownej, szczegółowej weryfikacji transakcji handlowych z tym dostawcą, co do transakcji handlowych ujętych:

a. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 558 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] ustalono termin zapłaty ww. świadczenia pieniężnego liczony od daty doręczenia faktury tj. od dnia [informacja prawnie chroniona] na dzień [informacja prawnie chroniona]. Świadczenie pieniężne zostało spełnione w dniu [informacja prawnie chroniona], zatem zostało ono spełnione w terminie.

b. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1141 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona]. Ustalono termin zapłaty ww. świadczenia pieniężnego liczony od daty doręczenia faktury tj. od dnia [informacja prawnie chroniona] na dzień [informacja prawnie chroniona] wobec tego iż świadczenie pieniężne zostało spełnione w dniu [informacja prawnie chroniona] zostało ono uznane za spełnione w terminie.

Wobec powyższego wyżej wskazanych ustaleń dot. terminów zapłaty, Prezes Urzędu nie zaliczył zobowiązań Strony wobec [informacja prawnie chroniona] do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

3. Ustalenia umownych terminów zapłaty wynikających z przywołanych porozumień o wydłużonych terminach zapłaty, których Strona postępowania nie przedstawiła lub które nie zostały uznane za skuteczne.

1) [informacja prawnie chroniona]

Strona postępowania dołączyła do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy porozumienia z kontrahentami: [informacja prawnie chroniona] w których to powołała się na wydłużone terminy zapłaty. W związku z czym Prezes Urzędu wezwał ww. kontrahentów do złożenia oświadczenia o statusie przedsiębiorstwa oraz do udzielenia informacji dotyczących terminów zapłaty oraz określonych faktur.

W odpowiedzi na wezwania z dnia 24 stycznia 2020⁴ r. w pismach z dnia 12 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3760-3785 (Tom XIX) oraz 13 lutego 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3700-3742, Tom XVIII) w załączniku nr 1 dołączonym do wezwania spółki:

- [informacja prawnie chroniona] podała 120 dniowe terminy płatności z adnotacją w uwagach „terminy płatności wyliczony zgodnie z pismem wydłużającym terminy płatności”,
- [informacja prawnie chroniona] podała 30 dniowe terminy zapłaty liczone od dnia wystawienia faktury,
- [informacja prawnie chroniona] podała 30 dniowe terminy zapłaty liczone od dnia wystawienia faktury z adnotacją „termin płatności wydłużony do 120 dni na podstawie porozumienia podpisanego w [informacja prawnie chroniona].

Terminy zapłaty wskazane przez [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 2716-2754, Tom XIII) i [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 2243-2370, Tom XI) odzwierciedlały terminy wskazane na fakturach przekazanych Prezesowi Urzędu w odpowiedzi na wezwania w postępowaniu I instancyjnym. Natomiast [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 1222-1244, Tom VI) wskazała 120 dniowe terminy zapłaty - odmienne niż w postępowaniu I instancyjnym, gdzie wskazano 30 dniowe terminy zapłaty liczone od daty sprzedaży towaru.

Udzielając odpowiedzi na pytanie dotyczące porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] poinformowały, iż do zawarcia porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty dla transakcji handlowych zawartych w okresie od 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. doszło na prośbę Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. wystosowanej na początku [informacja prawnie chroniona]. Przy czym [informacja prawnie chroniona] wskazała, iż prośba o podpisanie porozumienia nastąpiła poprzez korespondencje e-mail w dniu [informacja prawnie chroniona], projekt pisma sporządzono w dniu [informacja prawnie chroniona] Natomiast skan pisma z podpisem ówczesnego członka zarządu datowany jest na [informacja prawnie chroniona].

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego ww. porozumienia dla wyżej wskazanych kontrahentów zostały zawarte [informacja prawnie chroniona] Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych objętych wskazanym porozumieniem były wcześniejsze niż data jego zawarcia, a świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych będących przedmiotem niniejszego postępowania (objętych zakresem porozumienia) zostały już wówczas spełnione przez Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. Z powyższych względów, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do przychylenia się do argumentacji Strony postępowania, co do uznania porozumień o wydłużonych terminach zapłaty. Nie można bowiem następczo dokonać wydłużenia terminów zapłaty wobec wierzytelności już spełnionych, skoro są to zobowiązania wygasłe na skutek ich wcześniejszej zapłaty.

Prezes Urzędu przyjął zatem dla [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] ustalenia terminów zapłaty poczynione przez Prezesa Urzędu w Decyzji za prawidłowe i aktualne.

Świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych z kontrahentem [informacja prawnie chroniona] zostały nieprawidłowo umieszczone w Tabeli Karowej Z.5 do Decyzji, w związku z czym w niniejszej decyzji dokonano ich przeniesienia:

- do Tabeli DZ.1:, stanowiącej Załącznik nr 1 do niniejszej decyzji przedstawionej w poniższej tabeli;

Tabela A: Transakcje handlowe zawarte z firmą [informacja prawnie chroniona] przesunięte do Tabeli DZ.1.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia wynikająca z faktury (PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie (w PLN)
304	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
322						
442						
560						
1001						
1036						
1196						
1224						
1225						
1226						
1693						
1995						
2027						

- do Tabeli DZ.2.; stanowiącej Załącznik nr 2 do niniejszej decyzji przedstawionej w poniższej tabeli;

Tabela B: Świadczenia pieniężne zawarte z firmą [informacja prawnie chroniona] przesunięte do Tabeli DZ.2.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia wynikająca z faktury (PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem (w PLN)	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
2067	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że taki sposób procedowania został zaakceptowany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w wyroku z dnia 4 sierpnia 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1923/22 wskazał, iż w jego ocenie „z przedstawionych przez stronę dokumentów nie wynika, by doszło do przedłużenia terminów płatności w zakresie mającym wpływ na wynik niniejszej sprawy, w której ustaleniu podlegała wartość niespełnionych wymagalnych świadczeń pieniężnych oraz świadczeń pieniężnych zapłaconych po terminie - w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Z przedstawionej przez stronę treści korespondencji mailowej wynika, że spółki z Grupy Goodyear, w skład

której wchodzi skarżąca, wynegocjowały wydłużenie terminów płatności do 90 dni w transakcjach zawieranych ze spółkami z Grupy Orion Engineered Carbons, z dniem 1 czerwca 2020 r. Z treści przedstawionych uzgodnień w żaden sposób nie wynika, że zmiana ta miała dotyczyć także transakcji zawartych pomiędzy spółkami obu grup przed 1 czerwca 2020 r., a niewystarczającym dowodem na tę okoliczność jest oświadczenie Thibauta Weber złożone na potrzeby postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK, albowiem nie znajduje ono potwierdzenia w treści wspólnych uzgodnień, a Thibaut Weber jest powiązany ze stroną zainteresowaną w wyniku postępowania, skoro reprezentował ją w negocjacjach z Orion Engineered Carbons". (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2023 r. o sygn. akt: V SA/Wa 1923/22; Legalis nr 2971203).

2) [informacja prawnie chroniona]

W wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona postępowania powołała się na oświadczenie z tym kontrahentem. W związku z czym Prezes Urzędu pismem z dnia 15 marca 2024 r. wezwał spółkę [informacja prawnie chroniona] do przekazania tego oświadczenia.

Udzielając odpowiedzi na zapytanie dotyczące oświadczenia [informacja prawnie chroniona] na które powołała się Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a którego nie dołączyła, pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912a-3912b, Tom XIX), Strona poinformowała, iż Strona oraz [informacja prawnie chroniona] wystąpiły do kontrahenta o akceptację wydłużonych terminów zapłaty w 2020 r., a [informacja prawnie chroniona] wyraziła na to zgodę. W dalszej części Strona poinformowała, iż aktualnie nie może odnaleźć ww. dokumentów. Ponadto Strona powołała się na oświadczenie złożone pisemnie przez firmę [informacja prawnie chroniona], którego również nie przekazała Prezesowi Urzędu w niniejszym postępowaniu.

Strona postępowania na wezwanie Prezesa Urzędu nie przedłożyła oświadczenia, na które powołała się we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 11 września 2023 r. Tym samym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do przychylenia się do argumentacji Strony postępowania, co do zastosowania wydłużonych terminów zapłaty w transakcjach handlowych z firmą [informacja prawnie chroniona].

Samo twierdzenie Spółki o zastosowaniu wydłużonych terminów zapłaty, innych niż te wynikające z umowy i wskazane poprzednio w toku postępowania, nie wywołuje skutku w postaci zmiany terminu zapłaty świadczenia pieniężnego, bowiem umowa stanowiąca czynność prawną, polega na złożeniu przez strony zgodnych oświadczeń woli.

W sytuacji braku zgodnych oświadczeń stron co do zmiany terminu zapłaty, termin określony w umowie stanowi termin wiążący dla obu stron transakcji. Strona nie wykazała, by umowny termin zapłaty wynikający z transakcji handlowych zawartych z [informacja prawnie chroniona] został zmodyfikowany, wobec pierwotnych ustaleń stron umowy. Zatem Prezes Urzędu działając jako organ II instancji przyjął ustalenia terminów zapłaty poczynione przez Prezesa Urzędu w postępowaniu I instancyjnym za prawidłowe i aktualne.

3) [informacja prawnie chroniona]

W wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona postępowania powołała się na porozumienie z kontrahentem [informacja prawnie chroniona], z którego wynikały wydłużone terminy zapłaty. W związku z czym Prezes Urzędu pismem z dnia 15 marca 2024 r. wezwał Stronę do przekazania tego porozumienia.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 marca 2024 r. pismem z 11 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912a-3912b, Tom XIX), Strona poinformowała, iż nie odnalazła pisemnych aneksów zawartych z ww. spółką. Ponadto Strona postępowania wskazała, iż pierwotnie w umowie z tym kontrahentem określono 14 dniowy termin zapłaty liczony od daty wystawienia faktury. „*Następnie wskutek uzgodnień stron termin ten został wydłużony do 60 dni od daty wystawienia*”. Taki też 60-dniowy termin zapłaty wynikał z przedłożonych do akt sprawy faktur, stąd też takowy został przyjęty w niniejszej decyzji. Ponadto Spółka poinformowała, iż „[informacja prawnie chroniona]”.

Strona nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego dłuższe niż 60-dniowy termin zapłaty dla transakcji handlowych zawartych ze spółką [informacja prawnie chroniona]. Samo twierdzenie Strony, iż kontrahent akceptował nieznaczne przekroczenia 60 dniowych terminów zapłaty nie wywołuje skutku w postaci ich wydłużenia, bowiem umowa stanowiąca czynność prawną, polega na złożeniu przez strony zgodnych oświadczeń woli.

Tym samym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do przychylenia się do argumentacji Strony co do zmian terminów zapłaty w ww. transakcjach, skoro Strona nie wykazała, by doszło do modyfikacji umownego terminu zapłaty z [informacja prawnie chroniona] wskutek zgodnego złożenia oświadczenia stron umowy.

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji przyjął ustalenia 60-dniowych terminów zapłaty poczynionych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu I instancyjnym za zgodne z materiałem dowodowym, prawidłowe i aktualne.

4. Pozostałe ustalenia umownych terminów zapłaty, skutkujące niezaliczeniem zobowiązań Strony do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania

1) [informacja prawnie chroniona] (porozumienia ze spółkami, posiadającymi status dużego przedsiębiorstwa)

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, iż Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. wraz z [informacja prawnie chroniona] w 2020 roku jako przedsiębiorstwo powiązane posiadali status dużego przedsiębiorcy. **Powyższe oznacza, że Strona postępowania uzgadniając z tymi kontrahentami terminy zapłaty dłuższe niż 60 dni od dnia doręczenia faktury, nie naruszyła art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej dot. maksymalnych terminów zapłaty.**

W związku z powyższym, dokonano ponownej weryfikacji materiału dowodowego w zakresie świadczeń pieniężnych z tymi kontrahentami. Prezes Urzędu przyjął umowne terminy zapłaty wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 tj. 270 dniowe terminy zapłaty liczone od dnia wystawienia faktury.

W związku z powyższym dla świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami [informacja prawnie chroniona] ujętych w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 21, 22, 23, 24, 25, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 63, 68, 104, 160, 161, 219, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230, 232, 237, 361, 404, 635, 690, 699, 700, 701, 702, 731, 732, 742, 792, 1127, 1290, 1291, 1467, 1469, 1471, 1472, 1477, 1478, 1479, 1480, 1487, 1489, 1515, 1691, 1773, 1867, 2335, 2350, 2351 Prezes Urzędu ustalił, że świadczenia te stały się wymagalne po 30 września 2020 r., czyli po Okresie postępowania. Zatem Prezes Urzędu w niniejszej decyzji nie zaliczył ich do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

2) [informacja prawnie chroniona]

W odpowiedzi na ponowne wezwanie z dnia 15 maja 2024 r., mające na celu ustalenie statusu przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona], pismem z dnia 23 maja 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4060-4061 Tom XX) Pan [informacja prawnie chroniona] przekazał informację [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4036-4040, Tom XX).

Wobec faktu, iż w sposób obiektywny i bezsporny nie udało się ustalić statusu kontrahenta w 2020 roku i zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną art. 81a § 1 k.p.a Prezes Urzędu przyjął termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, jako taki, który nie narusza przepisów o maksymalnych terminach zapłaty. W związku z tym, że powyższe świadczenie stało się wymagalne 25.11.2020 r. a więc już po Okresie postępowania, Prezes Urzędu nie zaliczył tegoż świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej ww. kontrahentem ujętego pod poz. lp. 8 w Tabeli nr 1 udokumentowanego fakturą [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

3) [informacja prawnie chroniona] (porozumienie uznane za skutecznie modyfikujące terminy zapłaty)

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 23 lutego 2024 r. pismem z dnia 7 marca 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3812-3815, Tom XIX) przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] wskazał 60 dniowy termin zapłaty liczony od daty dostawy urządzeń do odbiorcy. Wskazane terminy zapłaty były odmienne od wynikających z odpowiedzi na wezwanie z dnia 16 lutego 2023 r., bowiem wówczas [informacja prawnie chroniona] wskazał 30 dniowe terminy zapłaty liczone od daty wystawienia faktury (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 896-907, Tom IV).

W wyżej przywołanej odpowiedzi ww. kontrahent poinformował, iż umowa z Grupą Producentów Drobiu sp. z o.o. [informacja prawnie chroniona]. Przedsiębiorca poinformował również, iż „[informacja prawnie chroniona]” i mogło ono dotyczyć całego roku 2020 r. Najprawdopodobniej taki okres obejmowało”. Zatem przedsiębiorca nie wskazał

jednoznacznie kiedy doszło do zawarcia ww. porozumienia oraz czy to porozumienie o wydłużonych terminach płatności dotyczyło faktur wyszczególnionych w wezwaniu skierowanym do [informacja prawnie chroniona] w dniu 23 lutego 2024 r.

Biorąc pod uwagę art. 81a k.p.a. - zasadę rozstrzygania wątpliwości co do stanu faktycznego na korzyść Strony, Prezes Urzędu ostatecznie przyjął ustalenia zgodne z twierdzeniami kontrahenta, w zakresie jakim kontrahent wskazał, że doszło do zawarcia porozumienia o wydłużonych terminach zapłaty do 60 dni liczonych od daty dostawy urządzeń do odbiorcy dla transakcji handlowych zawartych w 2020 r.

Prezes Urzędu ustalił, iż świadczenia pieniężne ujęte:

a) w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 80, 1300 zostały spełnione w terminie, wobec czego w niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie zaliczył ich do kategorii spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

b) w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1969 w Tabeli nr 1 stało się wymagalne po Okresie postępowania, wobec czego Prezes Urzędu nie zaliczył tego świadczenia do kategorii spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

XIV. Ustalenia faktycznie

Nowe ustalenia faktyczne na podstawie weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu I i II instancyjnym.

Prezes Urzędu działając jak organ II instancji dokonał ponownej weryfikacji i oceny materiału dowodowego zgromadzonego w I instancji a także weryfikacji i oceny przekazanych wyjaśnień oraz dokumentów przez Stronę postępowania i jej kontrahentów w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, prowadzonego w II instancji i na tej podstawie poczynił nowe ustalenia faktyczne, które zostały omówione poniżej.

1. Ustalenia co do transakcji nienaruszających maksymalnych terminów zapłaty

Prezes Urzędu zidentyfikował w Tabeli Z.5 (karta akt postępowania DZP 93.20.2023, 3549-3551 verte, załącznik nr 5, Tom XVII), stanowiącej załącznik nr 5 do zaskarżonej Decyzji świadczenia pieniężne, których termin zapłaty nie naruszał dyspozycji art. 7 ust. 2 a Ustawy.

Wobec powyższego nastąpiła konieczność poprawnego zakwalifikowania tych świadczeń pieniężnych. Świadczenia pieniężne ujęte:

a. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 16, 304, 322, 442, 560, 553, 576, 714, 809, 862, 990, 1001, 1036, 1175, 1196, 1224, 1225, 1226, 1212, 1349, 1492, 1535, 1541, 1657, 1693, 1995, 1996, 2027 z Tabeli Z.5 do Tabeli DZ.1.

Prezes Urzędu zidentyfikował te świadczenia pieniężne jako świadczenia pieniężne spełnione po terminie w Okresie postępowania.

b. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1138, 1979, 2067 z Tabeli Z.5. do Tabeli DZ.2. Prezes Urzędu zidentyfikował ww. świadczenia pieniężne jako świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

Ustalenia dotyczące terminów zapłaty po przeniesieniu ww. świadczeń pieniężnych do Tabel DZ.1 i DZ.2 pozostały bez zmian.

2. Nowe ustalenia w zakresie terminów zapłaty

W toku weryfikacji całego materiału dowodowego Prezes Urzędu zidentyfikował przypadki świadczeń pieniężnych dla których ustalono nieprawidłowy termin zapłaty. W związku z powyższym Prezes dokonał następujących zmian w tym zakresie.

Dla świadczeń pieniężnych ujętych:

a. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 4, 37, 38, 933, 1460, 1468, 1486, 2405 zastosował art. 115 k.c.

Prezes Urzędu zidentyfikował te świadczenia pieniężne z terminem zapłaty przypadającym na sobotę. W związku z powyższym zastosował dla nich art. 115 k.c. i ustalił termin zapłaty na pierwszy dzień roboczy, niebędący dniem ustawowo wolnym od pracy.

Tabela C: Zmodyfikowane terminy zapłaty świadczeń pieniężnych z zastosowaniem art. 115 k.c.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data wpływu faktury/Data dostawy towaru/Data wykonania usługi	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Nowy maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust 2 pkt 2 Ustawy uwzględniający art. 115 k.c.	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem (w PLN)	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
4	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
37							
37							
37							
37							
37							
37							
37							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
38							
933							
933							
1460							
1460							
1468							
1486							
2405							

b. w Tabeli nr 1 pod poz. 135 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona].

W toku postępowaniu II instancyjnego Prezes Urzędu ustalił, iż termin zapłaty świadczenia pieniężnego dla faktury [informacja prawnie chroniona], zgodnie z umową wynosił 30 dni od dnia dostawy lub odbioru towaru i przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Tym samym Strona spełniając świadczenie w dniu [informacja prawnie chroniona] nie uchybiła terminowi zapłaty. Prezes Urzędu zatem nie zaliczył wskazanego świadczenia do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

c. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 865 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona].

W toku postępowania II instancyjnego Prezes Urzędu ustalił, iż termin zapłaty dla ww. świadczenia pieniężnego przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Tym samym Strona spełniając świadczenie w dniu [informacja prawnie chroniona] nie uchybiła terminowi zapłaty. Prezes Urzędu nie zaliczył tego świadczenia do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

3. Nowe ustalenia w zakresie daty spełnienia świadczenia pieniężnego

Prezes Urzędu przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w I i II instancji tj. wyciągi bankowe, wyjaśnienia oraz dokumenty złożone przez Stronę postępowania oraz kontrahentów i ustalił nowe daty spełnienia świadczeń pieniężnych.

Świadczenia pieniężne ujęte:

a. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 138, 182, 183, 314, 315, 373, 1143, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1253, 1256, 1257, 1294, 1301, 1531, 1532, 1630, 1631, 1671, 1808, 1844, 1845, 1846, 1847, 1850, 1872, 1924, 2225, 2226.

Z analizy zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż Prezes Urzędu działając jako organ I instancji ustalił datę spełnienia ww. świadczeń pieniężnych na podstawie potwierdzeń przelewów przekazanych przez kontrahentów. W wyniku ponownej weryfikacji materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, iż niżej wskazane świadczenia pieniężne zostały spełnione zgodnie z datą operacji, wskazaną w JPK-WB.

W związku z powyższym Prezes Urzędu dla tych świadczeń ustalił nową datę ich spełnienia, co zostało zaprezentowane w Tabeli poniżej :

Tabela D: Zmodyfikowane daty spełnienia świadczenia pieniężnego

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy	Wartość świadczenia pieniężnego lub jego części (w PLN)	Nowa data spełnienia świadczenia pieniężnego
138	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
182						
183						
314						
315						
373						
1294						
1143						
1198						
1201						
1202						
1203						
1204						
1253						
1256						
1257						
1301						
1531						
1532						
1630						
1631						
1671						
1808						
1844						
1845						
1846						
1847						
1850						
1872						
1924						
2225						
2226						

Świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli nr 1 pod poz. 182, 183, 314, 315, 373, 1294, 1301, 1531, 1532, 1630, 1631, 1808, 1872, 1924 Prezes Urzędu uznał za spełnione

w terminie i nie zaliczył ich do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania. Natomiast dla świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 138, 1143, 1198, 1201, 1202, 1203, 1204, 1253, 1256, 1257, 1671, 1844, 1845, 1846, 1847, 1850, 2225, 2226 obliczył nową liczbę dni opóźnienia.

b. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 19, 71, 72, 290, 330, 851, 1920, 1968

W wyniku ponownej weryfikacji materiału dowodowego z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Prezes Urzędu na podstawie analizy pliku JPK_WB ustalił nowe daty spełnienia świadczeń pieniężnych. Świadczenia te zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Tabela E: Zmodyfikowane daty spełnienia świadczenia pieniężnego.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy	Wartość świadczenia pieniężnego lub jego części (w PLN)	Nowa data spełnienia świadczenia pieniężnego
19	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
71						
72						
330						
290						
851						
1920						
1920						
1920						
1968						

Świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 19, 71, 72, 290 zostały spełnione przed Okresem postępowania. Świadczenia pieniężne w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 851, 1920 zostały spełnione w terminie. Natomiast dla świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 330, 1968 Prezes Urzędu obliczył nową liczbę dni opóźnienia.

c. w Tabeli nr 1 pod poz. 2 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę: [informacja prawnie chroniona].

W wyniku ponownej weryfikacji materiału dowodowego z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Prezes Urzędu na podstawie analizy plików JPK_WB, w tym uzupełnienia brakującego pliku JPK-WB ustalił nowe daty spełnienia świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu w Decyzji uznał ww. świadczenie pieniężne na kwotę [informacja prawnie chroniona] za niespełnione. Prezes Urzędu w niniejszej decyzji uznał, iż jak to wynika z plików JPK_WB Strona spełniła świadczenie pieniężne w częściach: [informacja prawnie chroniona] w dniu [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] w dniu [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] w dniu [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] w dniu [informacja prawnie chroniona], [informacja prawnie chroniona] w dniu [informacja prawnie chroniona]. Pozostałą część świadczenia pieniężnego na kwotę w wysokości [informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu uznał jako niespełnioną w okresie objętym postępowaniem. Wyżej opisane świadczenie pieniężne spełnione w częściach z uwzględnieniem zmian zostało przedstawione w poniższej tabeli:

Tabela F: Zmodyfikowane daty spełnienia świadczenia pieniężnego.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data wpływu faktury/Data dostawy towaru/Data wykonania usługi	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust 2 pkt 2 Ustawy uwzględniający art. 115 k.c.	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem (w PLN)	Nowa data spełnienia świadczenia pieniężnego
2	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2							
2							
2							
2							
2							

d. w Tabeli nr 1 pod poz. 37, 107, 845

Na podstawie przekazanego przez Stronę nowego materiału dowodowego w postaci kompensat umownych oraz pliku JPK-WB Prezes Urzędu zidentyfikował nowe daty spełnienia części ww. świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji ustalił, iż Strona spełniła część świadczenia pieniężnego ujętego pod poz. lp. 107 w wysokości [informacja prawnie chroniona] poprzez potrącenie wynikające z kompensaty umownej dokonanej w dniu [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3196, Tom XV). Pozostała część świadczenia pieniężnego w wysokości [informacja prawnie chroniona] została spełniona w dniu [informacja prawnie chroniona]. Zatem zmianie uległa wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie i wyniosła [informacja prawnie chroniona].

Natomiast w przypadku świadczenia pieniężnego ujętego pod poz. lp. 37 Prezes Urzędu ustalił, iż część tego świadczenia pieniężnego w wysokości [informacja prawnie chroniona] została spełniona kompensatą umowną w dniu [informacja prawnie chroniona] Kolejne części niniejszego świadczenia pieniężnego zostały spełnione w następujący sposób, co do kwoty [informacja prawnie chroniona] kompensatą umowną w dniu [informacja prawnie chroniona] a co do kwoty [informacja prawnie chroniona] przelewem bankowym w dniu [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania DWZ.9320.2023, 3829-3847, Tom XIX). Pozostałe daty spełnienia części tego świadczenia pieniężnego pozostały bez zmian.

Ponadto Prezes Urzędu ustalił, iż część świadczenia pieniężnego ujętego pod poz. 845 na kwotę [informacja prawnie chroniona] została spełniona przelewem bankowym w dniu [informacja prawnie chroniona], natomiast część ww. świadczenia pieniężnego na kwotę w wysokości [informacja prawnie chroniona] została spełniona kompensatą umowną w dniu [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania, DWZ.93.20.2023, 3829-3847, Tom XIX).

Ww. Świadczenia pieniężne zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Tabela G: Zmodyfikowane daty spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalona na podstawie przekazanych kompensaty w postępowaniu II instancyjnym oraz pliku JPK_WB.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data wpływu faktury/Data dostawy towaru/Data wykonania usługi	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust 2 pkt 2 Ustawy uwzględniający art. 115 k.c. lub termin zapłaty wynikający z umowy	Nowa wartość świadczenia pieniężnego lub jego części (w PLN)	Nowa data spełnienia świadczenia pieniężnego
37	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
37							
37							
37							

37							
37							
37							
37							
107							
107							
845							
845							

Część świadczenia pieniężnego w kwocie [informacja prawnie chroniona] ujętego pod poz. lp. 107 w Tabeli nr 1 oraz w kwocie [informacja prawnie chroniona] ujętego w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 37 zostały spełnione przed Okresem postępowania. Dla pozostałych świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu ustalił nowe daty spełnienia świadczenia pieniężnego w częściach, obliczając nową liczbę dni opóźnienia.

e. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1326 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu działając jak organ I instancji dwukrotnie wskazał świadczenie pieniężne wynikające z dowodu zakupu nr [informacja prawnie chroniona] na kwotę w wysokości [informacja prawnie chroniona]. Natomiast pominął fakturę nr [informacja prawnie chroniona] o tej samej kwocie w wysokości [informacja prawnie chroniona]. W toku postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Prezes Urzędu świadczenie pieniężne ujęte pod poz. lp. 1326 z Tabeli nr 1 opisał jako świadczenie pieniężne wynikające z faktury nr [informacja prawnie chroniona]. Jak to wynika z pliku JPK_WB świadczenie to wynikające z dowodu zakupu nr [informacja prawnie chroniona] faktycznie zostało spełnione w dniu [informacja prawnie chroniona] zatem **Prezes Urzędu skorygował datę spełnienia świadczenia pieniężnego.**

f. ujęte w Tabeli nr 1 pod poz. 54, 100, 346, 714, 720, 749, 783, 784, 827, 828, 831, 862, 879, 881, 886, 892, 893, 894 i 894a, 895, 922, 923, 932, 939, 941, 942, 959, 982, 991, 999, 1025, 1026, 1027, 1031, 1034, 1035, 1042, 1044, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1112, 1116, 1129, 1162, 1146, 1150, 1151, 1241, 1252, 1336, 1337, 1359, 1364, 1583, 1604, 1609, 1641, 1670, 1698, 1699, 1806, 1813, 1908, 1929, 1930, 2063, 2117, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2266, 2274, 2280, 2289, 2293, 2317.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 15 marca 2024 r. pismem z dnia 2 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3829-3847, Tom XIX) Strona przekazała kompensaty oraz zestawienie transakcji handlowych w formie tabeli z wyszczególnieniem: nazwy kontrahenta, numeru NIP kontrahenta, daty wystawienia faktury, nazwy faktury, kwoty faktury, terminu płatności faktury, daty spełnienia świadczenia pieniężnego oraz numerem pozycji w pliku JPK_WB.

W uzupełnieniu odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia 15 marca 2024 r. pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912a-3912c, Tom XIX) Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. przekazała wszystkie pliki JPK_WB dla wszystkich używanych do rozliczeń rachunków z dostawcami za okres od dnia 01.01.2020 do dnia 30.09.2020 r. Ponadto udzieliła wyjaśnień dotyczących przekazania dwóch plików JPK_WB, różniących się między sobą jedynie nazwą, godziną wytworzenia oraz numerem rachunku bankowego, zawierających w pozostałym zakresie tożsame dane, dotyczących wszystkich plików JPK_WB używanych do rozliczeń z dostawcami za okres od dnia 01.01.2020 r. do dnia 30.09.2020 r. oraz złożyła wyjaśnienia dotyczące transakcji handlowych z [informacja prawnie chroniona] kontrahentami, wyszczególnionymi w punkcie III wezwania z dnia 15 marca 2024 r.

Udzielając odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r. (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3912a-3912b, Tom XIX) odnośnie powodów przekazania plików JPK_WB, które co do zasady są tożsame i różnią się jedynie datą, godziną wytworzenia oraz numerem rachunku bankowego Strona wskazała, „[informacja prawnie chroniona]”. W dalszej części poinformowała, iż „*przy weryfikacji plików JPK_WB stwierdzono, że przy ich generowaniu powstały błędy, wskutek, których pliki są niekompletne, nie zawierają wszystkich danych*”. Spółka ponownie wygenerowała pliki JPK_WB i je sprawdziła przekładając kompletne pliki używane do rozliczeń z dostawcami za okres 01.01.2020 r. do dnia 30.09.2020 r.

Ponadto Spółka poinformowała, iż przekazanie uwierzytelnionych dowodów zapłaty w postaci potwierdzeń przelewów lub innych dokumentów rozliczeniowych, potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych wobec [informacja prawnie chroniona] kontrahentów wiąże się z ogromnym nakładem pracy, którego spółka z uwagi na ograniczoną liczbę pracowników nie jest w stanie wykonać. Spółka ponadto wyjaśniła, iż „*ustalenie faktu i terminu zapłaty należności dotyczących wymienionych w wezwaniu transakcji jest możliwe poprzez analizę przesłanych wraz z niniejszym pismem plików JPK_WB w oparciu*

o przygotowany na tą okoliczność i załączony dokument Zestawienie_do_wezwania_z_15_03_2023_pkt_III i IV”.

Wobec czego Prezes Urzędu działając jako organ II instancji dokonał nowych ustaleń faktycznych w zakresie daty spełnienia świadczeń pieniężnych w oparciu o: brakujący w postępowaniu I instancyjnym plik JPK_WB dla rachunku bankowego [informacja prawnie chroniona], wyjaśnień zawartych w zestawieniu w formie tabelarycznej, stanowiącej załącznik do odpowiedzi na ww. wezwanie oraz przekazanych dokumentów potrąceń umownych. Odmienne ustalenia niż poczynione przez Prezesa Urzędu w Decyzji zostały przedstawione poniżej i dotyczą następujących świadczeń pieniężnych:

Prezes Urzędu na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postępowaniu II instancyjnym ustalił nowe daty spełnienia świadczenia dla transakcji handlowych wymienionych powyżej. Świadczenia te zostały zaprezentowane w poniżej tabeli.

Tabela H: Zmodyfikowane daty spełnienia świadczenia pieniężnego.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego lub jego części (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Nowa data spełnienia świadczenia pieniężnego
54	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
100						
346						
714						
720						
749						
783						
784						
827						
828						
831						
862						
879						
881						
886						
892						
893						
894						
894a						
895						
922						

923						
932						
939						
941						
942						
959						
982						
991						
999						
1025						
1026						
1027						
1031						
1034						
1035						
1042						
1044						
1058						
1059						
1060						
1061						
1062						
1063						
1112						
1116						
1129						
1162						
1146						
1150						
1151						
1241						
1252						
1336						
1337						
1359						
1364						
1583						
1604						
1609						
1641						
1670						
1698						
1699						
1806						

1813						
1908						
1929						
1930						
2063						
2117						
2250						
2251						
2252						
2253						
2254						
2255						
2266						
2274						
2280						
2289						
2293						
2317						

4. Świadczenia pieniężne zapłacone gotówką lub kartą płatniczą

Na podstawie przekazanego przez Stronę materiału dowodowego w postaci wyjaśnień Strony oraz przekazanych potwierdzeń płatności Prezes Urzędu zidentyfikował przypadki świadczeń pieniężnych, które zostały spełnione gotówką lub kartą płatniczą. Świadczenia te zostały uznane za spełnione w dniu zawarcia transakcji handlowej. Zatem Prezes Urzędu dokonał zmian w zakresie daty spełnienia świadczenia pieniężnego dla świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 193, 328, 360, 394, 431, 456, 566, 624, 1048, 1055, 1125, 1126, 1412, 1595, 1647, 1855, 2198, 2235, 2166.

W związku z powyższym Prezes Urzędu nie zaliczył ich do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

5. Nowe ustalenia wartości świadczeń pieniężnych z uwzględnieniem faktur korygujących

W trakcie ponownej analizy materiału dowodowego Prezes Urzędu zidentyfikował nowe dowody w postaci faktur korygujących dla świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem. W związku z tym pomniejszył wartość świadczeń pieniężnych o wartość faktur korygujących. Dokonane zmiany zostały opisane poniżej i dotyczą świadczeń pieniężnych ujętych:

a. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 99 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało pomniejszone fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

b. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 664 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało pomniejszone fakturą korygującą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

c. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 726 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

d. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 871 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę w wysokości [informacja prawnie chroniona] zostało pomniejszone fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

e. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 963 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą

[informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

f. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 991 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało pomniejszone fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

g. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1264 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona]. Faktura została skorygowana fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

h. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1275 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona], o kwotę [informacja prawnie chroniona].

i. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1440 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP: [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

j. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 1615 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą nr [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

k. w Tabeli nr pod poz. lp. 1977 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona]

zostało skorygowane fakturą nr [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

l. w Tabeli nr 1 pod poz. lp. 2181 udokumentowane fakturą [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja prawnie chroniona] NIP : [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane fakturą nr [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] o kwotę [informacja prawnie chroniona].

Tabela I: Świadczenia pieniężne pomniejszone o faktury korygujące

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Nowa wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie po korekcie (w PLN)
99	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
664						
726						
871						
963						
991						
1264						
1275						
1440						
1615						
1977						
2181						

XV. Wyłączenia transakcji handlowych z kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania, na etapie postępowania odwoławczego.

1. Ustalenia dotyczące wyłączeń świadczeń pieniężnych z rozstrzygnięcia o karze, na etapie postępowania odwoławczego

Prezes Urzędu po ponownej analizie zgromadzonego materiału dowodowego podtrzymuje ustalenia dot. wyłączeń, wskazanych w Rozdziale V. punkty 1-3 Decyzji nr DZP-45/2023 z dn. 24 sierpnia 2023 r.

Prezes Urzędu wobec powyższego uznał za prawidłowe dokonanie wyłączeń świadczeń pieniężnych z rozstrzygnięcia objętego Decyzją, co do transakcji wyszczególnionych w Tabelach W.1-W.4, stanowiących Załączniki nr 6-9 do Decyzji. Prezes Urzędu podtrzymuje w całości ustalenia co do transakcji wyłączonych z rozstrzygnięcia o karze dokonanych na etapie Decyzji, wskazując ponadto, że nawet w przypadku powzięcia ustaleń faktycznych odmiennych co do tych transakcji, Prezes Urzędu nie mógłby włączyć ich na etapie postępowania odwoławczego do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania, od których naliczona została by administracyjna kara pieniężna w niniejszej decyzji - wobec dyspozycji art. 139 k.p.a.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że niecelowym byłoby ponowne załączanie do niniejszej decyzji Tabel W.1-W.4 (opisanych wyżej), zawierających świadczenia pieniężne, co do których w Decyzji nie została obliczona Jednostkowa Kara Pieniężna, a więc nie stanowiących podstawy wymiaru kary. Ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, natomiast Strona postępowania otrzymała już te Tabele W.1 do W.4 wraz z Decyzją.

W postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zidentyfikowano natomiast szereg transakcji zamieszczonych w Tabelach Z.1-Z.5 do Decyzji, które w skutek dokonania nowych ustaleń faktycznych w niniejszym postępowaniu nie powinny wejść do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabelach Wyłączeniowych WZ.1-WZ.3, stanowiących Załączniki nr 6-8 do niniejszej decyzji.

Tabela	Kategoria świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
WZ.1	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie w całości lub w części	6
WZ.2	Świadczenia pieniężne spełnione w całości lub części przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2020 r.	7
WZ.3	Świadczenia pieniężne, których termin wymagalności przypadał po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 września 2020 r.	8

Powody niezaliczenia tych transakcji do świadczeń analizowanych pod kątem wystąpienia opóźnień w płatnościach w Okresie postępowania zostały wskazane zarówno w części decyzji, dotyczącej omówienia zmian co do ustaleń faktycznych tj. w Rozdziale XIII lub Rozdziale XIV tej decyzji, a także w poniższym punkcie, podsumowującym szerzej powody niezakwalifikowania danych świadczeń do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

2. Powody niezakwalifikowania świadczeń pieniężnych do kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania.

Ponowna weryfikacja materiału dowodowego oraz analiza informacji i dokumentów przekazanych przez Stronę postępowania doprowadziła do ustalenia, że w kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w Okresie postępowania, nie powinny się znaleźć świadczenia z wymienionych niżej powodów:

- 1) spełnione przez Stronę postępowania w terminie, które zostały zaprezentowane w Tabeli WZ.1, stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji;
- 2) spełnione przez Stronę postępowania w terminie, które zostały zaprezentowane w Tabeli WZ.2, stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji;
- 3) spełnione przez Stronę postępowania w terminie, które zostały zaprezentowane w Tabeli WZ.3, stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji.

XVI. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1, wymagalne w Okresie postępowania, nie zostały spełnione przez Stronę postępowania w całości lub w części do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo zostały przez nią spełnione w Okresie postępowania, jednak po umownym lub maksymalnym terminie zapłaty (dalej także: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne” lub „ZŚP”).

Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wskazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w Okresie postępowania tj. od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie tych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w pliku JPK_VAT. Co do części transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, która nie znalazła potwierdzenia w ewidencji JPK_VAT, Prezes Urzędu wzywał Stronę do wyjaśnienia stwierdzonych braków lub nieścisłości oraz przestanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tych faktur, by ustalić wartość świadczenia, datę zawarcia umowy i wystawienia faktury, umowny termin zapłaty oraz datę spełnienia świadczenia pieniężnego.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy Zatorowej. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy Zatorowej.

Zawarcie tych umów, wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie co do zasady w tym zakresie podzielił ustalenia powzięte w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jednakże dla niektórych transakcji poczynił nowe ustalenia faktyczne w tym zakresie, w oparciu o nowo zebrany materiał dowodowy na etapie postępowania odwoławczego lub posiadany w aktach sprawy.

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika natomiast, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych wyrażona była w złotych, ale także w euro. Zatem w celu ustalenia czy „suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 5 000 000 zł”, Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro w przeliczeniu na złote na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy Zatorowej - analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji.

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w euro, Prezes Urzędu przyjął więc średni kurs euro ogłaszany przez Narodowy Bank Polski (dalej także: „NBP”) na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne, tj. odpowiednio na dzień:

- 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.,
- 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 września 2020 r. do 30 września 2020 r.

Rozpatrując sprawę ponownie, Prezes Urzędu w zdecydowanej większości podzielił ustalenia faktyczne dotyczące ZŚP zawartych w Decyzji.

Odmienne ustalenia faktyczne zostały omówione w Rozdziałach XIII i XIV niniejszej decyzji, ale przede wszystkim wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danej transakcji handlowej i dokonanych wobec niej ustaleń faktycznych zostały zaprezentowane w Tabelach od DZ.1 do DZ.5, stanowiących Załączniki nr 1-5 do niniejszej decyzji.

Podstawę dokonywania ustaleń faktycznych stanowiły informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, przekazane przez nią w toku postępowania pierwszej jak i drugiej instancji oraz od kontrahentów strony, co zostało wskazane powyżej w uzasadnieniu decyzji.

Prezes Urzędu - ponownie rozpoznając sprawę - w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych, wymagalnych w Okresie postępowania, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po umownym lub maksymalnym terminie zapłaty, na które składają się świadczenia pieniężne:

1) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN), a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] (Tabela DZ.1 - załącznik nr 1 do niniejszej decyzji);

2) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji ustaliły w złotych (PLN), a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] (Tabela DZ.2 - załącznik nr 2 do niniejszej decyzji);

3) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR), a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], co po przewalutowaniu stanowi [informacja prawnie chroniona], (Tabela DZ.3 - załącznik nr 3 do niniejszej decyzji);

4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR), a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] po przewalutowaniu stanowi [informacja prawnie chroniona], (Tabela DZ.4 - załącznik nr 4 do niniejszej decyzji);

5) niespełnione lub spełnione w okresie objętym postępowaniem po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN), a ich suma wyniosła [informacja prawnie chroniona], (Tabela DZ.5 - załącznik nr 5 do niniejszej decyzji).

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych
DZ.1	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]

DZ.2	Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]
DZ.3	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]
DZ.4	Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]
DZ.5	Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione w okresie objętym postępowaniem po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]

Reasumując, Prezes Urzędu ustalił, że suma wszystkich świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj., lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w tym okresie wyniosła **42 014 645,77 zł.** złotych (słownie: czterdzieści dwa miliony czternaście tysięcy sześćset czterdzieści pięć złotych siedemdziesiąt siedem groszy), co ponad ośmiokrotnie przekracza kwotę 5 000 000,00 złotych, wynikającą z art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - **na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdza, że Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. naruszyła ustawowy zakaz nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych.**

W tym miejscu wskazuje się, że Ustawą Zmieniającą został dodany do Ustawy art. 13va zgodnie z którym „**Wykaz świadczeń pieniężnych** poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia **jest określony w załączniku do decyzji** w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy Zmieniającej tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych **w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.**” oraz „W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy **załącznik**, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz

jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jako załączniki Tabele zawierające wykaz wszystkich świadczeń pieniężnych, za które obliczona została jednostkowa kara pieniężna (Tabele DZ.1-DZ.5), które łącznie składają się na sumę administracyjnej kary pieniężnej, nałożonej na Stronę postępowania. Niecelowym jest natomiast załączanie do niniejszej decyzji Tabel Wyłączeniowych, zawierających świadczenia pieniężne, od których nie została obliczona jednostkowa kara pieniężna zarówno w rozstrzygnięciu Decyzji jak i niniejszej decyzji, a więc nie stanowiących podstawy wymiaru kary (Tabele Wyłączeniowe W.1-W.4). Ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, natomiast Strona postępowania otrzymała już te Tabele W.1-W.4 wraz z Decyzją. **Podkreślić należy, że świadczenia pieniężne, które na skutek rozpatrzenia przez Prezesa Urzędu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zostały wyłączone z postępowania dodatkowo (tj. ponad świadczenia pieniężne już wskazane w Tabelach od W.1 do W.4) znajdują się w Tabelach WZ.1-WZ.3, stanowiących Załączniki nr 6-8 do niniejszej decyzji.**

XVII. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy Zmieniającej w przypadku decyzji, wydawanych na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, stosuje się art. 13v ust. 2 w brzmieniu dotychczasowym (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejście nowelizacji z dn. 8 grudnia 2022 r.), natomiast należy stosować również art. 13va w brzmieniu nadanym Ustawą Zmieniającą.

W konsekwencji, Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu na Stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej jest zobowiązany do obliczenia wysokości tej kary na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Wobec powyższego, wysokość jednostkowej kary jest obliczana według wzoru ustalonego w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej, tj.:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy Zatorowej, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone zostają na dzień wydania decyzji** o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych ustala się na podstawie art. 4 pkt. 3) w zw. z art. 11b Ustawy Zatorowej, natomiast zgodnie z art. 11c Ustawy Zatorowej wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych ogłasza w drodze obwieszczenia Minister właściwy ds. gospodarki w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski”.

W dniu 24 sierpnia 2023 r., tj. w dniu wydania przez Prezesa UOKIK decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej nr DZP-45/2023, OU wynosiły 16,75% w stosunku rocznym¹³. Prezes Urzędu działając jako organ I instancji zastosował więc prawidłową wysokość odsetek ustawowych ustalonych na dzień wydania Decyzji.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji, zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy Zmieniającej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń

¹³ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626).

pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje przepisy dotychczasowe.

Prawidłowe zastosowanie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej wymaga ponownego ustalenia wysokości odsetek na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu rozstrzygając sprawę ponownie obliczył Jednostkowe Kary Pieniężne przy zastosowaniu wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości obowiązującej na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej - w wysokości **15,75%** w stosunku rocznym¹⁴.

Obliczając Jednostkowe Kary Pieniężne od każdego świadczenia pieniężnego, ujętego w Tabelach DZ.1 - DZ.5 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji, przy transakcjach handlowych dla których utrzymane zostały dotychczasowe ustalenia faktyczne, Prezes Urzędu zmniejszył w każdym takim przypadku JKP poprzez zastosowanie odsetek ustawowych OU, w wysokości aktualnej na dzień wydania niniejszej decyzji (a więc niższej niż przy ustalaniu wymiaru JKP w rozstrzygnięciu zawartym w Decyzji).

W sytuacjach, gdy Prezes Urzędu zmodyfikował stan faktyczny dla transakcji handlowej, którego skutkiem było zmniejszenie liczby dni opóźnienia lub zmniejszenie wartości świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu ustalał JKP również wg wzoru, wskazanego w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej - tak więc, JKP od tych świadczeń pieniężnych uległo odpowiedniemu zmniejszeniu.

Natomiast w przypadkach, w których dla transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalił większą liczbę dni opóźnienia lub wyższą wartość świadczenia pieniężnego (niż w Tabelach Z.1-Z.5 do Decyzji), Prezes Urzędu dla takich transakcji ustalił prawidłową JKP z wykorzystaniem wzoru, określonego w art. 13v ust.2 Ustawy Zatorowej, jednakże w wysokości nie wyższej niż wynika to z zaskarżonej Decyzji oraz załączonych do nich Tabel Z.1-Z.5 - z uwagi na dyspozycję art. 139 k.p.a.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy Zatorowej oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach DZ.1, DZ.2 DZ.3, DZ.4, DZ.5 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel, które przedstawiają się następująco:

¹⁴ Obwieszczeni Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 22 grudnia 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 1465).

- w Tabeli DZ.1 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli DZ.2 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli DZ.3 w suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli DZ.4 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona] złotych.
- w Tabeli DZ.5 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu po dokonaniu zsumowania JKP od wszystkich ZŚP, ustalił, że administracyjna kara pieniężna wynosi **413 653,66 złotych** (słownie: czterysta trzynaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt sześć groszy) i **w takiej wysokości nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.**

XVIII. Przestanki odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Prezes Urzędu działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy Zatorowej.

XIX. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

Już na wstępie, Prezes Urzędu informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko odnośnie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie

art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej, wyrażone w Decyzji na stronie 74 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3528 verte, Tom XVII).

Jak wynika z akt sprawy, pismem z 23 sierpnia 2021 r. (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 86-91, Tom I) Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji dotyczącej sumy nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie świadczeń pieniężnych, tj. łącznej kwoty świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. i których Strona nie otrzymała w terminie od swoich kontrahentów - w celu ustalenia istnienia ewentualnej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej (jak również przekazania szczegółowych informacji o tych świadczeniach pieniężnych poprzez wypełnienie Tabeli nr 2, stanowiącej załącznik do tego pisma). W dniu 3 listopada 2021 r. (karta akt postępowania DZP. 93.96.2020, 101, Tom I) do tut. Urzędu wpłynęło pismo Strony z dnia 21 października 2021 r. (data nadania 26 października 2021 r.), w którym Strona poinformowała, że w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., nie wystąpiły przeterminowane należności z tytułu dostaw towarów i usług.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania również nie wskazała na żadne nowe okoliczności, które pozwalałyby Prezesowi Urzędu na odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

W związku z powyższym, rozpoznając sprawę ponownie, Prezes Urzędu stwierdził, iż nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

XX. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej.

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej w przypadku gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu wzywał Stronę postępowania do wykazania okoliczności, potwierdzających zaistnienie przesłanek egzoneracyjnych, określonych w art. 13v ust. 6-8 Ustawy Zatorowej. (wezwanie z dn. 18 grudnia 2020 r., wezwanie z dn. 16 marca 2021 r.), (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 9-18, Tom I; karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 28-33, Tom I)

W piśmie z dnia 25 lutego 2021 r. (doręczonym do tut. Urzędu w dniu 5 marca 2021 r.) Strona postępowania udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 18 grudnia 2020 r., w której przyznała, iż w badanym przez Prezesa UOKiK okresie nie zawsze terminowo regulowała swoje zobowiązania. Jako przyczynę takiego stanu rzeczy wskazała ogólną sytuację panującą na rynku związaną z ograniczeniami wprowadzonymi przez COVID-19. Argumentowała, że zaistniałe opóźnienia w Okresie postępowania, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. były następstwem opóźnień w spływie należności. Strona postępowania wyjaśniła, że jej odbiorcy w pierwszej kolejności decydowali się na regulowanie swoich zobowiązań wobec mniejszych, bardziej narażonych na utratę płynności jednostek zagrożonych upadłością. Jednocześnie, przyznała, że regulowanie jej należności często było przesuwane za obopólną akceptacją. Strona podniosła także, iż mimo zrozumienia ze strony dostawców, zwłaszcza podmiotów osobowo powiązanych ze Stroną, które znacznie wydłużyły terminy zapłaty [informacja prawnie chroniona].

Podkreślić należy, że wezwaniem z dn. 23 sierpnia 2021 r., Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do szczegółowego wyjaśnienia na czym polegać miałyby siły wyższe, na którą się powoływała, wraz z udowodnieniem zaistnienia tej przesłanki poprzez wykazanie konkretnych zdarzeń o takim charakterze oraz związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nimi, a wystąpieniem nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w Okresie postępowania. Prezes Urzędu w tym wezwaniu szczegółowo wyjaśnił jak należy rozumieć pojęcie siły wyższej i jakie okoliczności wymagają udowodnienia, których wykazanie skutkowałyby odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 86-96, Tom I)

Na wskazane wyżej wezwanie z dn. 23.08.2021 r. w zakresie pkt. 3 odnoszącego się do przesłanki siły wyższej, Strona postępowania w żaden sposób się nie odniosła. Odpowiedziała jedynie na pkt. 2 tego wezwania pismem z dn. 21.10.2021, wskazując iż przeterminowane należności wobec Spółki nie wystąpiły w okresie objętym postępowaniem.

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu wyjaśnił po pierwsze pojęcie siły wyższej jakie ukształtowało się w orzecznictwie polskich sądów administracyjnych i powszechnych, a także szczegółowo odniósł się do argumentów Strony podnoszonych w trakcie postępowania prowadzonego w pierwszej instancji (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3529-3531, strona 75-79 Decyzji, Tom XVII). Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko w tym zakresie.

Podkreślenia wymaga, że Prezes Urzędu w pkt. 170-171 Decyzji poinformował Stronę, iż przyczyną nieuznania okoliczności związanych z COVID-19 jako siły wyższej w stosunku do Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o., było związane z brakiem wykazania związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem o takim charakterze, a wystąpieniem deliktu administracyjnego w postaci nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona po raz kolejny podniosła, że wydłużenie terminów płatności w regulowaniu zobowiązań wobec kontrahentów w miesiącach lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. było spowodowane trudną sytuacją w związku z pandemią COVID-19. Spółka wskazała również, że jej zdaniem w okresie objętym postępowaniem tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. pandemia w dalszym ciągu miała charakter zdarzenia nagłego, które w dalszym ciągu nie pozwalało na przystosowanie się przedsiębiorcom do realiów panujących na rynku. Zdaniem Strony *„sytuacja na rynku wówczas była niepewna, a działania z zamykaniem poszczególnych sektorów powodowały jeszcze większe zawirowania na rynku”* (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 3574 verte, Tom XVII)

Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ani w toku postępowania odwoławczego prowadzonego na skutek jego wniesienia Strona postępowania nie wskazała żadnych nowych dowodów, ani nie składała wyjaśnień co do okoliczności mogących wobec niej stanowić przesłankę o cechach siły wyższej, poza ogólnym powoływaniem się na trudności związane ze stanem pandemii koronawirusa, polegających na niepewności czy niekorzystnych warunkach gospodarczych o skali makroekonomicznej, a także długoterminowym charakterem zobowiązań wynikającym z hodowlanego modelu działalności Spółki (str. 6 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Zawiadomieniem z dn. 21 października 2024 r., Prezes Urzędu wezwał dodatkowo Stronę postępowania do przedłożenia dowodów i wykazania m. in. okoliczności uzasadniających odstąpienie przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, na których wystąpienie Strona powołuje się w postępowaniu, określonych w art. 13v ust. 6-8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (m. in. siła wyższa, uzasadniony przypadek). Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. w żaden sposób nie ustosunkowała się do w/w zawiadomienia, ani nie przedłożyła nowych dowodów na te okoliczności.

Prezes Urzędu opierał się więc na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uznając iż w stosunku do Strony postępowania nie wystąpiła przesłanka

o charakterze siły wyższej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej, bowiem Spółka w żaden sposób nie udowodniła, że zjawisko / zdarzenie o takim przemożnym, nagłym, niemożliwym do przewidzenia i zapobieżenia (przy uwzględnieniu należytej staranności w tego typu sytuacjach) skutku wobec niej wystąpiło. Strona postępowania nie wykazała ponad to związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy takim zdarzeniem, a wystąpieniem nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w Okresie postępowania, o charakterze przestanki rozstrzygającej.

Wyartykułowania wymaga przy tym, że Prezes Urzędu nie kwestionuje wystąpienia epidemii koronawirusa, problemów makroekonomicznych i niepewności gospodarczej, a także problemów organizacyjnych czy związanych ze zmniejszonym popytem na niektóre produkty - co jest wiedzą powszechną, znaną Prezesowi Urzędu, jednakże samo powoływanie się na tego typu okoliczności bez wykazania ich konkretnego wpływu na sytuację przedsiębiorcy, uniemożliwiającej spełnianie terminowo świadczeń pieniężnych (przyczyna sprawcza wystąpienia deliktu administracyjnego) nie może być uznane za wystarczające.

Wykazania wymaga też, że podmiot powołujący się na zjawisko siły wyższej dochował należytej staranności w zapobieżeniu skutkom zdarzeń o takim charakterze.

W orzecznictwie TSUE wskazuje się, że pojęcie „siły wyższej” obejmuje **„poza obiektywnym elementem dotyczącym nadzwyczajnych i leżących poza sferą zainteresowanego okoliczności, element subiektywny polegający na obowiązku zabezpieczenia się przez zainteresowanego przed skutkami nadzwyczajnych zdarzeń poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków bez konieczności nadmiernych poświęceń.”**¹⁵

Nadto, oczywistym jest, że pomiędzy zdarzeniem kwalifikowanym jako „siła wyższa”, a naruszeniem prawa musi istnieć bezpośredni związek przyczynowy. Przy czym nie można powoływać się na siłę wyższą, gdy naruszenie prawa stanowi konsekwencję nieusunięcia skutków jej działania lub gdy siła wyższa została poprzedzona czynnikiem przyczyniającym się do powstania stanu niezgodnego z prawem.¹⁶

Z analizy zawieranych transakcji handlowych wynika, że Strona bezpośrednio po wybuchu pandemii koronawirusa i później już w Okresie Postępowania, zawierała kolejne umowy [informacja prawnie chroniona], co zdaniem Prezesa Urzędu oznacza, że nie zareagowała

¹⁵ postanowienie TSUE z dnia 18 stycznia 2005 r., C-325/03, ECLI:EU:C:2005:28,

¹⁶ H. Knysiak-Sudyka (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, art. 189e, wyd. II, WKP 2019;

na ewentualne - wskazywane przez Stronę - zachwianie rynku [informacja prawnie chroniona].

Pomimo więc występujących w tym czasie kolejnych „fal” epidemii spowodowanych okresowymi spadkami i wzrostami liczby zachorowań, Strona w zasadzie w sposób niezmienny prowadziła działalność gospodarczą, zawierając kolejne umowy ze świadomością stosunków i relacji gospodarczych w dobie pandemii COVID-19. Nie sposób uznać, że w momencie zakupów i poszczególnych dostaw pandemia była dla Strony zdarzeniem nagłym i niespodziewanym. W tym kontekście - zdaniem Prezesa Urzędu - nie bez znaczenia jest także okoliczność, że umowy [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] - bez względu na datę ich zawarcia, tj. przed czy po wybuchu pandemii - zawierają postanowienia umowne w zakresie „siły wyższej (definicja, sposób postępowania stron umowy w razie jej zaistnienia). Ww. umowy zawierają m.in. zapis, iż Strony umowy nie ponoszą odpowiedzialności za niewypełnienie umowy będącej następstwem siły wyższej oraz definicję siły wyższej jako zdarzenia, niezależnego od stron, którego nie można było przewidzieć i go uniknąć. [informacja prawnie chroniona] Zatem stwierdzić należy, że skoro Strona postępowania nie skorzystała wówczas z przedmiotowej klauzuli dotyczącej wystąpienia siły wyższej, to niejako przeczy to twierdzeniom Strony, że to trwający stan pandemii sama uznawała za siłę wyższą. Od ogłoszenia pandemii COVID-19 w marcu 2020 r. Strona miała natomiast czas na przystosowanie się do zmienionej sytuacji gospodarczej, np. treści łączących ją umów z kontrahentami.

Jak wynika z twierdzeń Strony, do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło na skutek wystąpienia siły wyższej, czyli pandemii COVID-19. Mając jednak na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wskazać należy, że Strona postępowania w okresie objętym postępowaniem część świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych poddanych analizie spełniła zgodnie z terminami umówionymi z poszczególnymi kontrahentami, podczas gdy innych nie spełniła w ogóle bądź z opóźnieniem. Analizując Tabelę W.2 załączoną do Decyzji oraz Tabelę WZ.1 załączoną do niniejszej decyzji, a obejmującą świadczenia pieniężne podlegające wyłączeniu z niniejszego postępowania jako spełnione w terminie, przykładowo wskazać można na zapłacone przelewem przez Stronę zobowiązania w dniu [informacja prawnie chroniona] np. ujętych w Tabeli nr 1 pod poz. lp.: 822, 823, 824, 825, 827, 831, 832, 833, 835, 836.

Tabela J: Świadczenia pieniężne z terminem zapłaty przypadającym na dzień [informacja prawnie chroniona] spełnione w terminie.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Waluta	Termin zapłaty wg umowy	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
822	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
823							
824							
825							
832							
833							
835							
836							
827							
831							

Jednocześnie Strona postępowania nie uściła w terminie zobowiązań wynikających z siedmiu transakcji, których termin zapłaty przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. wskazanych w załączniku niniejszej Decyzji - w Tabeli DZ.1 pod poz. lp. nr. 800, 802, 806, 809, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 821, 826, 829, 830, 834 obejmującej świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN).

Tabela K: Świadczenia pieniężne z terminem zapłaty przypadającym na dzień [informacja prawnie chroniona] niespełnione w terminie.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
800	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
802						
806						
809						
813						

814						
815						
816						
817						
818						
821						
826						
829						
830						
834						

Trudno zatem przyjąć, aby w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych działanie siły wyższej, tj. COVID-19 miało wpływ na opóźnienie Strony w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a w odniesieniu do części z nich nie. Szczególne znaczenie ma więc zdaniem Prezesa Urzędu fakt, że w trakcie okresu objętego postępowaniem Strona spełniała świadczenia pieniężne wynikające z zawartych transakcji handlowych w sposób wybiórczy, tzn. Strona dokonywała zapłaty niektórych tylko wymagalnych w tym samym dniu świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu wskazuje, że rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził, żeby w którymkolwiek momencie okresu objętego postępowaniem nastąpiło „nadzwyczajne” wstrzymanie się przez Stronę z płatnościami, co mogłoby sugerować problemy w Spółce. Przeciwnie, analiza danych przekazanych przez Stronę postępowania prowadzi do ogólnego wniosku, iż Strona w okresie objętym postępowaniem, tj. w lipcu, sierpniu i wrześniu 2020 r. regulowała swoje zobowiązania pieniężne niemal każdego dnia. Innymi słowy, prawie każdego dnia w okresie od 1.07.2020 r. do 30.09.2020 r. (z pominięciem sobót i niedziel, dnia [informacja prawnie chroniona] oraz dnia [informacja prawnie chroniona]) Strona dokonywała zapłaty tj. wykonywała przelewy należności pieniężnych swoim kontrahentom czy też dokonywała kompensat. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w Tabelach załączonych do Decyzji wydanej w pierwszej instancji, w kolumnie „Data zapłaty” w Tabeli W.2 dotyczącej świadczeń pieniężnych spełnionych w terminie, jak też w Tabelach DZ.1, DZ.2, DZ.3, DZ.4, DZ.5, załączonych do niniejszej decyzji, dotyczących świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie w złotych (PLN) lub walucie obcej (CZK lub EUR). Skoro więc Strona postępowania w sposób ciągły regulowała swoje zobowiązania (co oczywiście nie oznacza, że zawsze terminowo), to uznać należy, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie doznała istotnych przeszkód w procesie dokonywania płatności.

Zdaniem Prezesa Urzędu **pandemia COVID-19**, czy też raczej wprowadzane w związku z jej wystąpieniem ograniczenia w życiu społecznym i gospodarczym, **w okresie objętym postępowaniem nie miała już dla Strony postępowania charakteru zdarzenia nagłego czy też nieprzewidywalnego, w szczególności z uwagi na fakt, że stan pandemii w Polsce trwał już ponad 3 miesiące**. Strona postępowania miała więc wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swojej działalności do nowych realiów rynkowych. Strona powinna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, a także organizować pracę i swoje wewnętrzne procedury rozliczeń z kontrahentami, żeby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

Strona nie wykazała związku przyczynowo skutkowego pomiędzy pandemią, a nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Należy podkreślić, że pandemia miała wpływ na każdy podmiot, a jej skutki były i są odczuwalne przez wielu przedsiębiorców, co nie oznacza, że jej wystąpienie zwalnia przedsiębiorcę z obowiązku terminowego spełniania świadczeń pieniężnych, szczególnie stanowiącego ekwiwalent za otrzymane już świadczenie wzajemne.

Powtórnie analizując całość zebranego materiału dowodowego, w tym również argumenty Strony zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzić należy, że **do nadmiernego opóźniania się przez Spółkę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. nie doszło na skutek siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 i towarzyszących jej okoliczności wskazywanych przez Spółkę**. Brak jest tym samym podstaw do odstąpienia od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej.

XXI. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej.

Zgodnie z art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 tego przepisu.*

W Decyzji wydanej w pierwszej instancji Prezes Urzędu wyjaśnił, że w/w przepis jest przejawem uznania administracyjnego, zatem to wyłącznie do organu należy ocena czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek” do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej. Prezes Urzędu podkreślił także, że pojęcie „uzasadnionego przypadku” powinno być interpretowane przez pryzmat celów Ustawy Zatorowej (kształtowania kultury terminowych płatności, przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli) i funkcji kary (prewencyjnej, ale także represyjnej).

„Uzasadniony przypadek” musi być na tyle istotny, że wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej jest w ogóle nieuzasadnione. W przypadku ustalenia przez Prezesa UOKiK nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania zasadą jest wymierzenie kary, dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej musi być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych.

„Uzasadniony przypadek” pozwalający na odstąpienie od wymierzenia kary powinien więc wiązać się z zaistnieniem okoliczności nadzwyczajnych lub niezależnych od Strony i jej postępowania.

W piśmie z dn. 25.02.2021 r. Strona postępowania wniosła o uznanie przyczyn opóźnień w regulowaniu zobowiązań, które upatrywała w ograniczeniach wprowadzonych w związku z COVID-19 oraz ogólną sytuacją rynkową - jako uzasadniony przypadek, stanowiący fakultatywną podstawę odstąpienia od wymierzenia kary, określoną w art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 26, Tom I).

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. nie przedstawiła jednak ani szerszego uzasadnienia dla wyżej wskazanych okoliczności, ani nie udowadniała zdarzeń i ich wpływu na działalność Spółki, które mogłyby być uznane za „uzasadnione” w myśl wyżej przytoczonych interpretacji tej przesłanki.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu w zawiadomieniu z dn. 21 października 2024 r. poinformował Stronę o możliwości przedkładania dowodów i udowodnienia m. in. okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej. Strona postępowania wezwaniu to pominęła milczeniem.

Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, Prezes Urzędu rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej i nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, zważywszy na dyspozycję tego przepisu. Strona postępowania nie wykazała bowiem konkretnych okoliczności w odniesieniu do jej sytuacji, które skutkować mogłyby zastosowaniem odstąpienia od wymierzenia kary w niniejszej sprawie.

XXII. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

*Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 - o 20% - w przypadku gdy strona postępowania **przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne**, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, **wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.***

Prezes Urzędu ustalił, że niektóre z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary, pozostały przez Stronę postępowania niespełnione pomimo upływu 14 dni od dnia doręczenia Stronie postępowania postanowienia o wszczęciu postępowania ([informacja prawnie chroniona]), czyli do dnia [informacja prawnie chroniona] roku. Przykładem takich świadczeń pieniężnych są ujęte w Tabeli DZ.2, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji, pod poz. z Tabeli nr 1 lp. 65, 660 które zostały spełnione po [informacja prawnie chroniona]. (zgodnie z informacją przekazaną przez samą Spółkę w Tabeli nr 1).

Powyższe potwierdza tym samym, że tym bardziej Strona nie spełniała wszystkich świadczeń pieniężnych, od których naliczono JKP przed [informacja prawnie chroniona], tj. przed wszczęciem niniejszego postępowania. Strona postępowania nie powoływała się, jak również nie wykazała, by spełniła wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, przed wskazanymi wyżej datami.

Z powyższych względów należy stwierdzić, że w niniejszym postępowaniu nie istnieją podstawy do obniżenia wymierzonej spółce kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

XXIII. Pozostałe zarzuty z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

1. Błędy w zgromadzonym materiale dowodowym (duplikaty faktur).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 11 września 2023 r. Strona ponownie jak to miało miejsce w odpowiedzi na zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu z dnia 03 sierpnia 2023 r. zarzuciła, iż materiał dowodowy zebrany w postępowaniu pierwszoinstancyjnym zawiera błędy i nie mógł stanowić wystarczającej podstawy do wydania prawidłowej decyzji, wraz z wnioskiem o jego całościową ponowną weryfikację przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona przytoczyła dwa przykłady, dla których zdaniem Spółki niewłaściwie obliczona została JKP z uwagi na wystawienie duplikatów faktur: dotyczyło to faktury nr [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] oraz faktury [informacja prawnie chroniona] z dnia [informacja prawnie chroniona] Ponadto Strona podniosła, iż przykładów błędnych ustaleń co do transakcji handlowych może być więcej.

W związku z powyższym Prezes Urzędu w toku prowadzonego postępowania odwoławczego, zainicjowanego Wnioskiem dokonał weryfikacji i ponownie ustalił stan faktyczny co do transakcji handlowych, w korespondencji z całokształtem zgromadzonego materiału dowodowego.

Jako przykłady błędnych ustaleń Strona przywołała świadczenia pieniężne które zostały zakwalifikowane jako niespełnione w terminie, pomimo okoliczności wystawienia duplikatów dla faktur, którymi były objęte, a które zostały opłacone najczęściej po kilku dniach od doręczenia tych dokumentów duplikatów faktur do Strony postępowania.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wskazać, iż Prezes Urzędu dokonując oceny terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych opiera się na wynikających z zawartych w umowach uzgodnionych terminach zapłaty. To informacje pochodzące od samej Strony postępowania stanowią podstawę ustaleń faktycznych w zakresie terminów zapłaty wynikających z umowy. Strony transakcji handlowej wskazują w umowie jako termin zapłaty uzgodnioną konkretną datę lub termin liczony od zdarzenia w niej określonego np. wystawienie faktury lub dostawa towaru - to w taki sposób ustalone terminy zapłaty przyjmowane są w postępowaniu do oceny terminowości spełniania świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu przyjmuje, iż samo doręczenie faktury nie w każdym przypadku jest warunkiem rozpoczęcia biegu terminu zapłaty (w szczególności, gdy nie wynika to, z łączącej strony umowy), a jest jedynie obowiązkiem podatkowym i rozliczeniowym - który nie ma, co do zasady, bezpośredniego wpływu na określanie terminowości spełnienia świadczenia pieniężnego.

Świadczenia pieniężne, których termin zapłaty upłynął, stają się wymagalne, nawet pomimo braku otrzymania faktury (chyba że co innego wynika z łączącej strony umowy).

Prezes Urzędu przyjął więc za wiążące dla ustaleń faktycznych jako uzgodnione terminy zapłaty, te wskazane przez Stronę postępowania za terminy wynikające z łączących ją umów z kontrahentami - dotyczy to w szczególności świadczeń pieniężnych, objętych pkt. V wezwania z dn. 15 marca 2024 r., dla których informacje o transakcjach handlowych Grupa Producentów Drobiu sp. z o. o. przekazała w formie tabelarycznej w uzupełnionym Załączniku nr 1 do odpowiedzi z dn. 11.04.2024 r. na w/w wezwanie. (karta akt postępowania DWZ.93.9.2023, 3931, Tom XIX)

We wskazanej wyżej odpowiedzi, Spółka oznaczyła [informacja prawnie chroniona] transakcje jako „DUPLIKAT”, wskazując dla tych transakcji późniejszą datę wystawienia faktury (tu duplikatu faktury) niż data dostawy towaru / wykonania usługi czy uzgodniony termin zapłaty - wśród tych świadczeń pieniężnych znalazły się również te, które jako przykładowe Strona postępowania przywołała we Wniosku.

Świadczenia pieniężne, które Strona postępowania oznaczyła w wyżej przywołanym Załączniku nr 1 jako „DUPLIKAT” zostały uznane za spełnione po terminie zapłaty, wynikającym z umowy, gdyż zgodnie z informacjami przekazanymi przez Spółkę co do tych transakcji handlowych wprost wynikało, iż zostały one spełnione po umownym terminie zapłaty, wskazanym przez samą Stronę postępowania. Strona pomimo, iż była jeszcze następnie wzywana nie przedłożyła dowodów na okoliczność, by z łączącej umowy z kontrahentem wynikało, iż to doręczenie faktury stanowiło zdarzenie, od którego liczyć należy termin zapłaty lub by z powodu braku doręczenia faktury lub jej duplikatu zawarto aneks do umowy dokonując prolongaty umownego terminu zapłaty. W związku z powyższym przyjąć należało, że świadczenia pieniężne zostały spełnione już po terminie zapłaty (zważywszy szczególnie na okoliczność wykonania świadczenia niepieniężnego przez kontrahenta Strony - dokonania dostawy).

Przepis art. 106l ust. 1 ustawy o VAT określa precyzyjnie, co to jest duplikat faktury i kiedy można go wystawić i stanowi on, że duplikat faktury może być wystawiony jedynie wtedy,

gdy oryginalna faktura zaginie lub ulegnie zniszczeniu. Duplikat ma zatem za zadanie odtworzyć informacje na temat zawartej transakcji handlowej i znajdujące się na nim dane powinny być identyczne względem informacji zawartych na oryginalnej fakturze (za wyjątkiem oznaczenia dokumentu jako „duplikat” i wskazania daty jego wystawienia). Dlatego też, jeśli na fakturze wskazany był termin zapłaty, to identyczne dane muszą być zawarte również w duplikacie i w żadnym wypadku na dokumencie tym nie można wpisać przedłużonego terminu zapłaty. Dlatego też, z uwagi na powyższe, sam duplikat w żaden sposób nie zmienia pierwotnego terminu płatności.

W postępowaniu pierwszoinstancyjnym, sama Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1 takie terminy zapłaty, które następnie zostały przyjęte w rozstrzygnięciu Decyzji w ramach oceny terminowości spełnienia tych świadczeń pieniężnych [patrz. wyjaśnienie na str. 68 / pkt (136) Decyzji]. Prezes Urzędu działając jako organ II instancji, wobec podniesionego we Wniosku zarzutu, wezwaniem z dn. 15 marca 2024 r. zażądał dodatkowych wyjaśnień co do niektórych transakcji handlowych. Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. [informacja prawnie chroniona] świadczenia oznaczyła jako duplikaty faktur, a przy tym ponownie wskazała termin zapłaty zgodny umową na taki jaki przyjęto w rozstrzygnięciu Decyzji (oraz wynikający z Tabeli nr 1).

W celu pogłębionego wyjaśnienia wyżej wskazanej kwestii, Prezes Urzędu w Zawiadomieniu z dn. 21 października 2024 r. dodatkowo poinformował Spółkę, że jest uprawniona w celu wykazania swoich twierdzeń do przedłożenia dodatkowych lub nowych dowodów w postaci: *„przedłożenia umów (lub/i duplikatów faktur) co do świadczeń pieniężnych, które Strona w przesłanych pismach oznaczyła jako „DUPLIKATY” (szczególnie w przypadku, gdy termin zapłaty zgodnie w zawarta umową liczony być powinien od innego zdarzenia niż wystawienie faktury np. doręczenia faktury, dostawy towaru lub w inny sposób, określony umową)”*.

Spółka na w/w pismo nie odpowiedziała ani nie dostała żadnego nowego materiału dowodowego co do świadczeń pieniężnych, dla których Spółka otrzymywała duplikaty faktur. Zatem Prezes Urzędu opierając się na całokształcie materiału dowodowego, dokonał oceny terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z tych transakcji handlowych - w związku z powyższym, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił przyjąć innych terminów zapłaty niż wskazane w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

2. Zarzut braku naruszenia interesu publicznego przez Spółkę.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. podniosła, iż Prezes Urzędu nie wykazał naruszenia art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konsumentów i konkurencji (UOKiK). Spółka powołując się na prawo antymonopolowe wskazała, iż interes publiczny jest pojęciem dynamicznym, wymagającym indywidualnej interpretacji i konkretnej oceny w każdej sprawie przez właściwy organ antymonopolowy. Zdaniem spółki Prezes Urzędu nie wykazał konkretnie w jaki sposób Spółka naruszyła interes publiczny, a jedynie lakonicznie i ogólnikowo stwierdził, iż nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych może potencjalnie negatywnie wpływać na gospodarkę oraz wywoływać niekorzystne skutki na rynku. W dalszej części spółka podniosła, iż w wyniku nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania żaden z uczestników rynku nie doznał konkretnie określonej szkody w postaci ograniczenia inwestycji, redukcji zatrudnienia czy też nie nastąpiła eliminacja konkurencji rynkowej. Strona zarzuciła również Prezesowi Urzędu, że organ wszczął postępowanie z urzędu, a nie na wniosek wierzycieli. Co oznacza według spółki, iż jednym podmiotem, który dostrzega naruszenie interesu publicznego w tym interesu kontrahentów jest organ administracji publicznej.

Na wstępie wskazać należy, że Prezes Urzędu działając jako organ II instancji w pełni podziela argumentację prezentowaną na stronach 20-22 zaskarżonej Decyzji (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3501 verte-3502 verte, Tom XVII) oraz na stronach 68-71 (karta akt postępowania DZP.93.96.2020, 3525 verte-3527, Tom XVII), która stanowi wraz z przywołanym tam reprezentatywnym orzecnictwem sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego punkt wyjścia do dalszych rozważań w zakresie postawionego zarzutu.

Na wstępie podnieść należy, że przesłankę *interesu publicznego* scharakteryzowano w orzecnictwie jako *dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa*. W interesie publicznym leży, by system kontroli (dana regulacja prawna) był szczelny, skuteczny i bezpieczny, bez możliwości omijania go. Ustalenie przez orzekający w takiej sprawie organ kwestii istnienia przesłanki *interesu publicznego* wiąże się z koniecznością ważenia wartości (tu: zakazu nadmiernego opóźniania się w transakcjach handlowych) tak aby nie dochodziło do zakłócenia konkurencji na rynku poprzez sprzyjanie tylko niektórym przedsiębiorcom, stawianie ich w pozycji uprzywilejowanej względem innych podmiotów i prowadzić do zachwiania zasady proporcjonalności oraz równości wobec prawa. W interesie publicznym leży zatem, aby

przedsiębiorcy przestrzegali przepisów prawa i ponosili konsekwencje wobec działania sprzecznego z prawem.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na szczególny cel Ustawy Zatorowej (która stanowi implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1) jakim jest **zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP** (art. 1 Dyrektywy). W uzasadnieniu rządowego projektu ustawy (Druk nr 3475) wskazano, że **celem niniejszej ustawy jest poprawa otoczenia prawnego, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych, w celu ograniczenia zatorów płatniczych.**

Jak przyjęto w orzecznictwie pojęcie interesu publicznego nie ma charakteru jednolitego i stałego. Interes publiczny w każdej sprawie powinien być ustalany i konkretyzowany indywidualnie. Niemniej jednak interes publiczny dotyczy pewnego ogółu, nieokreślonej liczby osób, nie odnosi się natomiast do interesu jednostkowego lub do interesu określonej grupy. Naruszenie interesu publicznego ma miejsce wówczas, gdy skutki określonych działań będą miały charakter ogólnospołeczny i potencjalnie będą dotyczyć szerokiego kręgu podmiotów funkcjonujących na rynku. Zatem istnienie interesu publicznego należy oceniać mając na uwadze charakter praktyki i ogół negatywnych potencjalnych skutków jakie niesie za sobą działanie przedsiębiorcy na określonym rynku.

„Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Przy ocenie interesu publicznoprawnego należy mieć na względzie skutki, jakie dana praktyka wywołuje lub może wywołać na rynku.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt: VI ACa 1908/15; Legalis nr 1673993)

Liczne orzecznictwo potwierdza, iż w ramach określenia naruszenia interesu publicznego nie jest wymagane znalezienie zdefiniowanego kręgu podmiotów, który byłby poszkodowany działaniem przedsiębiorcy wobec którego Prezes Urzędu prowadzi postępowanie. Wręcz przeciwnie, punktem odniesienia powinny być negatywne skutki zachowania danego przedsiębiorcy na rynek (prawidłowe działanie mechanizmów rynkowych / ochrona wierzycieli transakcji handlowych / kultura szybkich płatności - jako dobra chronione,

wchodzące w zakres „interesu publicznego”), a więc wystąpienia przesłanek, od których uzależnione jest sankcjonowanie danego deliktu administracyjnego.

„Interes publiczny dotyczy ogółu, a nie jednostki lub określonej grupy podmiotów. Do jego naruszenia dochodzi zatem, gdy skutki określonych działań mają charakter powszechny, dotykając wszystkich potencjalnych podmiotów na danym rynku, a nie jedynie ściśle określonej ich grupy.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2017 r., sygn. akt: III SK 21/16; Legalis nr 1637168)

„Naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce nie tylko wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami dotknięty został „szerszy krąg uczestników rynku”, ale także, gdy działania te wywołały na rynku inne niekorzystne zjawiska. Istnienie interesu publicznoprawnego należy oceniać przez pryzmat szerszego spojrzenia, uwzględniającego całość negatywnych skutków działań na określonym rynku. O naruszeniu interesu publicznego nie decyduje zatem ilość skarg skierowanych do Prezesa Urzędu, ani tym bardziej czas prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie.” (wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 14 października 2019 r., sygn. akt: XVII AmA 33/17; Legalis nr 2257522).

W niniejszej sprawie naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się poprzez naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, a więc dopuszczenie się nadmiernego opóźniania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wobec swoich kontrahentów, tj. **dopuszczenie się zachowania sprzecznego przepisami Ustawy Zatorowej jest równoznaczne z naruszeniem interesu publicznego.** Zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez przedsiębiorców jest wyrazem polityki państwa, polegającej na zapobieganiu zatorom płatniczym wobec innych podmiotów za pomocą sankcji administracyjnych. Przesłanki wystąpienia deliktu administracyjnego, określonego w Ustawie Zatorowej przez ustawodawcę, zostały ustalone w taki sposób, by stanowiły środki prewencyjno-represyjne wobec przedsiębiorców naruszających interes publiczny, poprzez spowodowanie zaistnienia zatoru płatniczego, wobec swoich kontrahentów.

Brak zapłaty w terminie przez Stronę postępowania któremukolwiek z kontrahentów zagraża interesowi kolejnych przedsiębiorców działających na rynku. Przedsiębiorcy, którzy nie otrzymali należnego im wynagrodzenia w terminie mogą bowiem generować zator dalej (tzw. efekt kuli śnieżnej). Skutkuje to często pogorszeniem płynności finansowej pozostałych przedsiębiorców, a co za tym idzie przyczynia się do zniekształcenia,

ograniczenia i eliminacji konkurencji na rynku - zwłaszcza dotyczy to przedsiębiorców należących do sektora MŚP. Przedsiębiorcy dotknięci problemem nieterminowych płatności w obawie przed problemami finansowymi, ograniczają nakłady na inwestycje lub podwyższają ceny wyrobów i usług. Pracownicy zarabiają mniej, a w przypadku likwidacji firmy mogą stracić pracę. Zatem należy przyjąć na uwagę, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może również oddziaływać na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. W efekcie, krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony może być znacznie szerszy.

W tym miejscu warto zauważyć, że niezależnie od powyższego, Ustawa Zatorowa w żadnym przepisie (również w art. 13h Ustawy Zatorowej) nie odwołuje się do bezpośredniego stosowania art. 1 ust. 1 Ustawy UOKiK do Postępowania Zatorowego - należy zatem uznać, iż szczegółowe ustalanie formy naruszenia interesu publicznego nie jest warunkiem koniecznym do prowadzenia postępowania administracyjnego i nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, gdyż samo naruszenie zakazu ustawowego z art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy Zatorowej, stanowi kwalifikowane naruszenie interesu publicznego, uzasadniające nałożenie sankcji przez Prezesa Urzędu, określonej ściśle ustawą.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 11 września 2023 r. Strona wskazała również, iż Prezes Urzędu podjął postępowanie wobec Grupy Producentów Drobiu sp. z o.o. z urzędu, a nie na wniosek rzekomo pokrzywdzonych wierzycieli. Dodając, iż naruszenie interesu publicznego dostrzegł jedynie organ a nie inne podmioty.

Zgodnie z art. 13c ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych postępowanie wszczyna się z urzędu, jeżeli posiadane przez Prezesa Urzędu informacje wskazują na wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Zatem do wyłącznej kompetencji Prezesa Urzędu należy decyzja o wszczęciu postępowania dotyczącego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, gdy posiadane informacje wskazują na spowodowanie przez niego zatoru płatniczego.

Celem postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu jest ochrona pośrednia, prowadzona w ramach ochrony interesu publicznego, poprzez motywowanie dłużników do terminowego regulowania płatności. Jak wynika z materiału dowodowego przedmiotowej sprawy, zaistniały podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem Strona

naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej, a więc popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku, w okresie objętym postępowaniem ponad [informacja prawnie chroniona] wierzycieli Strony nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usług, co wpływać pośrednio mogło również na kolejnych przedsiębiorców współpracujących z wierzycielami Strony postępowania, mechanizmy rynkowe - poprzez obniżenie konkurencyjności / wypłacalności tych przedsiębiorców (wywołując negatywny efekt gospodarczy na pozycję zatrudnionych przezeń pracowników, czy dostępności oferowanych produktów dla konsumentów). W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego.

XXIV. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu jako organu drugiej instancji.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła **42 014 645,77 zł.**

Z uwagi na powyższe, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu zobowiązany był nałożyć na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości **413 653,66 zł.**

Mając na uwadze wszystkie powyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes Urzędu uchylił w części Decyzję nr DZP-45/2023 z dnia 24 sierpnia 2023 r., tj. w pkt I.2. nakładającym na Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 062 402,12 zł i niniejszą decyzją nakłada na Grupę Producentów Drobiu sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 413 653,66 zł. W pozostałym zaś zakresie, Decyzję nr DZP-45/2023 z dn. 24 sierpnia 2023 r. utrzymuje w mocy.

XXV. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 1 270,70 złotych oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy Zatorowej w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzygając o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy Zatorowej - tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 1 270,70 złotych, kierowanej m. in. do Strony oraz jej kontrahentów, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy - jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Szczegółowe wyliczenie kosztów oraz poszczególnych pozycji składających się na ich wysokość zamieszczono w „Spisie kosztów postępowania”, (karta akt postępowania DWZ.93.20.2023, 4310-4314, Tom XXI). Zatem stwierdzić należy, że koszty te zostały przez Prezesa Urzędu wyliczone oraz ustalone w sposób prawidłowy.

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania we wskazanej wysokości. Jednocześnie Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.

XXVI. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W postępowaniu odwoławczym, prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 209,00 złotych.

Na ww. kwotę składają się koszty korespondencji wysłanej do jej kontrahentów. Prezes Urzędu kwotę 209,00 zł na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. zaliczył do kosztów postępowania jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Szczegółowe wyliczenie kosztów w kwocie 209,00 zł oraz poszczególnych pozycji składających się na ich wysokość znajduje się w „Spisie kosztów postępowania DWZ” (karta akt postępowania DWZ 93.20.2023, 4315, tom XXI).

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Zatorowej, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy Zatorowej. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu częściowo utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 24 sierpnia 2023 r., nr DZP-45/2023 w części oznaczonej I.1 - stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Grupa Producentów Drobiu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 k.p.a. - tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym

postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 k.p.a.) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego - co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona zostałaby i tak obciążona w toku postępowania administracyjnego.

Wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 209,00 złotych została ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio z rozstrzygnięciem sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 k.p.a., a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 k.p.a.

XXVII. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy Zatorowej środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy Zatorowej administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 k.p.a. decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **413 653,66 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. zobowiązana jest uiścić **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. z siedzibą w Bolesławcu zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **1 270,70 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, Grupa Producentów Drobiu sp. z o.o. zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **209,00 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji) - tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia, zgodnie z pkt. C.1 Pouczenia, na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXVIII. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej Decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.¹⁷
2. **Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.**¹⁸
Termin oblicza się według przepisów prawa cywilnego. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy¹⁹.
Oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu²⁰.
Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu lub właściwego organu²¹.
Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów²².
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.²³
4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 złotych - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
 - 2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
 - 3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
 - 4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.²⁴
5. Wpis, o którym mowa w pkt 8 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.²⁵

¹⁷ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.

¹⁸ Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 - dalej „p.p.s.a.”),

¹⁹ Na podstawie art. 83 § 1 i § 2 p.p.s.a.

²⁰ Na podstawie art. 83 § 3 p.p.s.a.

²¹ Na podstawie art. 83 § 5 p.p.s.a.

²² Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

²³ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,

²⁴ Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

²⁵ Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

1. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.²⁶
2. **Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.**
3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych²⁷.

C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

1. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, **strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia.**
2. **Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone.**
3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.

D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:

1. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym - natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).
2. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.²⁸ Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.
3. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu - (art. 61 p.p.s.a.)

²⁶ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.,

²⁷ Zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

²⁸ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

1. Stosownie do treści art. 13x Ustawy Zatorowej:
 - 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
 - 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
 - 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
 - 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, odsetek nie nalicza się.
2. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 k.p.a.).

Wykaz załączników do decyzji²⁹

Załącznik nr 1 - Tabela DZ.1 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN),

Załącznik nr 2 - Tabela DZ.2 - Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN),

Załącznik nr 3 - Tabela DZ.3 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR),

Załącznik nr 4 - Tabela DZ.4 - Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR),

Załącznik nr 5 - Tabela DZ.5 - Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione w okresie objętym postępowaniem po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu

²⁹ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).

o art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)

Załącznik nr 6 - Tabela WZ.1 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie w całości lub w części,

Załącznik nr 7 - Tabela WZ.2 - Świadczenia pieniężne spełnione w całości lub części przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2020 r.,

Załącznik nr 8 - Tabela WZ.3 - Świadczenia pieniężne, których termin wymagalności przypadał po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 września 2020 r.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Radostaw Ciołek

Dyrektor

*Departamentu Wsparcia Postępowania
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Niniejsza decyzja nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy i w konsekwencji jej doręczenie nastąpi poprzez nadanie korespondencji na konto jej adresata w ePUAP, zgodnie z dyspozycją art. 147 ust. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045).

Otrzymuje:

- 1) [informacja prawnie chroniona] - [informacja prawnie chroniona], adres elektroniczny do doręczeń ePUAP:/ [informacja prawnie chroniona] /
- 2) a/a.

